

116
1.966

அகில உலக
மனித உரிமை வெளியீடு

ஆசிரியர்களுக்கான குறிப்புக்கள்

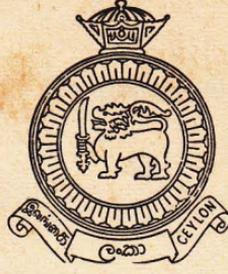
ஐ. நா. க. வி. ப. அவயம்
அளித்த அறிவு விருந்து

மொழிப்பாடல்
திரு. அ. சுப்பிரமணியம்

ஐ. நா. க. வி. ப. அ. பரிசு நகர்

அரசகரும மொழித்திணைக்கள (வெளியீட்டுப் பிரிவு) வெளியீடு

இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது

அகில உலக
மனித உரிமை வெளியீடு

ஆசிரியர்களுக்கான குறிப்புக்கள்

ஐ. நா. க. வி. ப. அவயம்
அளித்த அறிவு விருந்து

மொழிபெயர்ப்பு
திரு. அ. சுப்பிரமணியம்

ஐ. நா. க. ப. அ. பரிசு நகர்

அரசகரும மொழித்திணைக்கள (வெளியீட்டுப் பிரிவு) வெளியீடு

இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதலாம் பதிப்பு—1956
இரண்டாம் பதிப்பு—1964

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. வெளியீடும் ஆசிரியரும்	1
2. வெளியீட்டின் வரலாறு	6
3. மனித உரிமை வெளியீடு	14
4. அறிவுவிருந்தின் ஆக்கம்	21
5. மனித உரிமைகளைப் பற்றிக் கற்பித்தல்	45
6. வகுப்புப் புறச் செய்கைகள்	55
 அனுபந்தம்	
1. மனித உரிமைகளைக்காப்பதற்கான முறைகளையும் வழிகளையும் விளக்கும் சில உதாரணங்கள்	70
2. பாடசாலை வாழ்க்கை முறை	84

மு க வு ரை

அகில உலக மனித உரிமை வெளியீட்டின் முன்னுரை, ஒவ்வொரு மனிதனையும் சமூகத்தின் உறுப்பையும் “ போதனையளிப்பதன் மூலமும் கல்விபுகட்டுவதன் மூலமும், இவ்வுரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் மக்கள் மதிக்கும்படி செய்யவும், தேசியஅபிவிருத்தி முறைகளாலும், அகில உலகத்தினரும் அவற்றை நன்கு புரிந்து கையாளச் செய்யவும் முயலல் வேண்டும் ” எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றது.

1948 ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் 8 ஆம் திகதி இப்பிரகடனம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதிலிருந்து, இதைப் பலரும் நன்கு அறிந்து விளங்கிக் கொள்ள உதவுவது ஐநாகவிபஅ வின் முக்கிய பணிகளுள் ஒன்றாக இருந்து வருகின்றது. ஆசிரியர்கள் இப்பணியிற் சிறப்பாக உதவிபுரிதல் முடியும் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆயினும் மனித உரிமைகளைப் பற்றிக் கற்பிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை ஏற்கனவே உணர்ந்தவர்களுக்கும் இது சம்பந்தமாகச் சில தவிர்க்க முடியாத பிரச்சினைகள் தோன்றல் கூடும்.

இத்தகைய பிரச்சினைகளை முடித்து வைப்பதற்கு இப்புத்தகம் ஒரு முதன் முயற்சியாகும். மனித உரிமைகளைப்பற்றி வகுப்பறையிலும் வெளியிலும் கற்பிப்பதற்கும், பிரகடன உட்கருத்தைப் பிள்ளைகள் மதித்துப் பாராட்ட ஊக்குவிப்பதற்கும், சாதாரண வாழ்க்கையில் அவர்கள் அவற்றை இயல்பாக ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதற்கும் தேவையான குறிப்புக்களை இப்புத்தகம் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இவ்வெளியீட்டின் முழுவாசகமும் இதை உருவாக்கியமைத்த குழுவைப்பற்றி ஓரத்தியாயமும் பின்னணிச் செய்திகளாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மனித உரிமைகளைப் பற்றிக் கற்பிப்பதற்குத் தற்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் முறைகளைத் திட்டமாகக் கூறும் உதாரணங்கள் அனுபந்தத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கல்வித் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாற் கொடுக்கப்படும் இவ்வுதாரணங்கள், புத்தகத்திற் குறிப்பிடப்பட்ட சில ஆலோசனைகளை நேரான அனுபவங்களின் மூலம் விளக்குகின்றன. இலண்டனிலுள்ள நிகழ்வுவற்செயலகத்தின் முன்னே நாட்பிரதமஆசிரியரும், நியூயோக்கிலுள்ள ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத் தொழிற்

றுறை உதவிமன்றத்தின் தற்போதைய தகவலதிகாரியுமான திரு. பொரிசு
போடு அவர்களால் இப்புத்தகம் திட்டமிட்டு எழுதப்பட்டது. அகில உலகப்
பிரகடனத்தின் வரலாற்றையும் பயனையும் கூறும் பகுதிகளைப் பார்வை
யிட்டுத் திருத்திக்கொடுத்ததற்கு, ஓட்சுபோட்டு இரசுகின் கல்லூரியிற் சருவ
தேசத் தொடர்புகளைப்பற்றிய விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றும் கலாநிதி
அண்டுரு மாட்டின் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

உலக சமுதாயத்தில் வாழ்வதற்கான செயன்முறைக் கல்விபற்றி விவா
திக்க 1952 ஆம் ஆண்டிற் கூடிய சருவதேச ஐநாகவிபஅ கலைக்குழுவில்
இந்நூல் திருத்தியமைக்கப்படுவதற்காகத் தற்காலிக உருவிற் சமர்ப்பிக்கப்
பட்டது. மகாநாட்டினர் கூறிய குறிப்புரைகள் இந்நூலிற் பெரிதும் பயன்
படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1 வெளியீடும் ஆசிரியரும்

அகில உலக மனித உரிமை வெளியீட்டைப் படிக்கும் எந்த ஆசிரியரும், அப்பத்திரம் சிறப்பாகக் கல்வியிலும் குறிப்பாக ஆசிரியரிலும் கவனஞ் செலுத்தியிருப்பதை விரைவிற் கண்டுகொள்வர்.

பிரகடத்தின் 26 ஆம் பிரிவு கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகின்றது :—

(1) கல்வி கற்க ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு. கல்வி இலவசமாயிருத்தல் வேண்டும்; குறைந்தது, ஆரம்ப அடிப்படை நிலைகளிலேனும் அவ்வாறிருத்தல் வேண்டும். ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயக் கல்வியாய் இருத்தல் வேண்டும். கலைத்துறைக் கல்வியும் தொழின்முறைக் கல்வியும் பொதுவாக யாவருக்கும் கிடைக்கக்கூடியனவாய் இருத்தல் வேண்டும். உயர்தரக் கல்வி, திறமையை அடிப்படையாகக்கொண்டு, எல்லோராலும் பெறக்கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும்.

(2) மனிதனின் தனிப்பண்பைப் பரிபூரணமாக வளர்க்கவும் மனித உரிமைகளும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களும் மதிக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்தவும் கல்வி பயன்படல்வேண்டும். நாட்டிற்குள்ளும் இனங்களுக்குள்ளும் மதங்களுக்குள்ளும் நல்லெண்ணம், சமரசமனப்பான்மை, நட்பு ஆகியவற்றை வளர்ப்பதோடு, சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதில் ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத்தின் பணிகளுக்குக் கல்வியானது உதவியாயிருத்தல் வேண்டும்.

(3) தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு எவ்விதமான கல்வி அளிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதைத் தேர்வதற்குப் பெற்றோருக்கே முதலுரிமையுண்டு.

கல்வியின் பணி

இவ்வெளியீடு கல்வியைப்பற்றிச் சிரத்தை கொள்வதற்கு முக்கிய காரணம், கல்வியானது வலிமைக்குச் சிறந்த ஆதாரம் என்பதே. இவ்வெளியீட்டைப் பிரசித்தப்படுத்துந் தொண்டு, பெரும்பாலும் ஆசிரியரையே சாரும். அதேபோல, சுதந்திரம், சமூக உரிமைகள் ஆகியவற்றிலேற்படும் முன்னேற்றம் பெருமளவிற்குக் கல்வியையே சார்ந்திருக்கும்.

உலகநிலை எங்ஙனமிருப்பினும், மனித உரிமைகளைப்பற்றிச் சமூகத்தின் மனப்பான்மையை உருவாக்கும் பொறுப்பின் பெரும்பங்கு கல்வியையே சாரும். எதிர்மறை உதாரணமொன்றை எடுத்துக்கொள்வோம். இத்திலரின் ஆட்சியில், இளைஞர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்ட கல்வி, சுதந்திரத்தைத் தாக்குவதற்குச் சாதகமாகவிருந்தது. பாடசாலைப் போதனையிற் பெரும்பாகம் வகித்த பிழையான மதிப்பீடுகள்; கட்டுக்கதைகள்; தப்பெண்ணங்கள் ஆகியவற்றின் விளைவே அது. ஏனெனில் நேர்மையுடனும் கருத்துடனும் சிந்தித்தல், தாம் வாழும் சமூகத்தினது தரத்தினை அளந்தறிதல், தஞ் செயல்களுக்குப் பொறுப்பேற்றல், கடமைகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றை ஒருவர் கற்பதும் கற்கத்தவறுவதும் பாடசாலையிலேயே யாகும்.

இவ்வெளியீடானது கல்வியை அழுத்திக் கூறுவதற்கு வேறொரு காரணமு முண்டு. இக்காலத்திலே கல்வி எளிதிறுக்கப்படலாம் என்பதைச் சமீப காலச் சரித்திரங்காட்டுகின்றது. கல்விச் சுதந்திரங்கள் எளிதிற பறிக்கப்படக் கூடியவையேயாகும். இவ்வெளியீடு கல்வியுடனும் தொடர்புடையது. ஏனெனில், ஆசிரியரும் ஒரு குடிமகன்; மற்றைய குடிமக்களைப் போன்று உறுதி செய்யப்படவேண்டிய உரிமைகளும் பொறுப்புக்களும் அவருக்கும் உண்டு ஆதலால் என்க.

சில பொது நோக்கங்கள்

வெளியீட்டை உருவாக்கியவர்கள், கல்வியைப்பற்றி இவ்வளவு கவனம் செலுத்தியிருப்பதற்குப் பின்வருவன சில காரணங்களாகும். ஆசிரியர் எல்லோரும் இப்பத்திரத்தைப் பொதுமக்களுக்குப் பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்றே வகுப்பிற் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றே எதிர்பாக்கப்படுகின்றார்களென்பது இதன் கருத்தன்று. ஆனால் வெளியீட்டிற் காணப்படும் அதே நோக்கத்தையடையத் தாங்கள் மேற்கொண்டிருக்குங் கல்விப்பணியை நற்குறிக்கோளுடன் ஆற்றல்வேண்டுமென்பதே இதன் கருத்தாகும். டாடத்திட்டங்களையும் முறைகளையும் இதற்காக முற்றிலும் மாற்றியமைக்கவேண்டிய அவசியம் பெரும்பாலும் ஏற்படாது. ஏனெனில், கல்வியினது நோக்கமும் பிரகடனத்தினது நோக்கமும் பெரும்பாலும் ஒன்றேயாகும் என்க. ஏறக்குறைய எல்லாப் பாடசாலைகளும் ஆசிரியர்களும் பின்வரும் பிரிவுகளிற் காணப்படும் நோக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பது எம் கருத்தாகும் :-

கூறு 7. சட்டத்தின் முன் யாவருஞ் சமமாவர். வேறுபாடின்றி அச்சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பிற்கு உரியராவர். இவ்வெளியீட்டை மீறி ஓரஞ்சாருதலிலிருந்தும் அத்தகைய ஓரஞ்சாருதலை ஊக்குவிப்பதிலிருந்தும் சமமான பாதுகாப்பிற்கு எவரும் உரியராவர்.

கூறு 18. எவர்க்கும், சிந்தனை, மனச்சான்று, சமயம் ஆகியவற்றில் சுதந்திரவுரிமை யுண்டு. இவ்வுரிமை தம்முடைய சமயத்தையோ கொள்கையை யோ மாற்றுவதற்குள்ள சுதந்திரத்தையும் தனித்தோ மற்றையோ ருடன் சேர்ந்தோ, பொதுவிலை, தனிமையிலோ, தமது சமயத்தை. அல்லது கொள்கையைப் போதித்தும் பயின்றும் வழிபட்டும் அனுட்டித்தும் வெளிப் படுத்துவதற்குள்ள சுதந்திரத்தையும், அடக்கு ம.

கூறு 27. (1) சமூகத்தின் டண்பாட்டு வாழ்க்கையிற் சுதந்திரமாகப் பங்குபற்றவும் நுண்கலைகளைச் சவைக்கவும், விஞ்ஞான முன்னேற்றத்திலும் அதன பயன்களிலும் பங்குபற்றவும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை யுண்டு.

(2) விஞ்ஞானம், இலக்கியம், நுண்கலைகள் ஆகிய துறைகளில் தாமே ஆக்கியோராயிருந்து ஆக்கியவற்றால் ஏற்படும் அறநலன் பொருள்நலன் களுக்கும் பாதுகாப்புப்பெற ஒவ்வொருவரும் உரிமையுடையவராவர்.

பாடசாலை வாழ்க்கையிலும் அரசியலமைப்பிலும் சட்டத்தின் முன்னிலையில் யாவரும் சமமே என்பதை யாதாயினுமொரு தருணத்தில் உறுதிப் படுத்தப் பெரும்பாலான பாடசாலைகள் முயல்கின்றன என்பது ஓரளவில் உண்மையி. கல்விப் பயிற்சிக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் சிந்தனைச் சுதந்திரம் மூலாதாரமானது என்பதை மறுக்கக்கூடிய பாடசாலைகள் மிகக் குறைவாகவே இருக்கும். கலைச்சுவை, விஞ்ஞான முறைகளை மதித்தல் ஆகியவற்றை ஊட்டி வளர்க்க முயலாத பாடசாலைகளும் மிகச் சிலவாகவே இருக்கும். வகுப்பறையிலும் வகுப்புக்கு வெளியிலும் பாடசாலை வாழ்க்கையிலே இவை பொதுவாகக் காணப்படும் சில பண்புகளாகும். இவை வெளியீட்டின் பிரிவுகளை ஒத்திருந்தால், இவ்வெளியீடு தொலைவிலுள்ள தம் மனித இயற்கைக்கு மாறானதுமன்று என்பதை வலியுறுத்தும். ஆனால், நாம் வசிக்கும் உலகத்தின் பிரதிபலிப்பு இது—ஓரிடட்சியப் பிரதிபலிப்பாயினும் ஆகுத—என்பதைக் காட்டும் மற்றோர் அறிகுறியேயாகும்.

உண்மையும் இலட்சியமும்

இலட்சியம் என்ற சொல்லை உபயோகிப்பதனால் ஒரு முக்கியமான கேள்வி எழுகின்றது. வாசகர் மனதில் இக்கேள்வி ஏற்கனவே ஒருமுறைக்குமேல் தோன்றியிருத்தல் கூடும். நாம் வசிப்பது இலட்சியத்துக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட உலகு. இங்குள்ள எத்தேசமும் வெளியீட்டிற் கூறப்படும் எல்லா உரிமைகளை யுஞ் சுதந்திரங்களையும் அளிப்பதாகக் கூறிக்கொள்ளல் முடியாது. சட்டத்தின் முன் பூரணசமத்துவம் என்பதைச் சில நாடுகளிற் காணவே முடியாது. இன்னும் சிலவற்றில், நாட்டைவிட்டுச் செல்லுஞ் சுதந்திரம் பொதுவாக மக்களுக்குக் கிடையாது. வேறுசில நாடுகளிலே மக்களுக்கு அபிப்பிராய சுதந்திரமும் பேச்சுச் சுதந்திரமும் கிடையா. மிக்க

சில நாடுகளிலேயே சமமான வேலைகளுக்குச் சமமான ஊதியம் என்ற விதி பொதுவழக்கிலுள்ளது. 28 ஆம் கூறு இந்நிலைமையை வியக்கத்தக்க முறையில் விளக்குகின்றது. “இந்தப் பிரகடனத்திற் காணப்படும் உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் பூரணமாக அடைவதற்கேற்ற சருவதேச சமூக அமைப்பில் வாழ ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு,” என்று அது கூறுகின்றது.

இப்போதுள்ள உலகநிலை, வெளியீட்டிற் காணப்படும் உரிமைகளையுஞ் சுதந்திரங்களையும் அடைவதற்கேற்ற வகையிலமையவில்லை என்பது மிக்க தெளிவாயுள்ளது. உண்மையிற் பல நாடுகளிலுந் தற்போது காணப்படும் ஒழுங்கீனங்களின் விளைவாக. பொதுவாக அனுபவிக்கப்படும் உரிமைகளையேனும் கூட்டுவதற்குப் பதிலாகச் சில நாடுகள் அவற்றைக் குறைக்கத் தொடங்கியுள்ளன. அடையவேண்டிய இலட்சிய நிலையொன்றையே இவ் வெளியீடு குறிக்கிறதென்பதை நினைவிற் கொள்ளல் வேண்டும். கல்வித் தாபனங்களும் சமூக உறுப்புக்களும் வெளியீட்டின் பணிகளையேற்றுப் பொதுநல நோக்குடன் உழைத்தால் அந்நிலையைடையலாம்.

ஆசிரியரின் பொறுப்பு

கல்வியினுடைய நோக்கங்களும் வெளியீட்டின் நோக்கங்களும் இலட்சிய முறையில் ஒன்றையெனக் கொள்ளலாமாயினும், கல்வியை வழக்கம் போற் போதித்து வருவதால் வெளியீட்டினுடைய நோக்கங்கள் தாமே நிறைவேறிவிடும் என்று கூறல் முடியாது. எல்லாத் தேசங்களிலும் எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் கல்விமுறை எங்ஙனம் இருக்கலாம் என்றும் இருக்கவேண்டும் என்றுங் கூடியவரை வற்புறுத்திக் கூறுவது அவசியமானது; இலட்சிய நோக்கங்களுக்காகப் பாடுபடுவதும் அவசியமானது. இவ்வழியிலேயே ஆசிரியர்கள் வெளியீட்டின் வெற்றிக்கு அத்துணை முக்கியமானவர்களாகின்றனர். ஏனெனில், குடியியற் பொறுப்புக்களையும் சருவதேசப் பொறுப்புக்களையும் பாடசாலைகள் நிறைவேற்றுவது, பெரிதும் ஆசிரியர்களிலேயே தங்கியிருக்கிறதனால் என்க. எவ்வளவுக்கு அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றுகிறார்களோ, அவ்வளவுக்கு, வருங்கால சந்ததியார் வாழும் உலகத்தில் இவ்விடட்சியங்கள் அண்மையில் உள்ளனவாகும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வெளியீட்டின் முன்னுரையிலுள்ள இறுதிப் பந்தியை நினைவு கூருவது பொருத்தமானது.

“ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் சமூகத்தின் உறுப்பும் இவ்வெளியீட்டை இடைவிடாது மனத்திற்கொண்டு, போதனையளிப்பதன் மூலமும் கல்வியின் மூலமும், இவ்வுரிமைகளையுஞ் சுதந்திரங்களையும் மக்கள் மதிக்கும்படி செய்வதற்காகவும் நாட்டின் சருவதேச முன்னேற்ற முறைகளால் அங்கத்துவ

நாடுகளில் வாழும் மக்கள் அவர்களுடைய ஆட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள் ஆகிய இருசாராரும் அவற்றை நன்கு அறிந்து ஒருமுகமாய் ஏற்றுக் கையாளச் செய்வதற்காகவும், எல்லா மக்களும் எல்லா நாட்டினரும் எய்துதற்குரிய பொது நியமமாக மனித உரிமைகளின் இவ்வகில உலக வெளியீட்டைப் பொதுச் சபை இத்தால் அறிமுகப் படுத்துகின்றது.”

இங்ஙனமாக, பிரகடனப்படுத்தும் இலட்சியங்களை அடைவதற்கு ஆசிரியர்கள் பாடசாலைகளிலும் கல்வி நிலையங்களிலும் செய்யும் தொண்டு பயனுடைய முயற்சிகளுள் ஒன்றாகும். என்பதை இவ்வெளியீடு உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆசிரியர்களை வெளியீட்டில் ஆர்வங்கொள்ளச் செய்து, அதன் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான சில வழிவகைகளை எடுத்துக்கூறுவது இந்நூலினது நோக்கமாகும்.

2 வெளியீட்டின் வரலாறு

வரலாறு என்பது அசில உலகவெளியீட்டிற் கூறப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகளிற் பலவற்றை யடைவதற்கு மக்கள் நடத்திவந்த போராட்டத்தின் பதிவினுடைய ஒரு பகுதியாகும். மனித உரிமைகளுக்காக யாதா யினுமொரு வகையிலே போராடியவர்களுடைய நம்பிக்கைகள் முயற்சிகள் ஆகியவற்றின் முடிவுநிலைபோல இவ்வெளியீடு முதலேக்கிலே தோன்றல் கூடும் ; பிரகடனம் வரைவதற்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கும் வாய்த்த தொரு நிலைமை ஏற்படுவதற்கு, அவர்களுடைய போராட்டங்கள் யாவும் காரணமாயிருந்தனவென்பது உண்மையே. ஆனால், ஒவ்வொரு சரித்திர சம்பவத்தையும் சருவசன வாக்குரிமைக்காக உளங்கொண்டு நடத்திய போராட்டமென்று கொள்வதும், மனித உரிமைகளின் சரித்திரத்தை அவ்விலட்சியத்தை அடைவதில் இடையீட்டின்றி ஏற்பட்டுவந்த முன்னேற்றம் என்று குறிப்பதும் பிழையாகும்.

சரித்திரத்தின் படிவம்

சில குறிப்பிட்ட உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவோ நிலைநாட்டவோ மக்கள் முயன்றுவந்ததைச் சரித்திரம் முழுவதிலுங் காணலாம். ஆனால், இவ்வுரிமைகள் எல்லா மக்களுக்குமுரியனவென்று அவர்கள் கருதவில்லை ; இவ்வுரிமைகளை அனுபவித்தவர்கள், மற்றைய நற்பேறு குறைந்தோர்க்காகத் தாங்கள் முன்னின்று உழைக்கவோ ஆதரவளிக்கவோ இல்லை. இதற்கு மாறாக. இவ்வுரிமைகள் சமூகத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கான சிறப்புரிமைகளென்றே முற்காலத்திற் கொள்ளப்பட்டுவந்ததைக் காண்கின்றோம்.

உதாரணமாக, அதன்சுக் குடியரசில், சட்டத்தின் முன்னிலையில் யாவருக்குச் சமத்துவம், நாடகங்களிலும் விளையாட்டுக்களிலும் பங்குபற்றுவதற் சமத்துவம், பேச்சுச் சுதந்திரம், பின்னும் பல உரிமைகள் ஆகிய யாவும் குடியுரிமையுள்ளவர்க்கே வழங்கப்பட்டன. ஆனால், நாட்டுக் குடிகளின் பெரும் பகுதியினருக்கு இவை மறுக்கப்பட்டன. அன்றியும், எதேனியக் குடியாட்சி தங்களுக்கே சிறப்பாகவமைந்த ஒரு பொருளென்று எதேனியர் கருதினர். சுபாட்டாவிலிருந்தும், “ அநாகரிசுமானவர்கள் ” என்று தாங்கள் கருதிய மற்றையவர்களிலும் அவர்கள் தங்களை வேறுகக் கருதினார்கள். எனவே, கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் எதேனியக் குடியரசு உலகிலிருந்த பூரணமான குடியரசுகளுள் ஒன்றாகக் கொள்ளப்பட்ட பொழுதிலும், அது பெரிதும் வரம்புக்குட்பட்டதாயிருந்தது. ஏனெனில் அக்காலத்தில் அங்கு பூரண குடியுரிமையுடன் விளங்கியவர்கள்

40,000 இற்கும் குறைவாகவே இருந்தனர். (பெண்களும் 18 வயதுக்குட்பட்ட இளைஞர்களும் அயனாட்டிலிருந்து வந்து வசித்தவர்களும் அடிமைகளும் அரசியன்முறையிற் குடிசுளாகக் கருதப்படவில்லை).

கி. பி. 1215 ஆம் ஆண்டிலே இது ஒருதலையாட்சிக்குப் பெருந்தடையாக விளங்கியது. எனினும், இவ்வேட்டில் “நாட்டுச்சட்டம்” என்று கூறப்படுவது நிலமானியச் சட்டத்தையும், “சுதந்திரமக்கள்” என்று கூறப்படுவது, யோன் அரசரை இவ்வேட்டிற் கையொப்பமிடும்படி வற்புறுத்திக்கொண்டிருந்த ஆங்கில நிமலானியப் பெருமக்களையுமே குறிக்கின்றதென்பது கவனிக்கத் தக்கது. தாங்கள் கேட்ட உரிமைகள் நடுக்காலச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த கைத்தொழிலாளர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் சமமாகப் பொருந்தும் என்பது இச் “சுதந்திரமக்கள்” உள்ளத்திலே தோன்றவில்லை. மிகச் சீக்கிரத்தில் வேறு பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மக்களும் சுதந்திர மக்கள் என்ற முறையிலே தங்கள் உரிமைகளைக் கேட்பார்களென்றே, ஒருகாலத்தில் ஆண்களோடு தாங்களும் சமமானவர்கள் என்ற முறையிலே, பெண்களும் உரிமைகளைக் கேட்பார்கள் என்றே அவர்கள் சிறிதும் நினைக்கவில்லை.

எனவே, பல மனித உரிமைகள் விசித்திரமான முறையில் வளர்ந்து வந்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். தங்களுக்கே சிறப்பானவை என்று தாங்கள் கருதிய சில உரிமைகளுக்காகச் சமூகத்திலோ நாட்டிலோ, சில பகுதியினர் போராடி வந்தனர். தாங்கள் பெற்ற வெற்றியால், வேறு பகுதியினர் இதே உரிமைகளைத் தங்களுக்கும் வேண்டுமென்று கேட்பதற்கும், முடிவாக இவ்வுரிமைகள் யாவருக்கும் பொதுவானவை என்று பிரகடனப்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் வழிவகுத்தவராயினர். இங்ஙனமாக, மனித உரிமைகளின் சரித்திலே தலைவர்களாக விளங்கியவரும் தம்மை யறியாமலே இவ்வெளியீட்டினது தோற்றத்துக்கு சேவைசெய்துள்ளனர். தாங்கள் கொண்ட விளக்கத்துக்கேற்ப, நீதியின் பெயரால் இவர்கள் தொடங்கிய போராட்டங்கள் முடிவில் மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கே உதவியாயமைந்து விட்டன; எனவே, இவர்களை நாம் நன்றியுடன் நினைவில் வைத்துக்கொள்கின்றோம்.

மேனாடுகளிலே கிரேக்கவழியின் இறுதிக் காலத்தில், நடுநிலைக் கோட்பாடு எனப்படும் ஒரு தத்துவப் பிரிவு தோன்றியது. மக்கள் யாவரும் சமமானவரென்பதை முதன்முதலாக எடுத்தோதி அகில உலக மனித உரிமைகளைப் பற்றிய கருத்தை அத்தத்துவப்பிரிவு வளர்த்தது. முதலில், இந்த உரிமைகள் ஒழுக்கத்துறைக்கு மட்டுமே உரியனவாகக் கருதப்பட்டன; இவ்வுரிமைகளை யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்துவதற்கு அரசியல் நடவடிக்கை உகந்ததென்று கருதப்படவில்லை. உரிமைகள் பொது முறையில் உருவாக்கப்பட்டு எண்ணிக்கையிலும் மிகக்குறைவாகவேயிருந்தன. நடுநிலைத் தத்துவஞானிகளின் காலத்திலிருந்து தற்காலம்வரை மனித

உரிமைகளைப் பற்றிய கொள்கை வளர்ந்து வந்த முறையை ஆராய்வதற்கு இஃது இடமன்று. ஆனால், மனித உரிமைகளைப்பற்றிய அடிப்படைக் கொள்கைகளை ஆராய்வதற்கு பரிசீற் கூடிய ஐநாகவிப அவையக்குழுவின் அறிக்கையிற் காணப்படும் சுருக்கமான குறிப்பு மறுமலர்ச்சிக்குப் பிற்பட்ட காலத்தை விவரிப்பதற்கு உதவியாயிருக்கும்.

“ மூலாதார உரிமைகளிலே முதலாவதாக விதந்தோதப்பட்டு; இக்காலத் தொடக்கத்தில் எங்கும் எடுத்தாளப்பட்டவை; அரசியற்றொகுதி, சமூகத் தொகுதி ஆகியவற்றுடன் மனிதன் கொண்டுள்ள தொடர்பை ஒழுங்கு படுத்தும் உரிமைகளாகும்; அவை, பொதுவாகக் “ குடிமையுரிமை களும் அரசியலுரிமைகளும் ” எனப்படும். மற்றையோருடைய சுதந்திரத் தையும் நலனையும் தாழ்த்தாதவகையிற் கருமங்களை யாற்றுவதில் மக்க னுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதும், அரசின் சட்டங்களும் நிலையங்களும் செவ்வனே இயங்கிவருவதற்குத் தகுந்த செல்வாக்கைக் கையாளும் உரிமை யைப் பகிர்ந்தளிப்பதும் அவற்றின் நோக்கமாகும். சமய இயக்கங்களாலும் நாட்டின் அரசுகளின் வளர்ச்சியாலும் மறுமலர்ச்சிக்காலத்திலிருந்து 18 ஆம் நூற்றாண்டுவரை வரிசையாகப் பல உரிமைகள் குறிப்பாகவும் உறுதியாகவும் முறைப்படுத்திக் கூறப்பட்டன. மனச்சான்றுச் சுதந்திரம், வழிபாட்டுச் சுதந்திரம், பேச்சுச் சுதந்திரம், கூட்டச் சுதந்திரம், இணங்குஞ் சுதந்திரம்; அச்சச்சுதந்திரம் என்பவையே இவை. நாட்டுக்கு அபாயமின்றி இவற்றை வழங்கலாம் என்பதாலும் அன்றி, இவற்றை வழங்காமல் விடுவதால் அபாயம் விளைவது நிச்சயம் என்பதாலும் இச்சுதந்திரங்கள் 17 ஆம் நூற்றாண்டளவிலே வலியுறுத்தப்பட்டன..... நீதியுரிமை, அதாவது சட்டத்தின் பெயரால் நியாயம் வழங்கும்படி கோருவதற்கும் அதனால் திடீரெனச் சிறைப்படுத்துதல், கொடூரமாக நடத்துதல், நியாயமற்ற தண்டனைகள் விதித்தல் ஆகியவற்றினின்று பாதுகாப்பைப் பெறுவதற்கும் யாவருக்கும் உள்ள உரிமையை இவ்வுரிமைகளுடன் சேர்க்கலாம். குடியுரிமைகள் என்ற முறையில் இவை அரசியற் செயலுரிமையுடன் பெரும்பாலுந் தொடர்புடையவை.....மக்கள் தம்மையாளும் அரசாங்கத்திலே நேராகவே மறைமுகமாகவோ பங்குபற்றுவதாலே நியாயம், சுயவுரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைப் பெறமுடியும் என்ற உள்ள முகிழ்ப்பினாலே இக்காலத்தில் மக்களாட்சியியக்கங்கள் வளர்ச்சியடைடலாயின.

“ 19 ஆம் நூற்றாண்டில்; இந்த உரிமைகளுடன் வேறு வகையைச் சார்ந்த மூலாதார உரிமைகளுஞ் சேர்க்கப்பட்டன. சிறப்புடனுஞ் சுதந்திரத்துடனும் வாழ்வதற்கு; உரிய அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்ற அறிவிலிருந்து இவை தோன்றின. விஞ்ஞானத் துறையிலும் தொழிற்றுறையிலும் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களால் இவ்வாழ்வு யாவருக்கும் எளிதாகப் பயன்படுமுறையிற் கிடைக்கக் கூடியதாகவிருந்தது. இவ்வுரிமைகள் “ பொருளாதார உரிமை

களும் சமூக வுரிமைகளும்” எனப்படும்.....ஆரம்பத்தில் இவைசொத்துரிமையுடன் தொடர்புடையனவாகக் கொள்ளப்பட்டன. 18ஆம் நூற்றாண்டிலே பல தத்துவஞானிகள் சொத்துரிமையே மூலாதார உரிமையென்றும் அதிலிருந்தே மற்றை உரிமைகள் தோன்றினவென்றுங் கருதினர். அதனால், சுதந்திரம், சுகபோகமென்பவையும் மக்களின் சொத்துரிமைகளாகவே கருதப்பட்டன. பொருளாதார சமூக உரிமைகளின் மலர்வானது, சொத்தின் உடைமைக்கும் அதனைப் பயன் படுத்துதற்குமுள்ள தொடர்பு, பொதுவுடைமைக்கும் தனியுடைமைக்கும் உள்ள தொடர்பு; தனியுரிமைகக்கும் பொதுப்பொறுப்புக்குமுள்ள தொடர்பு என்னும் இவற்றைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியிலே தங்கியிருந்தது. கல்விகற்கும் உரிமை யாவருக்கும் பொதுவென ஆரம்பத்திலேயே கருதப்பட்டது. அவ்வுரிமையை உருவாக்கப் பொதுக்கல்வித்தாபனங்கள் நிறுவப்பட்டன. அவ்வாறே, வேலைசெய்யும் உரிமையும் முதலிற் சொத்துரிமையின் விளைபயனாகக் கருதப்பட்டது. பிற்காலத்திலே இவ்வுரிமையானது, வேலைநிலை; ஊதியம் ஆகியவைபற்றி ஒப்பந்தம் பேசவும் நடுநிலைக்கு விடவும் சட்டபூர்வமான வழிவகைகளுடன் நிறைவேற்றப்பட்டது. சுகாதாரப் பாதுகாப்புரிமையானது, பொதுவாகப் பல நாடுகளிலும் சுத்த உணவு; மருந்து என்பன பற்றிய சட்டத்திலே தொடங்கியது; இது நகர்காவலரின் அதிகாரத்தைக்கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டுவந்தது. பின்னர், மிகக் குறைந்த வைத்திய உதவியும் உணவுச் சேவையும் இது னுடன் சேர்க்கப்பட்டன. குழந்தைப் பருவம், முதுமை, சுகவீனம், மற்றைய ஆதரவற்ற நிலைகள், தன்னிச்சையின்றி வேலையற்றிருத்தல் ஆகிய தறுவாய்களிலே ஆதரவளிக்கும் உரிமையைக்கொண்டுள்ள பல சமூகப் பாதுகாப்புக்கள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலுந் தோன்றின. முடிவாக, இதுவரை ஏற்பட்டுள்ள தொழிலுட்ப முன்னேற்றங்களை நோக்கினால், நாகரீக வளர்ச்சியின் பலன்களில் பங்குகொண்டு பண்பாடுதரும் பேறுகளிலும் பொருள்வள முன்னேற்றங்களிலும் முழு நலன்களை யாவரும் பகிர்ந்து அனுபவிக்கும் உரிமையை இன்று மறுக்கக் கூடியவர் ஒருவருமில்லர்.”

மனித உரிமைகளைப்பற்றிய பிரச்சினையை ஒரு சருவதேசப் பிரச்சினையாக கருதிய தலையாயோர் எக்காலத்தும் இருந்துள்ளனர். ஆயினும், உரிமைப் பட்டியலிற் சேர்க்கப்பட்ட ஒவ்வொரு உரிமையும் ஒரு குறுகிய தொகுதியினரின் புதிய தேவைகளைக் குறித்து எழுந்ததென்பது ஐநாகவிப அவைக்குமுனின் அறிக்கையிலிருந்து தெரியவரும். பொருள்வள நலன்களையொட்டிய இத்தன்மை முற்காலத்துப் போராட்டங்கட்கு அதிக வலிமையைக் கொடுத்தது. ஆனால் அதே சமயத்தில் அது ஒரு குறுகிய இயல்பையுங்கொடுத்தது. தங்கள் கருத்துப்படி முக்கியமாகத் தோன்றிய சில மனித உரிமைகளுக்காக உயிரையுந் தியாகஞ் செய்ய ஆயத்தமாயிருந்தவர்கள், மற்றையோர் முக்கியமானவையெனக் கருதிய வேறு உரிமைகளைப் பற்றிச் சிறிதுஞ் சிந்திக்கவில்லை.

இதுபோலவே அரசியற்ருபனங்கள் மனித உரிமைகளைப்பற்றி எடுத்தோதிய முதற்பொது அறிக்கைகள், யாவையும் உள்ளடக்கிய பொதுவான வசனங்களைக்கொண்டனவாய், மனிதகுலத்தையே அறைகூவி அழைப்பனவாயிருந்தன எனக் கருதப்பட்டது. ஆயினும், உண்மையில் அவை குறித்தவோரிடத்துச் சூழலிலிருந்து தோன்றிய ஒருதலை அறிக்கைகளாய் அக்காலத்திலே இயலக்கூடிய மனிதனின் சிந்தனை எல்லையைக் குறிப்பன அமைந்திருந்தன. இக்குறிப்புரைகளும் பத்திரங்களும் இவற்றை அமைந்தவர்களின் ஆர்வம் முதலியவற்றில் நாம்கொண்டுள்ள மதிப்பைக் குறைத்துக் காட்டுகின்றனவெனக் கொள்ளலாகாது; ஆனால், இக்குறிப்புரைகள் இவற்றை உரிய காலம், சூழல் ஆகியவற்றோடு இணைத்துப்பார்க்கவும் ஒன்றுடனொன்று கொண்டுள்ள தொடர்பை நோக்கவும் உதவியாயிருக்கும்.

இன்று இவ்வாம்புகளையெல்லாம் கடந்து, அகில உலகுக்கும் பொருத்தமான ஒரு வெளியீட்டை உருவாக்கக்கூடிய நிலையிலிருப்பதைக்கொண்டு, நாம் பிரித்தானிய உரிமை விதியையும் பிரான்சு, அல்லது அமெரிக்க உரிமைப் பிரசாரங்களையும் ஆக்கியவர்களிலுள் சிறந்தவர்களென்று உரிமைகொள்ளல் இயலாது. சென்ற நூற்றாண்டில் இரண்டு தலைமுறைக்கு முன் இருந்தவர்கள் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாத அளவிற்கு உலகம் மிகக் குறுகியதாகிவிட்டது. அயலாருடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள உதவும் நவீன வசதிப் பெருக்கமும் தொழினுட்பத் துறையிலே முன்னேற்றமும், எண்ணம் செய்திகள் எங்கும் பரவும் வாய்ப்பும், இன்று எம்மை ஒருவர்க்கொருவர் சார்புடையவர்களாக்கும் கருவிகளாயிருக்கின்றன. இதனால், மற்றையவர்களுடைய பிரச்சினைகளை ஒருவர் புறக்கணித்தல் முடியாது என்பது மட்டும் அன்று. எங்களை நோக்கிநிற்கும் பிரச்சினைகளும் எங்கள் தேவைகளும் விருப்புக்களும் அவற்றைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. இப்பண்பும் அகில உலக சமாதானமானது சமூக நீதியின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டாலே அதை நிலைநாட்டலாம் என்ற, நம் வளரும் உணர்ச்சியுமே எங்கள் தலைமுறையில் அகில உலக மனித உரிமைப் பிரசாரத்தை உருவாக்குவதற்கு உதவியாய் நின்றன.

பிரசாரத்தின் முன்னுறு

அகில உலகப் பிரசாரமொன்று உருவாவதற்கு உதவியாயிருந்த அபிப்பிராயங்களும் முரண்பாடுகளும் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவு வேற்றுமைப்பட்டிருந்தன என்றும்; முன்னேற்றம் எவ்வளவு ஒழுங்கற்றிருந்தது என்றும் முன்னரே குறிப்பிட்டோம். தற்காலத்திலும் இம்முன்னேற்றம் எளிதாகவோ உறுதியானதாகவோ இல்லையென்பதை வலியுறுத்திக் கூறல்வேண்டும். இன்னும் நாம் பரிகாசுக்கு எவ்வளவு அருகில் இருக்கின்றோம் என்பதையும் எம் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க எம் முழுச்சத்தியையும் உபயோகித்தாலன்றிக் கிடைத்தவனைத்தையும் எளிதில்

இழந்துவிடுவோம் என்பதையும் உணர்ந்துகொள்ள நாம் அதிககாலம் பின்னோக்கிச் சிந்திக்க வேண்டியதில்லை. இந்த நூற்றாண்டிலே நடந்த இரண்டு உலக யுத்தங்களும் இந்த அபாயம் எத்துனை உண்மையானது என்பதைக் காட்டிவிட்டன. அத்துடன், அகில உலக உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் பற்றிய சாசனமொன்று எவ்வளவு அவசியமானது என்பதையும் அவை எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

இந்த யுத்தங்களிற் சம்பந்தப்பட்ட தேசங்கள் (இரண்டாவது உலகயுத்தத்தைப் பொறுத்தவரை, சம்பந்தப்பட்ட தேசங்களென்பது, உண்மையில் உலக முழுமையுமே குறிக்கும்) தங்கள் திறமைகளைத்தையுமே உபயோகிக்க வேண்டியிருந்தது; எனவே இவ் யுத்தங்கள் பூரணயுத்தங்களாய் விளங்கின. இவற்றுள்ளும் இரண்டாவது உலகயுத்தம் பூரணமானது மட்டுமின்றி முழுவாதிக்கயுத்தமாகவும் இருந்தது. அது மனித உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் முற்றாக ஒழித்துக்கட்டியேனும் உலகத்தை வெல்லல்வேண்டும் என்ற நோக்கங்கொண்ட நாடுகளின் எழுச்சியாலே தோன்றியதாகும்.

முதலாவது உலக யுத்தம் சருவதேச சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தது; அச்சங்கம் எப்போதும் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியதாக விளங்கவில்லை. இரண்டாவது உலகயுத்தம் ஐக்கியநாடுகள் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தது; அச்சுநாடுகளுக்கு எதிராகப் போரிட்ட பெரியனவும் சிறியனவுமான நாடுகளால் இச்சங்கம் தொடங்கப்பட்டது. இச்சங்கங்கள் அகில உலகத்தையும் உட்படுத்தித் திண்ணிய நோக்கத்துடன் நிறுவப்பட்ட அவையங்களைக் குறிக்கின்றன. நன்மைக்கோ தீமைக்கோ நாம் இப்பொழுது ஒருலகில் வசிக்கிறோம். எனவே சமாதானத்தையும் நீதியையும் உலகப் பிரச்சினைகளாகக் கருதினாலன்றி அவற்றை நிலைநாட்டல் முடியாது என்ற உறுதியான நம்பிக்கையிலிருந்தே சருவதேச சங்கமும் ஐக்கியநாடுகள் அவையமுந் தோன்றிப் பணியாற்றத் தொடங்கின.

இத்தகைய முன்னூற்றின் வழியாகவே கடந்த யுத்தத்தின் பின்னர், அகில உலக மனித உரிமைப் பிரகடனம் விரிவாக ஆக்கப்பெற்றது. அகில உலகத்துக்கும் பொதுவாயிருப்பதால் அது மற்றைய பிரகடனங்களிலுஞ் சிறந்ததாயிருக்க வேண்டுமென்றில்லை; ஆயினும் அதன் பொதுத் தன்மையால் அது மற்றைய பிரகடனங்களினின்றும் வேறுபட்டதாயிருக்கிற தென்பதில் ஐயமில்லை. ஏனெனில் அகில உலக மனித உரிமைப் பிரகடனமே; தேசம், இனம், நிறம், மதம், வகுப்பு, கோட்பாடு ஆகிய வேறுபாடுகளைக் கருதாது எல்லா ஆண்களும் பெண்களும் இன்று அனுபவிக்கவேண்டிய உரிமைகளையுந் சுதந்திரங்களையுந் தொகுத்துக் கூறும்

முதன் முயற்சியாகும் என்க. அன்றியும் இந்த உரிமைகளுள் சுதந்திரக் களும் வெற்றரசியலில் வகுக்கப்பட்டவையல்ல. உலகெங்கும் அடையக் கூடியவையாயும் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் இப்பொழுது படிப்படியாக நிலைநாட்ட வேண்டியவையாயும் உள்ள உரிமைகளே இங்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வள்ள வெழுச்சியுடனேயே பிரகடனத்தின் முன்னுரை, “மனித குலத்தின் உறுப்பினர் எல்லாருடைய இயற்கை மதிப்பையும் மாற்றவொண்ணாச் சம உரிமைகளையும் ஒப்புக் கொள்ளல், உலக சுதந்திரத்துக்கும் நீதிக்கும் சமாதானத்துக்கும் அடிப்படையாகும்,” என்று தொடங்கி, “இவ்வகில உலக மனித உரிமைப் பிரசாரம் எல்லா மக்களும் எல்லா நாட்டினரும் அடையவேண்டிய பொதுக் குறிக்கோளாகும்,” என்றெடுத்தோதி முடிகிறது.

வெளியீட்டின் அமைப்பு

உலக நாடுகளுக்குள்ளே சத்திவாய்ந்த ஒரு தாக்கத்தை யேற்படுத்தியுள்ள இப்பிரசாரம், பெரியதொரு திட்டத்தின் ஒரு பகுதியேயாகும். இதைத் தொடர்ந்து ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இணக்கங்கள் வகுக்கப்படும். அவை தனித்தனி அரசுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாயும் சட்டக்கட்டுப்பாடுள்ளனவாயும் சருவதேச மேற்பார்வையிற் செயற்படுத்தக்கூடியனவாயும் இருக்கும்.

முன்னர்க் கூறியுள்ளவாறு இப்பிரகடனம், மனித உரிமைகளையுள் சுதந்திரங்களையும் உள்ளடக்கும் ஓரறிக்கையாக இருத்தல்வேண்டுமென்ற கருத்துடன் உருவாக்கப்பட்டது. தனிமனிதனுடைய உரிமைகளுக்கும் உலக சமாதானத்துக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பிற்கும் ஐக்கிய நாடுகள் அவைய எட்டில் அதன் அங்கத்தினர்கள் சுதந்திரத்தை வளர்ப்பதற்காக ஏற்றுக்கொண்ட கடமைக்கும் கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு முன்னுரையுடன் இப்பத்திரந் தொடங்குகின்றது. இதைத் தொடர்ந்து 30 கூறுகள் வருகின்றன. அவற்றுள் நான்கு கூறுகள் அடிப்படையான கொள்கைகளைப் பற்றியவை. பிரகடனம் முழுவதையும் உருவாக்குதற்குக் காரணமாயிருந்த அரசியல், சால்பியல் மெய்த்துறைகளின் உட்பொருள்களை முதலிரண்டு பிரிவுகள் கூறுகின்றன. மனிதனுடைய உரிமைகளும், சமூகத்துக்கு அவன் செய்யவேண்டிய கடமைகளும் பிரிக்கமுடியாதவையென 29 ஆங் கூறு தெளிவாக்குகிறது. இவ்வரிமைகளுள் யாதாயினும் ஒன்றையேனும் அழிக்கும் நோக்குடைய கருமங்களைச் செய்ய இப்பிரகடனத்திற் கூறப்படும் உரிமைகள் அதிகாரமளிப்பதாக எவ்விதத்திலேனும் கொள்ளலாகாது என்ற சிறந்த விளக்க விதியொன்றை 30 ஆங் கூறு ஒதுகின்றது.

பிரகடனத்தின் முக்கிய பகுதி (3 முதல் 28 வரை உள்ள கூறுகள்) பல்வேறு உரிமைகள் கொண்ட பட்டியலாகும். இவ்வுரிமைகளை மூன்று தொகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொள்ளலாம். 3-20 உள்ள கூறுகள் உடைமை உரிமையுடன் சேர்ந்த தனிமனிதனின் சுதந்திர நிகழ்வுகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. கூறு 21 : குடிமகன் ஒருவன் தன்னாட்டின் ஆட்சியிற் பங்குபற்றும் உரிமையை உறுத்திக்காட்டும் அரசியல் சுதந்திரங்களைப்பற்றிய ஒரு சுருக்க ஏடாகும். 22-28 இல் உள்ள கூறுகள், மனிதனுடைய பொருளியல், சமூகப்பண்பாட்டு உரிமைகள் என்பனவற்றை எடுத்துக்கூறுகின்றன. இத்தொகுதியின் இறுதியில் ஒரு பொதுவாக்கியம் (கூறு 28 இல் உளது.):—“இந்தப் பிரகடனத்திற் கூறப்பட்ட உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் செவ்வளவே செய்யக்கூடிய ஒரு சமூக, சருவதேச முறையை முற்கொள்ளும் ஒரு பொதுவாக்கியம்” ஆனது இத்தொகுதியை முடிவாக்குகின்றது.

அகில உலக மனித உரிமைகளின் பிரசுரத்தின் முழுவாசகமும் இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எதிர்வரும் ஒரு தலைமுறைக்கே காலத்தால் ஏற்றதாக இப்பிரசுரங் காணப்படலாம்; எனினும் வரலாற்றின் நிகழ் காலத்தில் மக்கள் சேர்ந்து வகுக்கும் ஒரு பிரசுரம் இருக்கக்கூடிய அளவு தாராளமாகவும் நிறைவாகவும் யாவுமடங்கியதாகவும் இப்பிரசுரம் அமைந்துள்ளது.

அகில உலக மனித உரிமை வெளியீடு

ஐக்கிய நாடுகள் அவையப் பொதுச் சபையின் மகாநாட்டில்

1948 ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் 10 ஆம் நாள்

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது

முன்னுரை

மனித குலத்தின் உறுப்பினர் யாவர்க்கும் இயல்பாகவுள்ள மதிப்பையும் மாற்றவொண்ணாச் சம உரிமைகளையும் ஒப்புக்கொள்வதே உலகின் சுதந்திரத்துக்கும் நீதிக்கும் சமாதானத்துக்கும் அடிப்படையாதலாலும்,

மனித உரிமைகளைப் புறக்கணிப்பதும் வெறுப்பதும் மனித குலத்தின் மனச்சான்றினை புண்படுத்தும் அநாகரிகச் செயல்களுக்குக் காரணமாயிருந்துளவாதலாலும்,

மக்கள் பேச்சிலும் எண்ணத்திலும் சுதந்திரமும், பயம் தேவைகளினின்றும் விடுதலையும், பெற்று மகிழும் ஒரு புற உலகத்தை ஆக்குவது பொது மக்களின் உன்னத இலட்சியமென்று எடுத்தோதப்படுவதாலும்,

கொடுங்கோண்மை, அடக்குமுறை இவற்றிற்கெதிராக அரசியற் கலகத்தை மனிதன் தனது கடைசி ஆயுதமாகப் பிரயோகிக்கத் தூண்டுவதைத் தடுக்க வேண்டுமாகில், மனித உரிமைகள் சட்டப்பிரமாணங்களாற் பாதுகாக்கப்படுவது இன்றியமையாததாதலாலும்,

நாட்டினத்தார்களுக்கிடையே நல்லுறவின் வளர்ச்சியை ஊக்குவது இன்றியமையாததாலாலும்,

ஐக்கிய நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள், அடிப்படையான மனித உரிமைகளிலும், மனிதனின் பெருமையிலும் மதிப்பிலும், ஆடவர், மகளிர் சம உரிமைகளிலும், தமக்குள்ள நம்பிக்கையை எட்டில் உறுதிப்படுத்தி, பரந்த சுதந்திரத்தின்மூலம் சமுதாய முன்னேற்றத்தையும் வாழ்க்கைத் தர உயர்வையும் வளர்க்க அவர்கள் உறுதிக்கொண்டுள்ளனர் ஆதலாலும்,

ஐக்கிய நாடுகளுடன் ஒத்துழைத்து, மனித உரிமைகளிலும் மூலாதார சுதந்திரங்களிலுமுள்ள மதிப்பு உலகெங்கும் வளரவும் கடைப்பிடிக்கவும் உழைப்பதற்கு அங்கத்துவ நாடுகள் பிரமாணஞ் செய்துள்ளனவாதலாலும்,

இச்சூழினை முற்றும் நிறைவேற்றுவதற்கு இவ்வுரிமைகளையுஞ் சுதந்திரங்களையும்பற்றி நன்கு விளங்கிக்கொள்வது மிக்க தலையாயததாதலாலும்

இப்பொழுது,

ஒவ்வொரு மனிதனுள் சமூகத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பும், இப்பிரகடனத்தை எப்பொழுதும் மனத்திற்கொண்டு, போதனையாலும் கல்வியாலும் இவ்வுரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் மக்கள் மதிக்கும்படி செய்வதற்காகவும், நாட்டின் சருவதேச முன்னேற்ற முறைகளால் அங்கத்துவ நாடுகளில் வாழும் மக்களும் அவர்களுடைய ஆட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களும் இவ்வுரிமைகளைச் சுதந்திரங்களையும் முழுவதும் நன்குணர்ந்து கடைப்பிடிக்கச் செய்வதற்காகவும், எல்லா மக்களும் எல்லா நாட்டினரும் அடையவேண்டிய பொதுக் குறிக்கோளாக இந்த அகில உலக மனித உரிமைப் பிரசாரத்தைப் பொதுச் சபை எடுத்தோதுகின்றது.

கூறு 1

மனிதர் யாவரும் மதிப்பிலும் உரிமையிலும் சமமாயுள் சுதந்திரமாயும் பிறந்துளர். பகுத்தறிவும் மனச்சான்றும் அவர்களுக்கு இயல்பாகவே அமைந்துள்ளன; அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் சகோதர உணர்ச்சியுடன் நடந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

கூறு 2

ஒருவரின் இனம், நிறம், பால், மொழி, சமயம், அரசியல், அல்லது பிற அபிப்பிராயம், நாட்டினத்தால், அல்லது சமூகத்தால் வந்த தோற்றம், பிறப்பு, மற்றைய தகுதி ஆகியவைகளைப் பற்றிய வேற்றுமைகள் யாவும் மின்றி, ஒவ்வொருவரும் இப்பிரகடனத்தின் கூறப்பட்டுள்ள எல்லா உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் பெற அருகராவர்.

அன்றியும் ஒருவருடைய நாடோ நிலப்பகுதியோ சுதந்திரமுடைய தாயினும், பொறுப்பாட்சிமுறையிலுள்ளதாயினும், சுயவாட்சியற்றதாயினும், வேறுவரையறைகளுக்குட்பட்ட சுதந்திரமுடையதாயினும், அதனுடைய அரசியல்நிலை, நியாயாதிக்க நிலை, சருவதேச நிலை இவற்றைக் கருதி யாதொரு வேற்றுமையுங் காட்டலாகாது.

கூறு 3

வாழ்விற்கும் விடுதலைக்கும் தற்பாதுகாப்பிற்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

கூறு 4

எவரையும் தொழும்பிலோ அடிமைத்தனத்திலோ வைத்திருக்கலாகாது; எல்லாவிதமான அடிமைத்தனமும் அடிமை வியாபாரமும் தடை செய்யப்படல் வேண்டும்.

கூறு 5

எவரையும் சித்திரவதைக்கோ குரூரமான மனிதத்தன்மையற்ற இழிவு படுத்தும் நடவடிக்கைக்கோ தண்டனைக்கோ ஆளாக்கலாகாது.

கூறு 6

சட்டத்தின் முன்னிலையில், எல்லாவிடத்திலும், மனிதன் என்ற முறையிலே மதிக்கப்படுவதற்கு ஒவ்வொருவனுக்கும் உரிமையுண்டு.

கூறு 7

சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமமாவர். வேறுபாடின்றி அச்சட்டத்தின் பாதுகாப்பிற்கு உரியராவர். இந்தப் வெளியீட்டை மீறும் ஒருதலைச் சார்பிலிருந்தும் அத்தகைய ஒருதலைச் சார்பினை ஊக்கலிலிருந்தும் யாவரும் சமமான பாதுகாப்பிற்குரியர்.

கூறு 8

அரசியலமைப்பினாலோ சட்டத்தினாலோ தமக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள மூலாதாரமான உரிமைகளுக்குப் பங்கமுண்டாக்கும் செயல்களுக்குத் தகுதிவாய்ந்த நாட்டு நீதிமன்றத்தின்மூலம் பயனுள்ள பரிகாரம் தேட ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

கூறு 9

எவரையும் எண்ணியவாறு சிறைப்படுத்தவோ காவலில் வைக்கவோ நாடுகடத்தவோ கூடாது.

கூறு 10

தம்முடைய உரிமைகளையுங் கடமைகளையும் தீர்மானிப்பதற்கும் தம்மீது சாட்டப்பட்டுள்ள எந்தக் குற்றத்தையும்பற்றித் தீர்ப்பளிப்பதற்குஞ் சுதந்திரமுள்ளதும் நடுநிலையானதுமான ஒரு நீதிமன்றத்தால், நீதிமுறையிற் பகிரங்கமாக விசாரிக்கப்படுவதற்கு, ஒவ்வொருவருக்கும் பூரண சம உரிமையுண்டு.

கூறு 11

(1) தண்டக்குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட எவரும், தம் காப்பிற்குத் தேவையான உறுதிகள் யாவும் அளிக்கப்பட்ட பகிரங்க விசாரணையிலே நியாயப் பிரமாணப்படி குற்றவாளியென்று நிறுவப்படும்வரை, குற்றமற்றவரென்று கொள்ளப்பட்ட உரிமையுடையவராவர்.

(2) ஒருவர் செய்த அன்றிச் செய்யாமல் விட்ட காரியம், அந்தச் சமயத்தில், நாட்டின், அல்லது சருவதேசத்தின் சட்டப்படி தண்டனைக்குள்ளாக்கும் குற்றமாகாவிட்டால், அவரைத் தண்டனைக்குள்ளாக்கும் குற்றம்புரிந்த வராகக் கொள்ளலாகாது. தண்டனைக்குள்ளாக்கும் குற்றம் புரியப்பட்டிருந்தால், அங்ஙனம் புரியப்பட்டபோது செயலிலிருந்த தண்டனையினுங் கூடிய தண்டனை அளித்தலாகாது.

கூறு 12

ஒருவருடைய அந்தரங்கம், குடும்பம், வீடு, கடிதப் போக்குவரத்து முதலியவைகளில் மனம்போனவாறு தலையிடுதலாகாது. அவர் நற்பெயரும் புகழுந் தாக்கப்படலாகாது. அத்தகைய தலையீடு அல்லது தாக்குதலிலிருந்து சட்டமூலம் பாதுகாப்புப்பெற ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

கூறு 13

(1) தமது நாட்டின் எல்லைக்குள்ளே சுதந்திரமாய்ப் போய்வரவுங் குடியிருக்கவும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(2) தமது நாடு உட்பட, எந்த நாட்டையும் விட்டுச் செல்லவுந் தம் நாட்டுக்குத் திரும்பிவரவும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

கூறு 14

(1) துன்புறுத்தலுக்குத் தப்பிப் பிறநாடுகளில் அடைக்கலம் புகுந்துவாழ ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(2) அரசியற்றொடர்பற்ற குற்றங்களுக்காகவும் ஐக்கியநாடுகளின் நோக்கங்களுக்குங் கொள்கைகளுக்கும் விரோதமான காரியங்களுக்காகவும் உண்மையாகவே தொடரப்பட்ட வழக்குக்களுக்கெதிராக இவ்வுரிமையை உபயோகித்தலாகாது.

கூறு 15

(1) ஒரு நாட்டின் குடியாயிருக்க ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(2) ஒருவரது குடிமையுரிமையை நீக்கவோ மனம்போவாறு வேறு நாட்டின் குடியாகமாறும் உரிமையை மறுக்கவோ முடியாது.

கூறு 16

(1) வயது வந்த ஆண்களும் பெண்களும் இனம், நாடு, சமயம் முதலிய எத்தகைய கட்டுப்பாடுகளுமின்றி, மணஞ் செய்து குடும்பம் நடத்த உரிமையுடையவர்களாவர். மணத்தின்பொழுதும் மணக்கலைவின் பின்பும் இருவருக்கும் மணம்பற்றிச் சம உரிமைகளுண்டு.

(2) மணஞ் செய்துகொள்ளப்போகும் ஆண்பெண்களின் சுதந்திரமான முழுச்சம்மதத்துடனேயே மணம் நடைபெறல்வேண்டும்.

(3) சமூகத்தின் இதற்கையான அடிப்படைத் தொகுதி அழகே குடும்பமாகும்; ஆகவே சமூகத்தாலும் அரசாங்கத்தாலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய உரிமை அதற்குண்டு.

கூறு 17

(1) தனியாகவோ பிறருடன் சேர்ந்து கூட்டாகவோ உடைமைக்கு உரியராக ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(2) எவருடைய சொத்தையும் மனம்போனவாறு பறித்தலாகாது.

கூறு 18

எவர்க்கும் சிந்தனை, மனச்சான்று, சமயம் ஆகியவற்றிற் சுதந்திர உரிமை உண்டு. இவ்வுரிமை தம்முடைய சமயத்தையோ கொள்கையையோ மாற்றுவதற்குள்ள சுதந்திரத்தையும் தனித்தோ மற்றையவருடன் சேர்ந்தோ பொதுவிலோ தனிமையிலோ தமது சமயத்தை அன்றிக் கொள்கையைப் போதித்தும் பயின்றும் வழிபட்டும் அனுட்டித்தும் வெளிப்படுத்துவதற்குள்ள சுதந்திரத்தையும் அடக்கும்.

கூறு 19

ஒவ்வொருவருக்கும் சிந்தனை வெளியுறுத்தற் சுதந்திர உரிமையுண்டு; இது பிறர் தலையீட்டின்றி கருத்துக்கொள்வதற்குச் சுதந்திரத்தையும் எச்சாதன மூலமாகவேனும் எல்லக்கட்டுப்பாடின்றி செய்திகளையுங் கருத்துக்களையும் நாடிப் பெறவும் தெரிவிக்கவும் உள்ள சுதந்திரத்தையும் அடக்கும்.

கூறு 20

(1) சமாதான முறையிற் சுதந்திரமாகக் கூட்டங் கூட ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(2) ஒரு சங்கத்திலே சேரவேண்டுமென்று எவரையும் பலவந்தப்படுத்தலாகாது.

கூறு 21

(1) தமது நாட்டின் அரசாட்சியிலே நேராகவோ தாம் சுதந்திரமாகத் தேர்ந்தெடுத்த பிரதிநிதிகளின் மூலமாகவோ பங்குபற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(2) தந்நாட்டின் பொதுச் சேவையில் சமமாக ஈடுபட ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(3) மக்களின் சித்தமே அரசாங்க அதிகாரத்தின் அடிப்படையாக இருத்தல் வேண்டும் ; இச்சித்தம் நேர்மையான, பருவத் தேர்தல்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும். இத்தேர்தல்கள் சருவசன சமத்துவ வாக்குரிமையைக் கொண்டு, இரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையாலோ, அதை யொத்த சுதந்திரமான வேறு வாக்கெடுப்பு முறையாலோ நடத்தப்படுபவையாயிருத்தல் வேண்டும்.

கூறு 22

சமூகத்தின் அங்கத்தவர் என்ற முறையில், ஒவ்வொருவரும் சமூக நலனிற்கு உரிமையுடையவராவர். தமது கண்ணியத்துக்கும் தமது தனித்தன்மையின் சுயாதீனமான வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாதவைகளான பொருளியல், சமூக பண்பாடு என்னும் உரிமைகளை அவ்வந்நாட்டின் அரசியலமைப்புக்கும் வளத்துக்கும் இயைபு, நாட்டு முயற்சியின் மூலமும் சருவதேச ஒத்துழைப்பின் மூலமும் பூரணமாய் எய்துதற்கு ஒவ்வொருவரும் உரிமை யுடையவராவர்.

கூறு 23

(1) தொழில் செய்யவும் தொழிலைச் சுயாதீனமாகத் தேர்ந்தெடுக்கவும் நேர்மையும் ஆதரவுமுள்ள தொழில் நிபந்தனைகளைப் பெறவும் தொழிலறு நிலையுருது பாதுகாப்புப் பெறவும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(2) ஒத்த வேலைக்கு ஒத்த ஊதியத்தை வேறுபாடின்றிப் பெற ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(3) தொழிலாற்றும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு மனிதனுக்கேற்ற கண்ணியத்துடன் தாமுந் தமது குடும்பமும் வாழ்வதற்கு உறுதிதரும் நேர்மையான ஊதியத்தைப் பெறவும் தேவையானபோது வேறுவிதமான சமுதாயந்தரும் பாதுகாப்பினை உதவியாகப் பெறவும் உரிமையுடையவராவர்.

(4) தம் நலன்களைப் பாதுகாக்கத் தொழிற் சங்கங்களையமைக்கவும் அவற்றிற் சேரவும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

கூறு 24

நேர்மையான முறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வேலைநேரம் ஊதியத்துடன் சேர்ந்த பருவ விடுமுறை ஆகியவை உட்பட ஆறுதலும் ஓய்வும் பெற ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

கூறு 25

(1) ஒவ்வொருவருக்கும் தாமும் தமது குடும்பமும் ஆரோக்கியத்துடன் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கேற்ற உணவு, உடை, உறையுள், மருத்துவ ஆதரவு, தேவையான சமூகச் சேவைகள் ஆகியவை உட்பட்ட வாழ்க்கைத்

தரத்தைப் பெறுவதற்கும் வேலையின்மை, நோய், தள்ளாமை, கைம்மை, முதுமை, தம் இயல்புகடந்த காரணங்களாலாய வாழ வழியின்மை ஆகியவை ஏற்படும்போது பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கும் உரிமையுண்டு.

(2) தாய்மையும் குழந்தைப்பருவமும் சிறப்பான கவனத்துக்கும் பாதுகாப்புக்கும் உரியன. மணவழி பிறப்பினும் மணமல்வழி பிறப்பினும் குழந்தைகள் யாவரும் ஒருதன்மைத்தான சமூகப் பாதுகாப்புக்குரியவராவர்.

கூறு 26

(1) கல்வி கற்க ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு. குறைந்தது, ஆரம்ப அடிப்படை நிலைகளிற் கல்வியானது இலவசமாக அளிக்கப்படல் வேண்டும். ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயக் கல்வியாய் இருத்தல்வேண்டும். கலைத்துறைக் கல்வியும் தொழின் முறைக் கல்வியும் பொதுவாக யாவருக்கும் கிடைக்கக் கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும். உயர்தரக் கல்வியும், திறமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எல்லோராலுஞ் சமமாகப் பெறக் கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும்.

(2) மனிதனின் தனித்தன்மையை பரிபூரணமாக வளர்க்கவும், மனித உரிமைகளும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களும் மதிக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்தவும் கூடிய வழிகளில் கல்வி ஊக்கப்படல் வேண்டும்; நாடுகளுள்ளும், இனங்கள் மதங்கள் ஆகியவற்றுள்ளும் நல்விளக்கம், சகிப்புத் தன்மை, நட்பு ஆகியவற்றை வளர்ப்பதோடு, சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதில் ஐக்கிய நாடுகளின் பணிகளுக்கு அது உதவியாயிருத்தலும் வேண்டும்.

(3) தங்களுவடய குழந்தைகளுக்கு எவ்விதமான கல்வி அளிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதை முடிவாக்கப் பெற்றோர்களுக்கே முதலுரிமையுண்டு.

கூறு 27

(1) சமூகத்தின் பண்பாட்டு வாழ்க்கையிற் சுதந்திரமாகப் பங்கு பற்றவும், நுண்கலைகளைச் சுவைக்கவும், விஞ்ஞான முன்னேற்றத்திலும் அதன் பயன்களிலும் பங்குபற்றவும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(2) விஞ்ஞானம், இலக்கியம், நுண்கலைகள் ஆகிய துறைகளில் தாமே ஆக்கியோராயிருந்து ஆக்கியவற்றால் ஏற்படும் அறநலன் பொருள்நலன்களுக்கும் பாதுகாப்புப்பெற ஒவ்வொருவரும் உரிமையுடையவராவர்.

கூறு 28

இந்தப் பிரசுரத்திற் காணப்படும் உரிமைகளையுஞ் சுதந்திரங்களையும் பூரணமாக அடைவதற்கேற்ற சமூக, சருவதேச அமைப்பில் வாழ ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

(1) ஒவ்வொருவருக்கும் தம் சமூகத்துக்கு ஆற்றவேண்டிய கடமைகளுண்டு ; ஏனெனில் அதிலேயே அவரின் தனித்தன்மை கட்டுப் பாடற்ற பூரண வளர்ச்சி பெறுதல் இயலும் என்க.

(2) தம் உரிமைகளையுஞ் சுதந்திரங்களையும் அனுபவிக்கையில், மற்றையோருடைய உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் ஏற்று உரிய மதிப்பளிப்பதற்கும், சனநாயக சமூகத்தின் அறம். பொதுவொழுங்கு, பொதுநலன் ஆகியவற்றுக்கான நேர்மையான தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் அவசியமானவையென்று சட்ட பூர்வமாகத் தீர்மானிக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகளுக்கே ஒவ்வொருவரும் ஆட்படுத்தப்படலாம்.

(3) இந்த உரிமைகளையுங் கடமைகளையும், ஒருபொழுதும் ஐக்கியநாடுகள் சங்கத்தின் நோக்கங்களுக்குக் கொள்கைகளுக்கும் முரணான முறைகளில் உபயோகித்தலாகாது.

இப்பிரசுரத்தில் எடுத்தோதப்பட்டவை எவற்றையேனும் இங்குகூறிய உரிமைகள் சுதந்திரங்கள் ஆகியவற்றில் எதனையேனும் அழிக்கும் நோக்கத்துடன், எக்கருமத்தையேனும் ஆற்றவோ எவ்வியக்கத்திலேனும் ஈடுபடவோ எவ்வரசுக்கேனும் எக் கூட்டத்துக்கேனும் எம் மனிதனுக்கேனும், எவ்வித உரிமையையும் அளிப்பதாக விளக்கஞ் செய்தலாகாது.

III அறிவு விருந்தின் ஆக்கம்

இக்காலத்தில் முதன்முறையாகப் பிரசுரத்தைப் படிப்பவர்கள் இத்தகைய பிரசுரம் தோன்றியதைப்பற்றி வியப்படைதல் கூடும் ; ஏனெனில், இப்பிரசுரம் பல்லாற்றாலும், இன்று நாம் கூடி வாழ முயலும் இவ்வுலகிலே தோன்றக்கூடிய ஒரு பத்திரமன்று என்க. நாடுகட்கிடையே எண்ணற்ற வேறுபாடுகளுள் ; எனினும் இச் சிக்கலானதும் உறுதியானதுமான பத்திரம், நிறையாட்சியுடைய 48 நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சுருவதேச உரிமை முறியின் மற்றைய இரு பகுதிகளையும் போல் சட்டபூர்வமாகக் கட்டுப்படுத்தும் இயல்புடையதாக இப்பிரகடனமில்லாவிடினும், இது அறமுறையிலும் அரசியன் முறையிலும் உலக நாடுகளின் மேற் பல கடமைகளைச் சமத்துகின்றது. யாதொரு வேறுபாடும் பாராட்டாமல் யாங்கனும் யாவருக்குமுள்ள உரிமைகளைப் பற்றிக் கூறுவதாய் இதுவரை முகிழ்த்தவற்றுள் பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விளக்கம் என்ற முறையில் இப்பிரசுரம் மிக்க சிறப்புடையது. உலக சரித்திரத்திலேயே முதன்முறையாகப் பெரும்பாலான தேசங்கள் மனித உரிமைகளின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைப்பற்றி இப்பிரசுரத்தின்மூலம் ஒருடன் பாட்டுக்கு வந்துள்ளன.

நாம் முன்னர்க்கூறியவாறு பிரசுரத்தின் மிக அண்ணிய முன்னாறு—
அது தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிருந்த சூழ்நிலை—இரண்டாவது உலக
யுத்தமாகும் ; இன்னும் குறிப்பாகக் கூறுவதானால் மனித சுதந்திரத்தை
ஒருமித்துத் தாக்கிய பாசிசச் சத்திகளேயாகும். உலக யுத்தம் முடிந்து
வெகுகாலமாகிவிடவில்லையாயினும், நாம் அதற்குள் அதைப்பற்றிப் பற்
ற்ற முறையில் எண்ணிப் பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டோம். ஒருவிதத்தில்,
யுத்தத்தின் நிகழ்ச்சிகளும் அவற்றின் விளைவுகளும் நம்பமுடியாதவை
களாகத் தோன்றுவதால், யுத்தம் வெகுாலத்துக்கு முன்னிகழ்ந்ததாகத்
தோன்றுகிறது. ஆனால், யுத்தம் நடந்த பொழுது, பாசிச ஆட்சிகளின்
செயல்கள்தாம் உலகின் பெரும்பகுதியினர் எதிர்த்துப் போராடி வந்த
சத்திகளாக விளங்கின.

தற்காலத்தில், இப்பிரகடனம் தோன்றியதைப் பற்றி வியப்பெதுவும்
இருந்தால், இவ்விளக்கம் அதைப் போக்கிவிட உதவும். இப்பிரகடனம்
நாம் செய்துவந்த யுத்தத்திலிருந்து இயல்பாகவே தோன்றியது. ஏனெனில்,
இந்த யுத்தம் மற்றைய யாவற்றிலும் (வாழும் உரிமையுட்பட) தங்கள்
மூலாதார உரிமைகளையுள் சுதந்திரங்களையும் நிலைநாட்டிப்பாதுகாத்தல் வேண்
டும் என்ற உலகமக்களின் அளப்பரிய ஆர்வத்தின் விளைவாகவே எழுந்த
தாகும். இது அளவிலும் பெரியது. வெற்றிக்குப் பின்னர், இவ்வளவு
அரும்பாடுபட்டுக் காக்கப்பட்ட சுதந்திரங்கள் எதிர்காலத்திற் பாதுகாக்கப்படல்
வேண்டும் என்ற கேள்வி அடிக்கடி வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தது. எல்லா
நாடுகளையும் அரசியலமைப்புக்களையும் மதங்களையும் சேர்ந்த மக்கள், தங்க
ளுடைய மெய்யுணர்வு ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவுதான் மாறுபட்டிருப்
பினும், இந்த உணர்ச்சியில் ஒருமுகமாகப் பங்கு கொண்டனர் என்றால்,
அது பொதுப் பகைவனின் மனிதத்தன்மை சிறிதுமற்ற கொடியபண்புக்கு
ஒரு சான்றாகும். மறுபடியும் பிளவுகள் அதிகமாகி, பகைகளும் கடுமையாகி
வரும் இன்றைய உலகிலே இவ்வொற்றுமையுணர்ச்சியை மீண்டும் கொள்
ளுதல் கடினமாயிருக்கலாம். ஆயினும், அக்காலத்தில் அபாயத்திலிருந்த
அறவொழுக்கங்களையும் மனித சுதந்திரங்களைத் தாக்கியவர்கள் மீது ஒரு
தலையாய் உலகங்கொண்ட வெறுப்பையும் பற்றி யாதாயினும் ஒரு வழியில்
அறிவிக்காவிடில், பிரகடனத்தைப்பற்றிப் பாடசாலைகளிற் கற்பிக்கும் எந்த
முயற்சியும் உண்மையானதாகவோ பொருளுள்ளதாகவோ இருக்காது.

உரிமைப் பிரசுரத்திற்கு

1941 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதத்திலே, அமெரிக்க ஐக்கியநாடுகள்
யுத்தத்திலிறங்குவதற்கு ஓராண்டு முன்னர், அச்சநாடுகளை வெல்லும்
நம்பிக்கை மிக்க குறைவாக இருந்த காலத்தில், தலைவர் உருசுவெல் அவர்
கள், தாம் கொங்கிரசுக்கு விடுத்த செய்தியொன்றில், முதன்முதலாகத்
தம் நான்கு சுதந்திரங்களையும் பற்றிக் கூறினார் ; அவையாவன—

“ நல்ல பாதுகாப்புடையதாக நாம் ஆக்கமுயல்கின்ற எதிர்காலத்திலே,
நான்கு மூலாதாரச் சுதந்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்

பட்டிருக்கும் உலகினை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். முதலாவது, உலகெங்கணும் பேச்சுச் சுதந்திரம் வெளியுறுத்தற் சுதந்திரம்; இரண்டாவது உலகெங்கணும் ஒவ்வொருவரும் தாம் விரும்பிய விதத்தில் இறைவனை வழிபடுஞ் சுதந்திரம்; மூன்றாவது, உலகெங்கணும் பயத்தினின்றும் நீங்கிய சுதந்திரம்” என்பன.

இனிவரும் விளக்கங்களிலிருந்தும் பிரசுரத்திலிருந்தும் சனாதிபதி உருசுவெல்லின் நான்கு சுதந்திரங்களும் இக்காலத்தில் நிறைவற்றவையாகத் தோன்றக்கூடும். ஆனால் அவற்றின் எளிமை அவற்றின்கவர்ச்சிக்கு ஒரு காரணமாகும்; அன்றியும் அவற்றின் பல்வேறு தன்மை சிறந்த ஒரு முன்மாதிரியாகவும் அமைந்தது.

சிறிது காலத்துக்குப்பின், அதே ஆண்டில் சனாதிபதி உருசுவெல்லும் திரு. சேர்ச்சிலும் “அத்திலாந்திக்குக் கடலில் யாதோரிடத்திலே” சந்தித்து. “அத்திலாந்திக்குச் சாசன” த்தை உருவாக்கினர். சமாதானத்தை நிலைநாட்டிய பின்னர் அவைபோன்ற குறிக்கோள்களை அடையவேண்டுமென அது எடுத்துக் கூறியது. அச்ச நாடுக்கு எதிராகப் போரிட்டு வந்த 26 தேசப் பிரதிநிதிகள், 1942 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம், அத்திலாந்திக்குச் சாசனத்திற் கூறப்பட்ட கொள்கைகளைத் தாம் ஏற்றுக்கொண்டதாகக் கூறி ஐக்கிய நாடுகள் பிரசுரத்திற் கையொப்பமிட்டனர். அத்துடன் “வாழ்க்கை, விடுதலை, சார்பின்மை, சமயசுதந்திரம் ஆகியவற்றைக் காப்பதற்கும் தத்தம் நாடுகளிலும் பிறநாடுகளிலும் மனித உரிமைகளையும் நீதியையும் பாதுகாப்பதற்கும், எதிரிகளைப் பூரணமாக வெல்வது இன்றியமையாத தெனத் தாங்கள் உறுதியாகக் கருவதுவதாகவும் ஒப்புக்கொண்டனர். 1942 இல் நடைபெற்ற வாசிந்தன் மகாநாட்டிலும், 1943 இல் நடைபெற்ற மெச்சிக்கோ மகாநாட்டிலும் இக்கருத்துக்களே வெளியிடப்பட்டன. 1944 ஆம் ஆண்டு நடந்த தம்பேதனோக்குப் பிரேரணைகள், சருவதேச சங்கத்துக்குப் பதிலாகத் தோன்றும் புதிய சருவதேசத்தாபனம், மற்றைப் பணிகளுடன், “மனித உரிமைகளையும் மூலாதாரச் சுதந்திரங்களையும் மதிக்கச் செய்தல் வேண்டும்” என்று ஆலோசனை கூறின.

ஐக்கிய நாடுகள் ஏடு

இங்ஙனமாக, யுத்தகால நிலைமையைப் பின்னோக்கி ஆயுங்கால், மனித உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் வலியுறுத்தி அவற்றை உறுதியாக்கிப் போற்றும் ஒரு வருங்காலச் சமாதான நிலையை ஏற்படுத்தல்வேண்டுமென்பது மக்கள் உள்ளங்களிலும் உத்தியோகபூர்வமான பேச்சு வார்த்தைகளிலும் ஓடியாத ஒரு குறிக்கோளாக இருந்தது புலப்படும்.

மனித உரிமைகளைப்பற்றிய உரையாடல்களின் சரித்திரத்தை இங்கு சுருக்கமாகக் கூறுதல் ஏற்புடைத்து. இத்தகைப் பெரிய பொதுவுடன்பாட்டுடன் கூடிய இத்தகைச் சிறந்ததொரு பிரசுரம் முடிவில் உருவாகக் காரணமா

யிருந்ததற்காகவேனும் சருவதேச அரசியற் செயன்முறையுடன் இப்பிரகடனத்தை இது தொடர்புபடுத்திக் காட்டுவதற்காகவேனும் இதை அறிதல் நன்றாகும்.

1945 ஆம் ஆண்டு சன்பிரான்சிசுக்கோவில் ஐக்கியநாடுகளின் ஏடு கையொப்பமிடப்பட்டபோதே, பிரசாரம் உருவாவதற்கு வழிவகுக்கப்பட்டுவிட்டது. ஏடு செயலுக்கு வந்ததும் சகல மனித உரிமைகளையும் எல்லா இடங்களிலும் பாதுகாப்பது சரித்திரத்தில் முதன் முதலாகத் திட்டப்படுத்தப்பட்ட சருவதேச சமூகத்தின் கடமையாயிற்று. அதுவரை, தனிமனிதனுக்குத் தன் தன் நாட்டிலேயுள்ள உரிமைகளைப் பற்றித் திட்டப்படுத்தப்பட்ட சருவதேச சமூகங்கள் பரந்த பொறுப்பொன்றும் ஏற்கவில்லை. தனிமனிதனின் உரிமைகளுக்கு ஏற்படும் விளைவுகள் அவனுடைய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு மட்டுமன்றி, உலக சமூகத்தின் பொறுப்புமாகும் என்பதை எட்டின் பிரிவுகள்¹ வலியுறுத்தின. இதன் விளைவாக மனித உரிமைகளைப்பற்றிய போராட்டத்திலே மிகச் சிறந்த முன்னேற்றம் ஒன்று ஏற்பட்டது.

மனித உரிமைபற்றிய ஆணைக்குழு : முதற் கூட்டம்

1945 ஆம் ஆண்டு எட்டிற்கும் 1948 ஆம் ஆண்டு பிரசுரத்திற்கும் இடையே நடந்த நடவடிக்கைகள் ஓரளவு சிக்கலானவை என்றே கூறல்வேண்டும்.² சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், எட்டிற் கூறப்பட்டுள்ள படி, பொருளியல் சமூகமந்தனம், 1946 ஆம் ஆண்டு பெப்புவரி மாதம் மனித உரிமை ஆணைக்குழுவை அமைத்தது. மனித உரிமை முறையொன்றை வரையும்பணி இக்குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளைச் சேர்ந்த திருவாட்டி எலியனோர் உருசுவெல் அவர்கள் தலைமையில் எட்டு அங்கத்தினரைக்கொண்ட ஒரு வரைவுக் குழுவை மந்தனம் நிறுவியது. இக் குழுவில் ஒசத்திரேலியா,

¹கூறு 55.—நாடுகளிடை, சமஉரிமை, தன்முடிபு ஆகிய கொள்கைகளில் மதிப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமாதான, நட்புறவிற்கு அவசியமான உறுதிப்பாடும் நல்வாழ்வும் பொருந்திய நிலைமையை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் ஐக்கிய நாடுகள் சங்கம் பின்வருவனவற்றை வளர்க்கும் :—

(அ) உயர்தர வாழ்வு ; நிறையுழைப்பு, பொருளியற் சமூக முன்னேற்றமும் விரிவும்.

(ஆ) உலக பொருளியல் சமூக சுகவழிப் பிரச்சினைகள், அவைபோன்றனவற்றைத் தீர்த்தல், சருவதேச பண்பாடு, கல்வி, இவற்றில் ஒத்துழைப்பு.

(இ) இனம், பால், மொழி, மத வேற்றுமையின்றி, யாவருக்குமுரிய மனித உரிமைகள், மூலாதார சுதந்திரங்கட்கு உலகமதிப்பு.

கூறு 56—கூறு 55 இற் கண்ட நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக, இத்தாபனத்தின் கூட்டுறவுடன், ஒன்று சேர்ந்தும் தனித்தும் உழைப்பதற்காக, எல்லா அங்கத்தினரும் உறுதி கூறுகின்றனர்.

²பிரகடனம் உருவானதைப்பற்றி இங்கு கூறப்பட்டுள்ள வரலாற்றிலே, முக்கியமான படிக்களே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

சைனா, சில்லி, பிரான்சு, இலெபனன், ஐ. சோ. ச. கு., ஐக்கிய அரசாட்சி, ஐ.அ.அ. ஆகிய எட்டு நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அங்கத்துவம் வகித்தனர். இதற்கிடையில், தொடர்புள்ள விவரங்களைச் சேகரித்து, இவ்வுட்குழுவானது ஆரம்பத்தில் உபயோகிக்கத்தக்க வாசகங்களின் குறிப்புருவமொன்றை ஆக்குமாறு ஐக்கியநாடுகளின் செயலாளத்தலைவர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். புலம் அளந்து பலதேசங்களின் அரசியலமைப்பை ஆய்ந்து தனிச் சுதந்திரங்களின் வரலாற்றைப் பின்னோக்கி அறிந்து, பலபடிவ சிந்தனைகளை எடுத்துக்காட்டுவதாயும், பலநாடுகளும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தாயும் இருக்குமாறு ஓரளவு ஒன்றிமொழிய முயல்வதே பத்திரத்தின் நோக்கமாகும்.

1947 ஆம் ஆண்டு சூன் மாதத்திற்குரிய முதற்கூட்டத்தில் எண்மர் குழு இப்பத்திரத்தை ஆலோசனைசெய்தது. இங்ஙனமாக, ஐ.நா. செயலாளரகம் ஆக்கிய வாசகம் வெவ்வேறு தேசங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் வேறுபட்ட மெய்யறிவும் மனப்பான்மையும் கொண்டவர்களுமான, எட்டுப் பிரதிநிதிகளாலே, முதன்முறையான ஆராயப்பட்டது. இவ்வேற்றுமைகளின் காரணத்தாலும், முதல் வாசகத்தின் சிக்கலான தன்மையினாலும்போலும், தங்கள் விவாதங்கள் பலனுள்ளவைகளாக இருத்தல் வேண்டுமாயின், காரிய தரிசியின் முதற் குறிப்பை யாவருஞ் சேர்ந்து திருத்தியமைக்க முயல்வ தற்குப் பதிலாக அப்பணியை ஒருவரே செய்வது நலமென்று இக்குழு கருதியது. அதற்கிணங்க பிரான்சு தேசப் பிரதிநிதியான பேராசிரியர் இரெனேகாசின் அவர்கள், 44 கூறுகளையும் ஒரு முன்னுரையையுங் கொண்ட பத்திரமொன்றை ஆக்கினார். இப்பத்திரத்தின் வாசகங்களைப்பற்றி விவாதித்தபின்னர், எண்மரும் சேர்ந்த குழு தனது சொந்தக் குறிப்பை முடிவாக்கி முழு ஆணைக்குழுவுக்கு அனுப்பிவைத்தது.

மனித உரிமை ஏடு பற்றிய ஆணைக்குழு: இரண்டாவது கூட்டம்

1947 ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் செனிவாவில் நடைபெற்ற இரண்டாவது கூட்டத்தில், ஆணைக்குழுவானது, குழுவின் வரைவினைப் பரிசீலனை செய்து திருத்தியமைத்தது. அதே கூட்டத்தில் ஒரு மிக்க முக்கியமான முடிவுஞ் செய்யப்பட்டது. பிரதானமாகத் தேவைப்படுவது கொள்கைகளைப் பற்றிய ஒரு பிரகடனமா, சட்டத்தின்மூலங் கட்டுப்படுத்தும் ஓரிணக்கமா என்பதைக் குறித்து இதிகாலும் அபிப்பிராய பேதம் இருந்துவந்தது. பல நாடுகள், கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுமாயினும், சட்டத்தின்மூலம் கட்டுப்படுத்தும் இணக்கத்திற்கையொப்பமிட மறுக்கலாம் என்று உறுதியாக நம்பினவர்கள் பிரகடனத்தை ஆதரித்தனர். மனித உரிமைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுவதுடன் அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதாகத் தங்களைக் கட்டுப்

படுத்திக்கொள்ளாவிடில், பிரசரம் வெறும் சொல்லளவில் நின்றுவிடுமென்றும் அதில் கையொப்பமிட்டவர்கள் தங்கள் வசதிக்கிணங்க அதைக் கைக்கொள்ளவோ புறக்கணிக்கவோ கூடுமென்றும் அஞ்சியவர்கள் இணக்கத்தை ஆதரித்தனர். 1947 ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதத்திற் கூடிய இந்த இரண்டாவது கூட்டத்திலே, சருவதேச மனித உரிமை முறியானது, ஒரு பிரகடனம், ஓரிணக்கம், நிறைவேற்றும் முறைகள் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளை யுடைய ஒரு பத்திரமாயிருக்கவேண்டுமென்று ஆணைக்குழு தீர்மானித்தது. இம்முறையில் மனிதஉரிமை முறி தருக்கமுறையிலமைந்த பூரணமான பத்திரமாய் யாவருடைய ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் பெறுமென்றும் எதிர்பார்க்கலாம்.

பிரகடனம், இணக்கம், நிறைவேற்றும் முறைகள் ஆகிய இம்மூன்று பிரிவுகளின் திட்டக் குறிப்புக்களையும் ஆராய்வதற்கு மூன்று செயற்குழுக்களை ஆணைக்குழு நியமித்தது. ஒவ்வொரு செயற்குழுவின் அறிக்கையையும் நன்கு கற்று விவாதித்தபின்னர், நிறையாணைக்குழு, பிரகடனத்தைப் பற்றிய குறிப்பைத் திருத்தியமைத்தது. பிரகடனத்தின் திருத்திய வாசகத்தை ஆணைக்குழு ஒவ்வொரு நூட்டிற்கும் குறிப்புரையின் பொருட்டு அனுப்பியது. ஐக்கிய நாடுகளின் மற்றைய செயற்குழுக்களிடமிருந்தும் தெரிப்புரைகள் பெறப்பட்டன. இக்குறிப்புரை தெரிப்புரைகளின் விளக்கங்களிலிருந்து வரைவானது வரைதற்குமுவினால் திருத்தப்பட்டது. இலெபனன் பிரதிநிதியான திரு. சாளிசுமாலிக்கு அவர்களின் கூற்றுப்படி 1⁴ “ஒருபால் மிகச்சருக்குமியல்பிற்கும் மற்றையதில் மக்களைக் கவரும் பலவினங்களைச் சேர்க்குமியல்பிற்கும் இடையெழுந்த ஒருப்பாட்டை இக்குழுவின் வேலைகள் எடுத்துக்காட்டின.”

பிரசரத்தின் பருவரைவை ஏற்றுக்கொள்ளல்

1948 ஆம் ஆண்டு, மே, சூன் மாதங்களில் ஆணைக்குழு மூன்றாம் முறையாக இலேக்குசச்செசில் சந்தித்து, பருவரைவைச் சொல்லுக்குச் சொல்லாக ஆராய்ந்து பார்த்தது. “மக்களாகிய நாம்” சிரமமின்றி விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய வகையில், பிரகடனம் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பது பற்றி இதற்கிடையில் ஒன்றுபட்ட அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருந்தது. அத்துடன், பிரகடனத்தில் எத்தகைய கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்படல் வேண்டும் என்பதுபற்றிப் பலநாடுகளுக்குமிடையே யிருந்த வேற்றுமைகளை ஆணைக்குழுவின் மூன்றாவது கூட்டத்தின் விவாதங்களிலே தீர்க்கவேண்டியிருந்ததென்றும் தெரிந்தது :

“பிரசரம் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் எங்குமுள்ள யாவருக்கும் எளதில் விளங்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதற் பொது உடன்

¹சாளிசு மாலிக்கு “அகில மனித உரிமைகளின் பிரசரம்: அது அமைக்கப்பட்ட விதமும் அதன் கருத்தும்.” பக்கம் 18. “மக்களாகிய நாமும் மனித உரிமைகளும்; ஆராய்ச்சிக்கும் அநுபவத்துக்குமான ஆலோசனைகள்” என்ற நூலிருந்து.

பாடு இருந்தது என்பது பிரகடனப் பருவரைவைத் திருத்தியமைக்கையில் விளங்கியது. ஆனால், பிரசரம் எத்தகைய பத்திரமாயிருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி அபிப்பிராய பேதம் இருந்தது என்பதும் தெரிய வந்தது.”

“பிரசரம் உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் நேராக எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்றும், வரையறைகளும் கட்டுப்பாடுகளும் கூடியவரை இணக்கத்திலேயே இடம்பெறல் வேண்டுமென்றும் சைனா, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஐக்கிய அரசு ஆகிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் கருதினர்.”

“ஆனால், பிரகடனம் கூடியவரை விரிவானதாயும் விளக்கமானதாயும் இருக்க வேண்டுமென்றும், ஏலவே பலநாட்டு அரசாங்கங்களும் அளித்துள்ள உரிமைகளிற் பொதுவான குறுகிய பண்புகளை எடுத்துக் கூறும் பத்திரமாக இருக்கக்கூடாதென்றும், பிரான்சு தேசப் பிரதிநிதி கருதினர்.”

“கீழை ஐரோப்பிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகள், பிரசர உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் எடுத்துக்கூறினால் போதாதென்றும், அவற்றையனுபவிக்க என்னென்ன வழிவகைகளைக் கையாலளா மென்று எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்றும் கருதினர். சனநாயக நலன்களுக்கு எதிராக வேலைசெய்த நாசிக் கட்சியினர், பாசிசக்கட்சியினர் முதலியோருக்கு இவ்வுரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் மறுக்கப்படவேண்டுமென்றும் அவர்கள் விரும்பினர்.”¹

முடிவில், பிரகடனக் குறிப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 12 பேர் சாதகமாக வாக்களித்தனர். ஒருவரும் எதிராக வாக்களிக்கவில்லை. 4 பேர் வாக்களிக்காது விலகியிருந்தனர்.

இறுதியான வாசகத்தின் ஆக்கம்

சருவதேச உரிமை முடியின் இப்பகுதியை ஆக்கிய பின்னர், ஆணைக்குழு அதைத் தாய்த்தாபமைகிய, பொருளாதார சமூக மந்தணத்திற்கு அனுப்பியது. 1048 ஆம் ஆண்டு சூலை மாதம் செனிவாவிற்கூடிய அம் மந்தணம் யாதொரு மாற்றமுமின்றிப் பத்திரத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஐக்கியநாடுகள் சங்கத்தின் பிரதான அங்கமாகிய பொதுச் சபைக்கு அனுப்பி வைத்தது. அதே ஆண்டு செத்தெம்பர் மாதம் பரிசுற் கூடிய பொதுச் சபைக் கூட்டத்திலே இப்பத்திரம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது.

அப்பொழுது ஐ. நா. இல் அங்கத்துவம் வகித்த 58 நாடுகளின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட பொதுச் சபையின் மூன்றாவது குழுவிறை பிரசரம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. பிரசரத்தைப்பற்றி ஏற்கெனவே

¹ “இந்த உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும்”—பக்கம் 13. நியூயோக்கு, ஐக்கியநாடுகள் சங்கத்தின் பொதுத்தகவற் பகுதி வெளியீடு. 1950.

விரிவான ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டிருந்தும், குழு இதனை ஆய்வதற்கு 81 முறை கூடியது. இலெபனன் நாட்டுப் பிரதிநிதியான திரு. மாலிக்கு அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற அக்கூட்டங்களில், ஒவ்வொரு சொல்லாகப் பிரசாரம் ஆராயப்பட்டது. குழுவின் கூட்டங்களுக்குச் சமூகமளித்தவர்களிற் பெரும்பாலோருக்கு அப்பொழுதுதான் முதன்முறையாகப் பிரசாரத்தைப்பற்றி விவாதிக்க வாய்ப்புக்கிடைத்ததாகையால் இதனைக் காலவிரயம் என்று ஒருபோதும் கொள்ளலாகாது. விவாதங்கள் துரிதமாக முன்னேற்றவிடிலும் முடிவுகாணவேண்டுமென்ற உண்மையான ஆர்வம் குழுவினரிடம் காணப்பட்டது.

பிரசாரம் எப்படிப் படிப்படியாகப் பல நிலைகளிலும் முன்னேறியது என்பதை அறிந்துகொள்ள, குறிப்பிட்ட சில கூறுகளை எடுத்துக் கொண்டு அவை பல நிலைகளிலும் மாற்றமடைந்த விதத்தை ஆராய்வது சிறந்தது. அடிமைத்தனம், சித்திரவதை ஆகியவற்றைப் பற்றிய கூறுகள் இங்ஙனம் ஆராய்வதற்கு மிகவும் ஏற்றவை. பிரசாரம் பொதுச் சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டவரை இவை அடைந்துள்ள மாற்றங்கள் பின்வருமாறு :

செயலகத்தின் பருவரைவு.—(இரு தனிக் கூறுகள்)

சித்திரவதைக்கோ, வழக்கத்துக்கு மாறான தண்டனைக்கோ, அவமரியாதைக்கோ யாரையும் உட்படுத்தலாகாது.

அடிமைத்தனமும், கட்டான ஊழியமும் மனிதனின் கண்ணியத்துடன் முரண்படுபவையாதலின், அவை இவ்வுரிகை முறியினாலே தடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் யாவார்க்கும் கட்பாடாயமைந்த யாதாயினும் ஒரு பொதுச் சேவையிலே தனது நியாயமான பங்கைச் செய்யும்படி ஒருவர் கேட்கப்படலாம் ; ஒருவரின் வாழ்விற்குரிய உரிமையையும் வேலையில் அவருக்குள்ள கடமையைச் சார்ந்ததாகும். கட்டாய ஊழியம் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புப்படி அளிக்கப்படும் தண்டனையின் ஒருடகுதியாகவும் அமைதல்கூடும்.

பருவரைவு ஆக்கும் எண்மர்குழு, முதலாம் கூட்டம் : சூன் 1947.—(இரு தனிக் கூறுகள்)

மனிதனின் கண்ணியத்துக்கொள்வாததாகிய அடிமைத்தனம், எல்லாவகைகளிலும் தடைசெய்யப்படுகிறது.

குற்றவாளி என்று தீர்க்கப்பட்டினும் ஒருவரையும் சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தலாகாது.

மனித உரிமை ஆணைக்குழு (18 அங்கத்தினர்) இரண்டாம் கூட்டம், திசெம்பர் 1947 (இரு தனிக் கூறுகள்)

எல்லாவகையிலும் அடிமைத்தனம், மனிதனின் கண்ணியத்துக்கு ஒவ்வாதாதலின், சட்ட மூலமாகத் தடைசெய்யப்படல் வேண்டும்.

சித்திரவதைக்கோ, கொடிய, மனிதத்தன்மையற்ற தண்டனைக்கோ அவமரியாதைக்கோ ஒருவரும் உட்படுத்தப்படலாகாது.

மனித உரிமை ஆணைக்குழு, மூன்றாம் கூட்டம், மே—சூன் 1948 (ஒரு கூறு) :

1. எவரையும் அடிமைத்தனத்திற்கு, அல்லது கட்டாய ஊழியத்திற்கு ஆளாக்கலாகாது.

2. எவரையும் சித்திரவதைக்கோ கொடுமையான மனிதத்தன்மையற்ற இழிவுபடுத்தும் நடவடிக்கைக்கோ தண்டனைக்கோ ஆளாக்கலாகாது.

பொதுச் சபையின் மூன்றாவது குழு இக்கூற்றை விரிவாக ஆராய்ந்தது. இம்மூன்றாவது உட்குழுவினது விவாதங்களின் பொழிப்பிலிருந்து ஒரு பகுதி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து அவர்களுடைய விவாதங்களின் போக்கை ஒருவாறு அறிந்துகொள்ளலாம்.

கூறு 4

A/C 3/271 இலக்கமுள்ள பத்திரத்தைத் தலைவர், குழுவினரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்தார். 4 ஆம் கூறு குழுவுக்கு ஒப்புவிக்கப்படும் வரை நிகழ் வரிசைக்கிரமமாக அடைந்துள்ள மாற்றங்களின் பொழிப்புரை இப் பத்திரத்தில் உள்ளது.

சோவியத்துச் சமூகவுடைமைக்குடியாட்சிக் கூட்டரசு 4 ஆம் கூற்றுடன் பின்வரும் பகுதியைச் சேர்க்க :

“ எல்லாவிதமான அடிமைத்தனமும் அடிமை வியாபாரமும் தடை செய்யப்படுகின்றன. இக்கொள்கை வெளிப்படையாக மீறப்பட்டாலும் மறைவாக மீறப்பட்டாலும் சட்டப்படி தண்டிக்கப்படல் வேண்டும்.”

கியூபா

1, 3 கூறுகளுக்குப் பின்னர் இப்பந்தி அனுவசியமாதலின் இதனை அகற்றிவிடுக.

இரண்டாவது பந்தியை, நியாயசம்பந்தமான உரிமைகளைப்பற்றி மட்டும் கூறும் பிரிவுடன் (கூறு 26 : நேர்மையான வழக்கு விசாரணை உரிமை,) பின்வரும் வசனத்தில் அமைத்துச்சேர்க்க :

“ ஒருவரையும் கொடுமையான, அவமரியாதையான, வழக்கத்துக்கு விரோதமான தண்டனைக்கு ஆளாக்கலாகாது :

கியூபாநாட்டுப் பிரதிநிதி 7 ஆம் கூற்றுக்கு எடுத்துச்சொன்ன வாசகத்தில் 4 ஆம் கூற்றின் கருத்தும் அடங்கியிருப்பதை இங்கு குறிப்பிடல்வேண்டும்.

உறுகுவே

இரண்டாம் பந்தியை இக்கூறினின்றும் நீக்கி 9 ஆங் கூற்றிற் சேர்க்க.

சோவியத்துச் சமூகவுடமைக் குடியாட்சிக் கூட்டரசின் பிரேரணை மட்டுமே உடன் கவனிக்கவேண்டிய திருத்தமென்று தலைவர் கருதினார். ஏனெனில் மற்றைய பிரேரணைகளெல்லாம் நீக்கவேண்டிய, அல்லது மாற்றியமைக்க வேண்டிய பகுதிகளை மட்டுமே குறிப்பிட்டன என்க. குழுவினர் பின்வரும் விளக்கங்கள் கூறினர் :

திரு. கஞ்சு (கொத்தாரிக்கா), கூறு 4 இன் ஆங்கில வாசகத்துக்கும் பிரெஞ்சு வாசகத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமைக்கு விளக்கங் கேட்டார். ஆங்கிலத்தில் (ஒருவரையும் தம்மிச்சையின்றி அடிமைத்தனத்தில் வைத்திருக்கலாகாது) என்றும் பிரெஞ்சு மொழியில், “ஒருவரையும் அடிமைப் படுத்தலாகாது” என்றும் உள்ளது. ஆங்கிலத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட “தம்மிச்சையின்றி” என்ற அடைமொழி பிரெஞ்சிற் காணப்படவில்லை. எந்த வாசகம் உண்மையான தென்று **திரு. கஞ்சு** அறியவிரும்பினார்.

பிரெஞ்சுப் பிரதிநிதி **திரு. கிரம்பசு** அவர்கள், கூறு 4 இற் கூறப்பட வேண்டிய கருத்தை “அடிமைத்தனம்” என்ற சொல்லே தனித்து குறிப்பதாகத் தோன்றுகிறது, என்று கூறினார்.

ஐக்கிய அரசாட்சியின் பிரதிநிதி **திருவாட்டி கோபெற்று** அவர்கள் “அடிமைத்தனம்” என்பது ஆங்கிலத்தில் தம்மிச்சையாகவோ தம்மிச்சையின்றியோ சேவைசெய்யும் ஒருவரின் நிலையைக் குறிக்கும் என்று விளக்கினார். எனவே ஆங்கிலத்தில் “தம்மிச்சையாக” என்ற அடைமொழி இருப்பது அவசியம் என்றும் விளக்கினார்.

நீக்கங்கள் மாற்றங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறாத திருத்தங்களே உள்ளறுத்தப்படல் வேண்டுமென்ற விதியைக் கடைப்பிடித்தல் கடினமென **திரு. சிமெனசு த அரெசகா** (உருகுவே) கூறினார்.

கூறு 4, “ஒருவரும் சித்திரவதைக்கோ, மரணதண்டனைக்கோ, மனிதத் தன்மையற்ற தண்டனைக்கோ, அவமரியாதையான நடவடிக்கைக்கோ ஆளாக்கப்படல் கூடாது” என்று அமையவேண்டும் என்பதே அவரது திருத்தப் பிரேரணையின் (A/C 3/268) நோக்கமாகும். எனவே அவரது திருத்தம் பொருளையுடைத்தாகும். ஆனால் அங்ஙனம் திருத்தியமைக்கப்பட்ட கூறு 4 இன் இரண்டாவது பந்தியைக் கூறு 9 இற் சேர்க்கவேண்டுமென்றும் அவர் விரும்பினார்.

கூறு 4 நன்கு நிறைவாக்கப்பட்ட முழுமையெனினும் பெரிதும் வேறுபட்ட கருத்துக்களை அடுக்கியவிதம் அமைவாகவில்லை என்று கியூபாப்பிரதிநிதி பெரசு சிசினெரா அவர்கள் கூறினார்கள். முன்னுள் கூறுகளில்

எலவே கூறப்பட்ட எண்ணங்கள் அதிலே திரும்பவும் கூறப்படுவது போலக் காண்பதாக அவர் கூறினார். உதாரணமாக, கூறு 1 இல் “மனிதர் யாவரும் சுதந்திரர்களாயும், சமத்துவ உரிமைகளை உடையவர்களாயும் பிறக்கின்றனர்” என்றும், 3 ஆம் பிரிவில், “சுதந்திரமாய் வாழ ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு” என்றும் கூறிய பின்னர் “யாரையும் அடிமைத்தனத்திலோ, அல்லது தம்மிச்சையின்றி ஊழியத்திலோ வைத்திருக்கலாகாது” என்று கூறுவது அனாவசியமாகும். அன்றியும், “கொடுமையாகவோ மனிதத்தன்மையின்றியோ நடத்துதலும் தண்டனையளித்தலும் ஆகா” என்னும் பகுதியில் “கொடுமையாக” என்பதற்குப் பின்னர் “மனிதத்தன்மையின்றி” என்று கூறுவது தேவையற்றதாகத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் “கொடுமையான தண்டனை” என்றாலே அதனுள் மனிதத்தன்மையற்ற தண்டனையும் அடங்கும். அதற்குப் பதிலாக “வழக்கத்துக்கு விரோதமான தண்டனை” என்று சேர்த்துக்கொள்வது ஏற்புடையது என்று அவர் கூறினார்.

ஐக்கியநாடுகளின் யுத்தக்குற்ற ஆணைக்குழு நடத்திய விசாரணையிலிருந்து, நாசிகள் யுத்தக்கைதிகளை உயிர்ப்பகுப்புப்போன்ற வைத்தியச் சோதனைகளுக்கு உபயோகித்தமை வெளியானதுபற்றி தென்மார்க்குப் பிரதிநிதி திருவாட்டி இபத்தப்பு நினைவூட்டினார். இது போன்ற சம்பவங்களுக்கும் கூறு 4, உபயோகப்படல்வேண்டும் என்று அவர் கருதினார். ஒருவரது சம்மதத்தைப் பெறாமல் அவரின் உயிருடலை வெட்டிச்சோதிக்க உபயோகிப்பது அடிப்படையான மனித உரிமைகளைப் புறக்கணிப்பதாகும் என்று மூன்றாவது குழுவின் அங்கத்தினர் அனைவரும் ஏகோபித்த அபிப்பிராயங் கொண்டிருந்தனர் என்பதை இங்கு தெளிவுபடுத்தவேண்டியது அவசியம்.

திருத்தப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்தவர்கள் தாங்கள் அதைச்சமர்ப்பித்த காரணத்தைக் கூறினால் திருத்தத்தின் நோக்கத்தை விளக்கிக் கொள்வது எளிதாகுமென்று ஒசத்திரேலியப் பிரதிநிதி திரு. உவாட்டு கூறினார்.

சோ. ச. கு. ஐ. பிரதிநிதி, தான் சமர்ப்பித்த திருத்தப் பிரேரணையை விளக்கல் வேண்டும் என்று அவர் கேட்டுக்கொண்டார். பிரேரணையைச் சமர்ப்பித்தவர் முதலில் அதை விளக்குதல் ஆக்கந்தருமெனத் தலைவர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

சோவியத்துச் சமூகவுடைமைக் குடியரசு ஐக்கியத்தின் பிரதிநிதி திரு. பவலோ, கூறு 4 இற்குள்ள தனது திருத்தப் பிரேரணையைக் குறிப்பிட்டு, பிரிவின் வாசகத்தைக் தெளிவாகவும் வலிமையுடையதாகவும் அமைப்பதே தமது நோக்கமென்று கூறினார். அடிமைப்படுத்துதல் கடந்த காலத்தைச் சேர்ந்ததன்று, என்பதைச் சில பிரதிநிதிகள் எலவே கூறியுள்ளதைக் குறிப்பிட்டு அடிமை எதிர்ப்புத் தாபனத்திலிருந்து தமக்குக்

கிடைத்துள்ள கடிதத்தால் ஆபிரிக்காவிலும் ஆசியாவிலும் அமெரிக்காவிற்கு சில பகுதிகளிலும் சிலவகையான அடிமைத்தனங்கள் இன்னும் வழக்கிலிருப்பது தெரிவதாக கூறினார். எனவே அவ்வழக்கம் தடைசெய்யப் படுகிறது என்பதைத் தெளிவாகக் கூறுவது அவசியம்; இன்றேல் கூறு 4, செயற்கிறப்பின்றி வெறும் சரித்திரச் சிறப்புடையதாய்ப் போய் விடும் என்றும் அவர் கூறினார்.

அடிமை வியாபாரம் செய்பவர்கள் செம்மையாகத் தண்டிக்கப்படுவதற்காக அடிமை வியாபாரத்தை ஆணையால் தடைசெய்வது அவசியம். அமெரிக்க அரசியலமைப்பைப்பற்றிய பேச்சொன்றில் திரு. செபேசன் அடிமைத் தனத்தை மட்டுமன்றி அடிமை வியாபாரத்தையும் தடைசெய்ய வேண்டுமென்று கூறியுள்ளதை அவர் குழுவின்ருக்குச் சட்டிக்காட்டினார். ஆனால் நற்பேற்ற முறையில் மகாசபை இதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து விட்டது என்பது இலட்சம்பேர் அடிமையாக வாழ்கின்றனர் என்று கூறப்படுகிறது. இவ்வெண்ணிக்கை சரியானதாக இல்லாவிடினும் இவ்வழக்கம் இன்னும் இருந்து வருகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே ஆரம்பப் பிரிவுகளிற் கூறப்பட்ட உரிமைகளைப்பற்றி உறுதியளிப்பது ஐக்கிய நாடுகளின் கடமை என்று அவர் விளக்கினார்.

இந்நியதியை மீறுகிறவர்கள் சட்டப்படி தண்டிக்கப்படுவார்களென்னும் வாசகத்தையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று சோவியத்துப் பிரதிநிதி விரும்பினார். மனிதனை ஒருயிரல் பொருளாகக் கருதுவது குற்றமாகும். ஒளிவு மறைவான காரியங்களைச் செய்வதும் இலத்தீன் அமெரிக்காவின் சில பகுதிகளில் சேவகச்சேவை முறைப்படி வழக்கிலிருக்கும் அநாகரிகமான பழக்கங்களை மேற்கொள்ளுவதும் குற்றமாகுமென அவர் கூறினார்.

அடிமைத்தனத்தை மறுபடியும் புகுத்துவதற்கு நாசிகள் முயன்றது. அவ்வடிமைத்தனம் ஐக்கியநாடுகள் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தவேண்டியவொரு பிரச்சினை என்பதைக் காட்டுகிறது.

பிரசாரம் முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கும் திட்டமான ஒரு பத்திரமென்றும், எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவான அரசியற்றத்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கு அது ஆரம்பப்படியாக உள்ளதென்றும் பிலிப்பைன் பிரதிநிதி திரு. அக்ரூயினே கூறினார்.

கூறு 4 இன் இரண்டாவது பந்தி சம்பந்தமாகக் கியூபாப் பிரதிநிதி கொண்டுவந்த பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதன்று என அவர் கருதினார். தேசத்துக்குத் தேசம் பழக்கவழக்கங்கள் மாறுபடுகின்றன; வழக்கமில்லாத தொன்று இழிவானதாயிருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை; தங்கள் சித்திரவதைச்சாலைகள் முற்றிலும் சட்டத்திற்கையந்தவையென்று நாசிக்கட்சியினர் வாதாடியிருக்கக்கூடும். ஏனெனில் நாசிச் சேர்மனியில் அவற்றை உபயோகிப்பது வழக்கமாயிருந்துவந்ததென அவர் சொல்லல் கூடும் என்க.

கூறு 4, முதன மூன்று கூறுகளிற் கூறப்பட்டுள்ளதையே திருப்பிக் கூறுகிறதென அவர் கருதவில்லை. உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி யென விடவியலாத, உயிர்நிலையாயமைந்த சில முக்கியமான உரிமைகளை இக்கூறு திட்டமாக எடுத்துக் கூறுகிறது. அநீதியைக் கண்டு மனிதன் வாளா விருக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் சுதந்திரம் தோல்வியடைகிறதென்பதை நினைவில் வைத்தல்வேண்டும்.

கூறு 4 இன் முதற் பந்தியிற் கூறப்பட்டுள்ள கொள்கைகள் தற்கால நாகரிக நிலையிலே பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் காணப்படலாமாயினும், இலட்சக் கணக்கான மக்கள் 1939 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1944 ஆம் ஆண்டுக்குமிடையில் அடிமைகளைப் போல நடத்தப்பட்டார்களென்பதை போலந்துப் பிரதிநிதி திருவாட்டி கலிநெளகா சுட்டிக்காட்டினார். அவர்கள் யாவரும் இழிவுபடுத்தப்பட்ட விதம் யாவருமறிந்ததேயாகும். முக்கியமாகப் போலந்துமக்கள் மிக்க மோசமாக நடத்தப்பட்டனர். அவர்களிற் பெரும்பாலோர் இன்னும் இடமற்றோர்க்கான இருப்பிடங்களில் வசிக்கின்றனர்.

அடிமைமுறை இன்னும் இருக்கின்றது. பொறுப்பாட்சி மந்தணத்தின் அறிக்கையில் இதற்கு ஒருதாரணத்தைக் காணலாம். பொறுப்பாட்சியிலுள்ள பிரதேசங்களில் சிறு பெண்களை விற்கும் பழக்கம் இன்னும் காணப்படுகிறது.

அடிமை முறையும் அடிமை வியாபாரமும் இருக்கும் இடங்களில் சட்டமூலம் பாதுகாப்பளிப்பது சோவியத்தரசு கொண்டுவந்த பிரேரணையின் நோக்கமென்றும் அவர் கூறினார்.

ஒச்சுபோட்டு அகராதியிற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கருத்தைப் பார்த்தபிறகு “அடிமைத்தனம்” என்ற சொல்லுக்குமுன்னுள்ள “தன்னிச்சையின்றி” என்ற சொல்லை நீக்கிவிடுவது நலமென்று தீர்மானத்துக்குத் தாம் வந்துள்ளதாக, ஓசத்திரேலியாப் பிரதிநிதி திரு. உவாட்டு கூறினார்.

முதலாம் இரண்டாம் பந்திகளில் “கூடாது” என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக “நன்றன்று” என்று கொள்ளும்படி அவர் முறையாகப் பிரேரித்தார். “கூடாது” என்றசொல் இப்பத்திரம் ஒரு பிரசுரமாயிராமல் ஓரிணக்கமாயிருப்பதுபோலக் காட்டுமென்றும், அதனால் தேசியச் சட்டசபைகளில் அல்லல்கள் ஏற்படக்கூடுமென்றும் அவர் கூறினார்.

உறுகுவேப் பிரதிநிதி திரு. சமெனெசு த அரெசகா, சோவியத்தின் பிரேரணையே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிரேரணைகளுக்குள்ளே திட்டமானதாயினும் அது தங்கள் பேராட்குமுனின் கருத்தோடு பூரணமாக ஒத்திருக்கவில்லை யென்று கூறினார். ஒருவரைத்தம்மிச்சைப்படியாயினும் இச்சைக்கெதிராக வாயினும் அடிமைத்தனத்தில் வைத்திருப்பது ஒழிக்கப்படல்வேண்டும். இக்கருத்து கூறு 4 இலே தெளிவாகக் கூறப்படல்வேண்டும்.

மரணதண்டனையை அனுமதித்தல் கூறு 3 இற் கூறப்பட்டிருக்கும் ஆட்காப்புரிமையுடன் இயைந்துவராது என்றும் அவர் கூறினார்.

கூறு 4 ஐப் பற்றிய விவாதத்தில் எழுந்த பிரச்சினைகளைத்தும் புதிய இந்திய அரசியற்றிட்டத்திற் காணப்படுவதாக இந்தியப் பிரதிநிதி திரு. அபிப்பு கூறினார். மன்சூல் பிரபு, உவில்பபோசு, சகரி, மக்கோலே முதலியோரின் சாதனைகள் அடிமைத்தனத்தின் தீமைகளை நன்குணரச் செய்துள்ளன. இன்னும் இலட்சக்கணக்கான அடிமைகள் உளரெனில் அது மனித சமுதாயத்துக்கே அவமானமாகும். “எவரையும் அடிமையாக்கவோ தம்மிச்சையின்றி அடிமைத் தனத்தில் வைத்திருக்கவோ கூடாது” என்ற வாசகம் அடிமை வியாபாரத்தையும் தடுக்கப்போது மானது என்று அவர் கூறினார்.

“தம்மிச்சையின்றி” என்ற சொற்றொடர் கூற்றில் கட்டாயம் இருத்தல் வேண்டுமென்றும் அவர் கருதினார். ஏனெனில், ஒருவரை இராணுவ அல்லது தொழிலொப்பந்தத்தைக் குறிக்க இந்தியாவில் “தம்மிச்சையான அடிமைத்தனம்” என்ற சொற்றொடர் உபயோகிக்கப்படுகிறது என்க.

கியூபாப் பிரதிநிதி திரு. பெரேசு சிசுனெரோசு, சோவியத்தரசின் திருத்தப் பிரேரணையின் முதற்பகுதியை ஆதரித்தார். அடிமை வியாபாரத்தைப் பற்றித் தனியாகக் குறிப்பிடவேண்டும் என்ற பிரேரணை மிகச் சிறந்த தொன்றாகும் என்று அவர் கூறினார். 1817 ஆம், 1835 ஆம் ஆண்டுகளிலேயே அடிமை வியாபாரத்தைத் திட்டமாகத் தடைசெய்யும் உடன்படிக்கைகள் ஏற்பட்டிருந்தன.

மூலவாசகத்தினின்றும் குறிப்பாகவும் ஆற்றல் உள்ளதாகவும் இருந்த மையால் திரு. இரதிவளேவிக்கு (யூகோசிலாவியா) சோவியத்தின் பிரேரணையை ஆதரித்தார். பிரச்சினையைச் சார்ந்த மறைவான பழக்கங்களுடன் சேர்ந்த முக்கிய இயல்புகளையும் தண்டனைக்குரியவிகளையும் அது கொண்டிருந்தது. கூறு 1, 3 ஆகியவற்றைப் பொருளளவில் இக்கூறு மீளவுஞ் சொல்லுதலால் இது நீக்கப்படல் வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அது அத்தகைத்தன்று; மனிதர் சமமாயுஞ் சுதந்திரமாயும் பிறந்தனர் எனினும் அவர் அவ்வாறிருப்பர் என்பதாகாது.

பிரசுரத்தின் பருவரைவு, தெளிவாகத் தெரிகிறவகைகளைச் சேர்ந்த அடிமைத் தனங்களுக்கு மட்டுமன்றி எல்லாவகையான அடிமைத்தனங்களுக்கும் பொருந்துவதாக இருத்தல்வேண்டும் என்றும் தற்காலத்துப் பொருளாதார நிலைமைகளால் புதியதொரு வகையைச் சேர்ந்த அடிமைத்தனம் தோன்றியுள்ளதென்றும், வெனிசூலாப் பிரதிநிதி திரு. பிளாசா கூறினார்.

அதை மனதிற்கொள்ளும்பொருட்டும் இப்பொழுதுள்ள வாசகத்தைத் தெளிவாயமைப்பதன் பொருட்டும் பின்வரும் திருத்தத்தை அவர் பிரேரித்தார்.

“மனிதனுடைய சுதந்திரத்தையும் கண்ணியத்தையும் எவ்விதத்திலேனும் தாழ்த்தும் தொழில் நிலைமைகளை அகற்றுவதற்கான சட்ட முறையொன்று எவ்வே வழக்கிலில்லாவிடின் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

“வழக்கத்துக்கு விரோதமான தண்டனைகள்” என்று குறிப்பிடுவது உகந்ததன்று என அவர் கருதினார். ஏனெனில் அது, கூற்றிற் கூறப்படும் இழிவான தண்டனைகளை மட்டுமன்றிப் பிற்காலத்திற் புகுத்தப்படக் கூடிய முன்னேற்றமடைந்த தண்டனை முறைகளையும் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளப்படலாம்” என்க.

கூறு 4 இன் அடிப்படையான பருவரைவு எல்லாவகையான அடிமைத்தனங்களையும் தடைசெய்வதோடு நிற்கவில்லை என்பதைப் பிரெஞ்சுப் பிரதிநிதி திரு. காசின் விளக்கினார். மறைமுகமாகவும் இரகசியமாகவும் உள்ள அடிமைத்தனங்களையும் அடக்கக்கூடிய சொற்றொடரைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று மனித உரிமை ஆணைக்குழுவினர் விரும்பினர். “தொழும்பு” என்னும் சொல் நாசிகள் யுத்தக்கைதிகளை நடத்திய வகை, பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியோரின் வியாபாரம் முதலியனபோன்ற இயல்புகளையும் அடக்கும். பிரெஞ்சு மொழியில் “தன்னிச்சையான அடிமைத்தனம்” என்பதற்குப் பொருளேயில்லை என்றும் அவர் கூறினார்.

சோவியத்தரசின் திருத்தப் பிரேரணையின் இரண்டாம் பகுதியை அவர் எதிர்த்தார். ஏனெனில், அது சட்டப்படி தண்டிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதைக் கூறிச் சருவதேச உடன்படிக்கைகளைப்பற்றி யாதாங் கூறது விடுகின்றது என்க. 1926 ஆம் ஆண்டு செனீவாவில் அடிமைத்தனம் பற்றிய உடன்படிக்கையொன்று ஆக்கப்பட்டது என்பதை மறக்கலாகாது. சோவியத்தரசின் திருத்தப் பிரேரணையின் இரண்டாவது பகுதியிலுள்ள மற்றொரு முறைப்பாடாவது, அது தண்டனையைப் பற்றிக் கூறுகிறதேயன்றித் தவிர்ப்பைப்பற்றிக் கூறவில்லை என்பதாகும்.

சோவியத்தரசின் திருத்தப் பிரேரணையின் இரண்டாம் பகுதிபற்றி ஒசத்திரேலியப் பிரதிநிதி கூறியவற்றைத் தாம் ஆமோதிப்பதாகச் சில்லிப் பிரதிநிதி திரு. சாந்தா குருசு கூறினார். தண்டனையைப்பற்றி கூறு 4 இற் குறிப்பிடுவதாலுல், மற்றைய கூறுகளிலுங் குறிப்பிடல்வேண்டும். அப்போது இது ஒரு பிரகடனமாயிராமல் ஒருடன்படிக்கையைப் போன்றிருக்கும் என்று கூறினார்.

உக்கிரேனிய சோவியத்துச் சமூகவுடைமைக் குடியரசின் பிரதிநிதி திரு. கெஞ்செங்கோ, பருவரைவுப் பிரகடனத்தின் முதன்மூன்று கூறுகளும்

வாக்களிக்காது சிலர் விலகியிருந்தபோதிலும் பாதக வாக்குக்களினிற் றற்றுக்கொள்ளப்பட்டன என்பதைக் குறிப்பிட்டு கூறு 4, ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று தாம் நம்புவதாகக் கூறினர்.

இக்கூற்றின் முதற்பந்தி நன்கு தெளிவாயில்லை என்பது அதைப்பற்றி நடைபெற்ற விவாதங்களிலிருந்து தெரிகிறது. ஆங்கில வாசகத்தில் “தன்னிச்சையின்றி” என்ற சொற்றொடர் இருந்தால், அது கட்டுப்பாட்டி லிருந்து தப்ப ஒரு வழியமைத்துக்கொடுப்பதாய் முடியுமென்று தாம் கருதுவதாக அவர் கூறினர். ஏனெனில் அடிமைகளை வைத்திருப்பவர்கள், தங்களிடமுள்ள அடிமைகள் தம்மிச்சையாகவே அடிமைத்தனத்தை ஏற் றுள்ளனர் என்று கூறிப் பிரசுரத்தின் கட்டுப்பாடுகளினின்று தந்திர மாகத் தப்பிக்கொள்ளல் முடியும் என்க.

அடிமை வியாபாரம் இன்னும் நடைபெற்றுவருகிறது என்பதையும் நாசிகளின் ஆட்சிக் காலத்தில் அடிமைத்தனம் மறுபடியும் புகுத்துப் பட்டது என்பதையும் யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள் ; எனவே, அடிமைத் தனத்தைத் தடைசெய்வதற்குப் பிரசுரத்திலே குறிப்பான தடை ஒன்று அமைப்பது இன்றியமையாததாகும்.

சோவியத்தின் திருத்தப் பிரேரணையின் இரண்டாவது பகுதி நாடுகளின் மேற் கடமைகளைச் சமத்துவதால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்று வாதிக்கப்பட்டது. இந்தவாதம் செல்லாது. ஏனெனில், திருத்தப்பிரேரணை கொள்கையை மீறுகிறவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறுகிறதே யன்றி எங்ஙனம் தண்டிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறவில்லையென்க.

கூறு 4 ஐப் பற்றிய பொதுவிவாதம் முடிவுற்றதாகத் தலைவர் தெரிவித் தார்.

சோவியத்துப் பிரதிநிதி பிரேரித்த வசனம், வெனிசலாவின் ஆலோ சனையிற் கூறப்பட்டுள்ள கருத்தை ஒத்துள்ளதாகக் காணப்படுகிறதாக வெனிச லாப் பிரதிநிதி திரு. பிளாசா :—

பிரகடனத்தில் அமைக்கப்படும் வசனம் எல்லா வகையான அடிமைத் தனங்களையும் குறிக்கிறதென்ற நம்பிக்கையிலே தாம் தமது திருத்தப் பிரேரணையை விலக்கிவிடுவதாகக் கூறினர்.

பனாமாப் பிரதிநிதி திரு. தலியன் தமது திருத்தப் பிரேரணையை விலக்கிவிட்டார்.

உருகுவேப் பிரதிநிதியின் பிரேரணை தலைவரால் வாக்குக்கு விடப்பட்டது.

30 பேர் பாதகமாகவும் 6 பேர் சாதகமாகவும் வாக்களிக்க, 8 பேர் வாக்களிக்காமலிருந்தனர். பிரேரணை தள்ளப்பட்டது.

தாம் சமாப்பித்த பிரேரணையின் வாசகத்தை இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து வாக்கெடுக்கவேண்டுமென்று சோவியத்தின்பிரதிநிதி திரு. பவுலோ கூறினார். முதலில் “ எல்லா விதமான அடிமைத்தனமும் அடிமை வியாபாரமுந் தடைசெய்யப்படுகின்றன ” என்ற பகுதியும், பின்னர் எஞ்சியுள்ள பகுதியும் எடுத்துக்கொள்ளப்படல் வேண்டும். ஆணைக்குழுவின் வாசகத்துக்குப் பதிலாக அமைக்கப்பட்ட முதற்பகுதி பிரச்சினையைத் தெளிவாக்கும் ; அங்ஙனமின்றி, அடிப்படை வாசகத்தை அவ்வாறே வைத்துக் கொண்டால் அது கூறியது கூறலாய் முடியும்.

கியூபாப் பிரதிநிதி திரு. பெரெசு சினெரோசு, சோவியத்தின் திருத்தத்தை மூலவாசகத்துடன் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டுமென்று பிரேரித்தார். சில்லிப் பிரதிநிதியும் பிரெஞ்சுப் பிரதிநிதியும் அதை ஆலோசித்தனர்.

சோவியத்தின் திருத்தப்பிரேரணை மூலவாசகத்துக்குப் பதிலாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டால், தாம் அதற்கு எதிராக வாக்களிக்கப் போவதாக சீனப்பிரதிநிதி கூறினார். அடிமை வியாபாரத்தைப்பற்றி இன்னும் எவ்வளவோ ஆராயவேண்டியிருக்கிறது. அன்றியும், திருத்தப் பிரேரணையின் வாசகம், மூலவாசகத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழியொன்றைக் கூறுவதாகவே அமைந்துள்ளது என்றும் கூறினார்.

சோவியத்தின் திருத்தப் பிரேரணையைத் தாம் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அதன் கருத்துக்கு அல்லது அமைப்புக்குச் சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ தாம் வாக்களிக்க முடியாதென்று கௌதமாலாப் பிரதிநிதி திரு. காசியாபெளர் கூறினார். ஏனெனில் அவ்வாசகம் பிரகடனத்தில் இடம்பெறுவதைவிட மனித உரிமை ஒப்பந்தத்தில் இடம்பெறுவதே ஏற்புடைத்தென்பது அவர் கருத்தாகும் என்க.

சோவியத்துக் குடியரசின் பிரேரணையை ஏற்றுக்கொள்ளாதவதா இல்லையா என்பதை நிச்சயிக்கவே வாக்கெடுக்கப்படுமென்றும், பகுதிகள் அமைய வேண்டிய வரிசை, ஒரு உபகுழுவினரார் பின்னர் தீர்மானிக்கப்படலாமென்றும் தலைவர் அறிவித்தார்.

சோவியத்துக்குடியரசின் திருத்தப் பிரேரணையிலுள்ள முதற்பகுதியைப் பிரகடனத்தின் கூறு 4 இற் சேர்ப்பதைப் பற்றிப் பெயரழைமுறையில் வாக்களிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். பின்வருமாறு வாக்களிக்கப்பட்டது :—

சாதகமாக : ஆசென்றினா, பெல்சியம், பிரெசில் டைலோவிரசிய சோவியத்துச் சமூகவுடைமைக்குடியரசு, சில்லி, கியூபா, செக்சோசலோவாக்கியா, தொமினிகன்குடியரசு, ஈக்குவடோர், பிரான்சு, கிரீசு, ஒண்டுரேசு, இலெபனன்.

மெற்சிக்கோ, பனாமா, பெரு, போலந்து, உக்கிரேன் சோவியத்துச் சமூகவுடைமைக்குடியரசு, சோவியத்துச் சமூகவுடைமைக் குடியரசு ஐக்கியம், உருகுவே, வெனிசுலா, யூகோசிலாவியா,

பாதகமாக : ஒத்துரேலியா, கனடா, சீனம், தென்மாக்கு, குவாத்தி மாலா, ஐசுலந்து, இந்தியா, நெதலந்து நாடுகள், நியூசீலந்து, நோவே, பிலிப்பைன்சு, சுவீடன், சிரியா, துருக்கி, தென்னாபிரிக்க ஐக்கியம், ஐக்கிய அரசாட்சி, ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகள்.

வாக்களியாதவர் : அபுகனித்தான், எகிப்து, எதியோப்பியா.

சாதகமாக 22 பேரும், பாதகமாக 17 பேரும் வாக்களிக்கப் பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 3 பேர் வாக்களியாது விலகியிருந்தனர்.

சோவியத்து குடியரசின் திருத்தப்பிரேரணையில் இரண்டாம் பகுதியைத் தலைவர் வாக்கெடுப்புக்கு விட்டார்.

பாதகமாக 22 வாக்குக்களும் சாதகமாக 10 வாக்குக்களும் கிடைத்தன. 9 பேர் வாக்களிக்கவில்லை. பிரேரணையின் இரண்டாம் பகுதிதள்ளப்பட்டது.

கியூபாப்பிரதிநிதி திரு. பெரெசு கினெரொசு, தமது பிரேரணையை விலக்கி கொண்டார்.

ஆங்கில வாசகத்தில் “ தன்னிச்சையின்றி ” என்ற சொற்றொடரை நீக்கும் பிரேரணை தலைவரால் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது.

பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சாதகமாக 17 பேரும் பாதகமாக 15 பேரும் வாக்களித்தனர். 4 பேர் வாக்களிக்கவில்லை.

பிரகடனத்தின் பருவரைவு முழுவதிலுமுள்ள “ ஆகாது ”, “ கூடாது ” ஆகிய சொற்களுக்குப் பதிலாக “ நன்றன்று ” என்ற சொற்றொடரை உபயோகிக்குமாறு பிரேரணை யொன்றை ஒத்திரேலியப் பிரதிநிதி திரு. உவாட்டு கொண்டுவந்தார்.

இப்பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. பாதகமாக 17 பேரும் சாதகமாக 6 பேரும் வாக்களித்தனர். 15 பேர் வாக்களிக்கவில்லை.

ஆங்கில வாசகத்தில் “ தன்னிச்சையின்றி ” என்ற சொற்றொடரை நீக்கி, முதலாம் பந்தியைத் தலைவர் வாக்கெடுப்புக்கு விட்டார்.

அங்ஙனம் திருத்தப்பட்ட ஆங்கில வாசகத்தின் முதலாம்பந்தி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. சாதகமாக 35 பேர் வாக்களித்தனர். பாதகமாக யாரும் வாக்களிக்கவில்லை. 4 பேர் வாக்களியாதிருந்தனர்.

இரண்டாம் பந்தி தலைவரால் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது.

40 பேர் சாதகமாகவும் ஒருவரின் மறுப்பின்றியும் இது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. ஒருவர் வாக்காளியாயிருந்தார்.

உறுகுவே பிரதிநிதி திரு. சிமெனசு த அரெசகா, தாம் கூறு 9 இற்கு மறுபடியும் ஒரு திருத்தப் பிரேரணை கொண்டுவர எண்ணியிருப்பதாலேயே வாக்காளியாயிருந்ததாக விளக்கினார்.

தலைவர் கூறு 4 முழுவதும் ஏற்றுக்கொள்ளுவது பற்றி வாக்களிக்கும்படி அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார். முழுக்கூறும் கற்றுக்கொள்ளப் பட்டாலும் அக்கூற்றின் பகுதிகள், முடிவில் எந்த வரிசையில் வரவேண்டு மென்பது இப்போது தீர்மானிக்கப்படாதென்றும். அதைப்பற்றி ஒரு உப குழு ஆலோசிக்குமென்றும் தலைவர் விளக்கினார்.

திருத்தப்பட்ட கூறு 4 இற்கு சாதகமாக 36 பேர் வாக்களித்தனர்; பாதகமாக வாக்களித்தவர் ஒருவருமில்லை; ஒருவர் வாக்காளியாக விலகி யிருந்தார். இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அகில உலகப் பிரசாரம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படல்.

இறுதியில் 1948 ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் 7 ஆம் திகதி முழுப் பிரகடனத்தின் வாசகங்களும் மூன்றாவது குழுவின் ஆமோதிப்பைப் பெற்றன. மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர், திசம்பர் மாதம் 10 ஆம் திகதி இரவு, பிரகடனம் பொதுச் சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 48 நாட்கள் சாதகமாக வாக்களித்தனர். ஒருநாடும் பாதகமாக வாக்களிக்கவில்லை. இரு நாட்கள் சமூகமளிக்கவில்லை. பைலோரசியா செக்கோசுலோவாக்கியா, போலாந்து, செளதி அரேபியா; உக்கிரேன், தென்னாபிரிக்கா, சோ. ச. கு. ஐ. யூகோசிலேவியா ஆகிய எட்டு நாட்டினர் வार्சுகளிக்கவில்லை. இவர்கள், பிரகடனத்தை கொள்கையளவிலே தாங்கள் மறுக்கவில்லையென்றும், சில கூறுகளை (முக்கியமாகச் சுதந்திரநாடுகளின் உரிமைகளிலே தலையிடுவன் போலத் தோன்றும் கூறுகளையும் சிறுபான்மையோரின் உரிமைகளைத் திட்டமாக வகுத்துக்கூறப் பின்வாங்கும் கூறுகளையும்) தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை யென்றும், பல கூறுகளின் கருத்துக்கள் போதுமான அளவு வலிமையுடையனவாகக் காணப்படவில்லையென்றும் கருதுவதா கச் சமாதானம் கூறினர்.

பொதுச்சபையின் மூன்றாவது உக்குழுவுக்குத் தலைமைதாங்கிய ஓசுத்திரே வியப் பிரதிநிதி திரு. எபேட்டு எவற்று, விவாதத்தின் முடிவில், பின் வருமாறு கூறினார் :

“ஒருங்கமைந்த நாடுகளின் சமூகம் மனித உரிமைகளையும் மூலாதாரச் சுதந்திரங்களையும் பற்றிய ஒரு பிரகடனத்தை உருவாக்கியது இதுவே முதன்முறையாகும். இப் பிரகடனம் எல்லா ஐக்கியநாடுகள் அங்கத்தவர் களினதும் அபிப்பிராயத்தின் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. உலகெங்

கனும் உள்ள கோடிக்கணக்கான ஆண்கள்; பெண்கள், குழந்தைகள் யாவரும் பரிசிலும் நியூயோக்கிலும் இருந்து பலமைல்களுக்கப்பால் உள்ளவர்களும் தங்களுக்கு உதவியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் உயிர்ப் பாகவும் இப்பிரசுரத்தைக் கொள்ளுவார்கள்.

ஐநாகவிபஅ வின் முன்னேநாள் இயக்குநர்தலைவர் திரு. சேந்தேரெசு பொடெற்று, இப்பிரசுரத்தைப்பற்றி, “சான்பிரான்சிசுக்கோ எட்டிற்கு உயிரளிப்பதற்காக, 1945 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அரசாங்கங்கள் சேர்ந்து உருவாக்கிய சருவதேசப் பத்திரங்களுக்குள்ளே மிகச்சிறந்த எதிர்காலத்தை யுடையது”, என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சில எடுத்துக்காட்டான குறிப்புரைகள்

இறுதி விவாதத்தின்பொழுது சில பிரதிநிதிகள் தெரிவித்த அபிப் பிராயங்களைக் கவனிப்பது சுவையுடைத்தாகும். ஏனெனில், பிரதிநிதித் துவம் வாய்ந்த 58 தேசங்களின் வேறுபட்ட மனப்பான்மைகளையும் கருத் துக்களையும் அவை வெளிப்படுத்துகின்றன என்க. இவ்வேற்றுமைகளிலிருந் தும் ஏகோபித்த பிரகடனமொன்று வெளியாயுள்ளதென்பதை நினைவிற் கொள்ளல்வெண்டும்.

பிரிவுபட்ட உலகில் ஒற்றுமை

மூன்றாவது குழுவின் தொடர்பதிகாரி திரு. செயினுலொத்து (ஐத்திப் பிரதிநிதி) கூறியதாவது : “யுத்தத்திற்குப்பின் இத்தகைய காரியம் வெற் பெறுவதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலை இல்லாத காலத்திலே ஒவ் வொருவரையும் மாறுபட்ட குறிக்கோள்கள் எதிர்நோக்க ஐக்கியநாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அரசியல், பொருளாதார சமூக கலாசார உரிமகைளுள்ளே பழையவற்றிலும் புதியவற்றிலுமிருந்து, உலகிற் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வாழும் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளதக்க வழிமுறைகளைத் தேடிக்கண்டுள்ள னர். பிரகடனத்தின் பருவரைவு அவ்வேறுபட்ட கருத்துக்களின் பொதுப் பண்பாக அமைந்துள்ளது. அது செம்மையற்றதாயிருக்கலாம் ; ஆனால் முறையிலும் அறவழியிலும் சமுதாயத்தைப் புதிய அடிப்படையில் அமைப் பதற்கு மனிதகுலம் இதுவரைமேற்கொண்ட முயற்சிகளுள்ளெல்லாம் அது மிகப் பெரியதற்கும். இங்ஙனமாக பிரிவுபட்ட உலகில் ஒற்றுமைகாணும் முயற்சியில் அது உரு திட்டமான நிலையைக் குறிக்கிறது.”

நான்கு அடிப்படைத் தூண்கள்

திரு. காசின் (பிரான்சு) கூறியதாவது : “நான்கு அடிப்படைத்தூண் களின் மேலே பிரசுரம் அமைந்துள்ளது ; அவையாவன : தனிப்பட்டவர் உரிமைகள் ; தனிப்பட்டவருக்கும் அவருடன் கூடிவாழ்வோருக்கும் இடையே

யுள்ள தொடர்புகள் ; பொதுச் சதந்திரங்களும் மூலாதார அரசியலுரிமை களும் ; பொருளாதார சமூக உரிமைகள் என்ப, பிரசுரத்தின் முடிவான வாசகங்கள் இம்மூலங்கள் யாவையும் நன்கு இணைத்துள்ளன. ஏனெனில் இவை தனிப்பட்டவருக்கும் சமூகத்துக்குமுள்ள தொடர்பைக் குறிப்பா யுணர்த்துவதோடு, உரிமைகளைப் பாதுகாக்க உகந்த சமூக, சருவதேச அமைப்பின் அவசியத்தையும் வற்புறுத்துகின்றன.

பாசிசமும் ஆக்கிரமிப்பும்

திரு. ஓசைந்தலர் (செக்கோசுலோவாக்கியா) : பாசிசம், ஆக்கிரமிப்பு என்ற சொற்களின் கொடுமையும் கொடூரமும் இன்னும் பலரால் மறக்கப்படாம லிருக்க, மூன்றாவது குழு பாசிசத்தையும் ஆக்கிரமிப்பையும் பகிரங்க மாகவும் முறைமையாகவும் கண்டிக்கவில்லை. அரசியற் கொள்கைகள் எவ்வாறிருப்பினும் அறவழிக் கொள்கைகளுக்காகவேனும் அவை வெளிப் படையாகக் கண்டிக்கப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். யுத்தகாலத்திற் பெற்ற அனுபவம் இன்னும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் ” எனக் கவலைப்பட்டார்.

தனிப்பட்டவரின் நல்வாழ்வு

திரு. கரோரா அந்திராதே (ஈக்குவடோர்) கூறியதாவது : “பிரகடனத்தின் மூலம் நிலைநாட்டப்பட்ட உரிமைகளுட்பல பல்லாண்டுகளாக வந்த மரபுரிமை யானவை. ஆனால் மற்றை மனிதனின் தொழிலாற்றும் உரிமை, ஓய்வு மூலம் பலன்பெறும் உரிமை, நல்வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பெறும் உரிமை, சமூகந் தரும் நலத்திற்குரிமை முதலியன அண்மையில் தோன்றியவையே. இவையாவும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் உண்மையான வெற்றியாக அமைந் துள்ளன. சமூகத்தின் அமைவு தனிப்பட்டவரின் நல்வாழ்விலேயே தங்கி யிருக்கின்றது என்று நம்பும் தற்கால மக்களாட்சிமுறையின் அடிப்படையாக இவை விளங்குகின்றன.”

ஆண்பெண் ஒப்பியல்

திருவாட்டி பெத்தரப்பு (தென்மாக்கு) கூறியதாவது : “இனவேற்றுமை பாராட்டுவது நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறது. ஆனால் ஆண்பெண் என்ற வேற்றுமை பாராட்டுவது எவ்வளவு தூரம் குறைந்துள்ளது ? மக் களின் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குக் கருவியாயிருக்கும் அரசியற்நிலை வர்கள் உலகெங்குமுள்ள பெண்கள் தங்கள் இல்லங்களையும் குழந்தைகளையும் இன்னொரு யுத்தத்தின் கொடுமைகளிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக, அத் தலைவர்களின் சமாதான முயற்சிகளில் ஒத்துழைக்க ஆயத்தராயுள்ளனர் என்பதை மறக்கக்கூடாது. இவ்வெளியீட்டில் “ஒவ்வொருவரும்” என்று கூறப்பட்டுள்ள எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும், சமாதான சேவைகளில் ஆண்

களின் உரிமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் குறிப்பதுபோலவே பெண்களின் உரிமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் இச்சொற்றொடர் குறிக்கிறது என்பதை நினைவில் வைத்தல்வேண்டும். ”

தனிப்பட்டவரின் கடமைகள்

திரு. கட்சுதி (போலந்து) கூறியதாவது : “ பொதுச் சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிரசுரத்தின் பருவரைவில் பண்டைக்காலந்தொட்டு தாராள மனப்பான்மையுள்ளவர்களின் கருத்துப்படி யமைந்திருந்த சுதந்திரங்களும் உரிமைகளுமே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. இவ்வுரிமைகளுடன் ஒத்த பகுதியான தனது அயலார், குடும்பம், சமூகம், தேசம் இவைகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் தனிமனிதனுக்குண்டு என்பதை அது குறிப்பிடவில்லை. தற்போதுள்ள நாகரிகநிலையில் ஒருமனித உரிமைப் பிரகடனம் வெறும் உரிமைகளின் பட்டியலாக இருத்தல் முடியாது. சுதந்திரமும் கடமையும் பிரிக்கமுடியாதவை என்று போலந்து மக்கள் கருதுகின்றனர், ” என்பது.

வேறுபட்ட அபிப்பிராயங்கொள்ளும் உரிமை

திருவாட்டி மேனன் (இந்தியா) கூறியதாவது : “ மற்றையவர்களிலும் வேறுபட்ட அபிப்பிராயத்தைக்கொள்ளும் உரிமை புனிதமானது. அது மக்களாட்சி நாடுகளிலுள்ள மக்களின் தனிச்சிறப்புரிமையாகும். அது உள்ள அபாயங்களைப் பூரணமாக உணர்ந்திருந்தபோதிலும் இந்தியா இவ்வுரிமையை ஆதரித்துள்ளது. சமுதாய உரிமைகள் எவ்வளவுதான் உயர்ந்தவைகளாயிருந்தாலும் அவைகளையடைவதற்காக அரசியலுரிமைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதை மற்றைய நாடுகளைப்போலவே இந்தியாவும் ஒருபொழுதும் ஏற்காது ” என்பது.

முன்னேப் பிரசுரங்களிலிருந்து முன்னேற்றம்

திரு. கயாலி (சிரியா) கூறியதாவது :—“ பிரகடனம் குறைபாடுகளெவையுமின்றிப் பூரணமாக அமையவில்லை என்றோ சில அரசாங்கங்கள் தங்கள் சொந்த நாடுகளில், அல்லது தங்கள் பொறுப்பாட்சியிலுப்பட்ட நாடுகளில், அல்லது தங்கள் குடியேற்ற நாடுகளில் இக்கொள்கைகளை அனுசரிக்கவில்லை என்றகாரணங்களாலோ சில பிரதிநிதிகள் பிரகடனத்தைப் பற்றி அமைவுகொண்டிலர். மனித உரிமைகளை வெளிப்படுத்துவது, இது முதற்றடவையன்று. சரித்திரப் போக்கில் அவை அடிக்கடி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முன்னர்த் தோன்றிய பிரகடனங்களெல்லாம் செம்மையானவையன்று ; அவையாவும் அனுசரிக்கப்படவுமில்லை. பல நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்றுவந்த துன்புறுத்தல் கொடுங்கோன்மை, இவைகளுக்கிடையே நாகரிகம் மெல்ல மெல்ல வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளது முடிவாக, இந்தப் பிரசுரம் உருவாக்கியுள்ளது ; பொதுச்சபையிலோ பொருளாதார சமூக மந்தணத்திலோ உள்ள சில பிரதிநிதி

களால் இது உருவாக்கப்பட்டதன்று. இந்நோக்கத்துடன் பாடுபட்ட பல மனித பரம்பரையின் சாதனையாகும் இது. முடிவாக, தங்களது நோக்கம் ஐக்கியநாடுகளால் நிறைவேற்றப்பட்டதென்று வெளிப்படுத்தப்படுவதை உலக மக்கள் இப்பொழுது காண்பர்,” என்பது.

மனித உரிமைகளைப்பற்றிய ஓரிணக்கம்

திரு. ஐக்குமன் (நியூசீலந்து) கூறியதாவது :—“சருவதேச மனித உரிமை முறி முடிவில் மூன்று பிரிவுகளாக அமைந்திருக்குமென்பதை நினைவிற் கொள்ளல்வேண்டும். முதலாவது, சபையிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரகடனம் ; இரண்டாவது, நாடுகளைச் சட்டத்திற்கேற்கக் கட்டுப்படுத்தும் கடமைகளை விதிக்கும் ஓரிணக்கம், அல்லது உடன்படிக்கை ; முடிவாக அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான திறனுடைய வழிவகைகள். மனித உரிமை இணக்கமானது பிரகடனத்திலும் முக்கியமானதாயிருக்குமென்று நியூசீலந்து கருதுகிறது ; எனினில் அதை அங்கீகரிக்கும் நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்களை அது விதிக்கும் என்க ;” என்பது.

பிரகடனத்தைப் பரப்புதல்

முடிவாக, பிரகடனத்தை இயன்றவளவு எங்கும் பிரசித்தப்படுத்தும் ஒரு தீர்மானத்தைப் பொதுச்சபை நிறைவேற்றியது. ஐக்கியநாடுகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்த எல்லா நாடுகளும் அன்றி அகில உலகமும் பிரகடனத்திற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களையறிந்து அவற்றை நிறைவேற்ற முயலல் வேண்டுமென்பதே அதன் நோக்கமாகும். இச்சிறப்புத் தீர்மானம் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது :

“அகில உலக மனிதஉரிமைப் பிரகடனம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது தனி மனிதர் அடிக்கடி அநீதியாகக் கொடுமைகளுக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்படுத்தப்படுவதைத் தவிர்ப்பதில் ஐக்கியநாடுகள் சங்கம் கொண்டுள்ள பங்கு மூலம் உலக சமாதானத்தை நிலை நாட்டுவதற்கு ஏற்ற சரித்திரப் பிரசித்திவாய்ந்த ஒரு சம்பவமாகும் என்பதையும்,

“பிரகடனத்தின் வாசகங்களை உலகெங்கணுமுள்ள எல்லா மக்களும் அறியும்படி பரப்புவது அவசியமாகும் என்பதையும்,

“உள்ளுறுத்தி, ஐக்கியநாடுகளின் அங்கத்துவநாட்டு அரசாங்கங்களைத் தங்கள் சக்திக்குட்பட்ட சகல முறைகளையும் கையாண்டு நாடுகளின் அரசியற் பதவிகளைப்பற்றி வேற்றுமை பாராட்டாமல், பிரகடனத்தின் வாசகங்களைப் பிரசித்தப்படுத்தியும், எங்கும் பரவச்செய்தும், காட்சிக்கு வைத்தும், முக்கியமாகப் பாடசாலைகளிலும் மற்றைய கல்வித்தாபனங்களிலும் வாசித்து விளங்கப்படுத்தியும் ஐக்கியநாடுகள் எட்டின் கூறு 56 இற்குத் தங்கள் இணக்கத்தைக் காட்டிக்கொள்ளுமாறு பொதுச்சபை கேட்டுக்கொள்ளுகின்றது.”

சருவதேச உரிமை முறியின் மற்றைய பகுதிகள்

அகில உலக மனித உரிமைப் பிரகடனம், அதனினும் பெரியதொரு திட்டமாகிய சருவதேச உரிமைமுறியின் முதற்பகுதியே என்பதை முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளோம். இது பிரகடனத்திற் கூறப்படும் கொள்கைகளையும் அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான விதிகளையும் சட்டமுறையிற் கட்டுப் படுத்தும் இணக்கங்களாக ஒழுங்குபடுத்தும்.

இப்போது; அத்தகைய இணக்கங்கள் இரண்டின் பருவரைவுகள் ஆக்கப் பட்டு வருகின்றன. ஒன்று குடிமையுரிமைகளையும் அரசியலுரிமைகளையும் பற்றியது; மற்றையது பொருளாதார, சமூக, கலாசார உரிமைகளைப் பற்றியது. இப்பருவரைவுகளுடனெதுவும் இன்னும் முடிவடையவில்லை. இவை முடிவடைந்ததும், இவற்றைப் பற்றிப் பொருளாதார சமூக மந்தணத்தி லும் பொதுச் சபையிலும் விவாதிக்கப்படும். முடிவாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டபின்னர், ஐக்கியநாடுகளுடைய அங்கத்துவ நாடுகளின் சம்மதத்தைப் பெறுவதற்காக இவை பிரசித்தப்படுத்தப்படும்.

IV மனித உரிமைகளைப்பற்றிக் கற்பித்தல்

மனித உரிமைகளைப்பற்றி வகுப்பிற் போதிப்பதைப் பாடத்திட்டத்திற் சேர்ப்பதென்றுகொண்டால், பாடசாலையின் நிலைமை எங்ஙனமிருப்பினும், சில கேள்விகள் எழும். முதலாவதாக, இப்பணியை ஏற்றுக்கொள்வது யார்? இப்பாடத்திட்டத்தைக் கற்பிப்பதானால், ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் தத்தம் வகுப்பிற் கற்பிப்பதா? அல்லது, சரித்திரபாடவல்லுநர்போன்று ஒரு தனிப்பாட வல்லுநரே இதைக் கற்பித்தல்வேண்டுமா?

இந்தமுக்கியமான கேள்விக்கு மறுமொழி யாதெனில், கணிதம், இராசயனம் முதலியவற்றைப்போல மனித உரிமை என்பதும் ஒரு தனிப் பாடமன்று. ஒருவரின் தாய்மொழியைப்போன்று ஒரு தனிப் பாடமாகுமியல்புடையதுமன்று என்பதாகும். தாய்மொழியைக் கற்பிப்பது, கருத்துக்களைச் சிறந்த முறையில் வெளியிடுதலை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளதுபோல, மனித உரிமைகளைப்பற்றிக் கற்பிப்பது நல்லொழுக்கத்தை வளர்த்தலை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆசிரியர்கள் யாவார்க்கும் அவர்கள் கற்பிக்கும் பாடம் எதுவாக இருப்பினும் இவ்விரண்டும் ஓரளவு முக்கியமாக வமையும். எனவே, மனித உரிமைகளைப் பற்றிக் கற்பிப்பதும் அவற்றைப்பற்றி அறிய ஊக்குவிப்பதுமாகிய பொதுப்பணியில் ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் பங்கெடுக்க ஆயத்தமாயிருத்தல்வேண்டும். அவர் பணியானது, வகுப்பில் ஒருவருக் கொருவர் நன்மதிப்புச் செலுத்துமளவிலேனும் பயன்படக்கூடியதாக விருத்தல் வேண்டும். முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, மனித உரிமைகளைப்பற்றிக் கற்பிப்பது என்பது பிரசுரத்தின் கூறுகளைக் கற்பிப்பது என்பதோடு சில மனப்பாங்குகளையும் நடத்தை வழக்கங்களையும் மாணவர்களிடையே ஊக்குவிப்பதையும் அடக்கும். மனித உரிமைகளை ஒரு சிறப்புப் பாடமாகக் கற்பிக்க முடியுமென்பது உண்மையாயினும், முதலில் அவற்றை யாவருக்கும் போதிக்க வேண்டிய பொதுப்பாடமாகக் கருதிக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

மனித உரிமைகளைப்பற்றி நேரடியாக ஓரளவு போதிப்பதற்கு ஒவ்வொரு வகுப்பாசிரியரும் பிரிவு ஆசிரியரும் பொறுப்பாயிருத்தல் வேண்டும். தம் மாணவர்களை மற்றைய ஆசிரியர்களிலும் வகுப்பாசிரியர் நன்கு தெரிந்திருப்பது இயற்கை. அன்றியும் அவர் பொதுவாகப் பாடத்திட்டத்தினுள்ள பல பாடங்களைக் கற்பிப்பது வழக்கமாகையால், பாட எல்லைக்குப் புறம்பாகப் போவதுபோலக் காட்டிக்கொள்ளாமலே, ஒழுக்கம், அறம் முதலியவைகளைப்பற்றிக் கற்பித்தல்முடியும்.

சொல்வழி அணுகுமுறை

பிறிதோர் அடிப்படையான கேள்வி, மனித உரிமைகளைப்பற்றிக் கற்பிப்பது எந்த முறையில் அமையவேண்டும் என்பதாகும். முதலாவது; இவற்றைக் கற்பிப்பதில் ஒவ்வோராசிரியருக்கும் பங்குண்டு என்று வைத்துக்கொண்டால், வகுப்பாசிரியர் இப்பிரசாரம் சம்பந்தமாக பொதுப் பயிற்சி ஒழுங்கு செய்யலாம். பிரசாரத்தின் கூறு 21 ஐப்பற்றிப் பொதுவாகக் கற்பிப்பதற்கு அவர் ஒழுங்கு செய்ய முன்வந்துள்ளார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அக்கூறு பின்வருமாறுள்ளது :—

“ 1. தனது நாட்டின் அரசாட்சியிலே நேராகவோ, தான் சுதந்திரமாகத் தெரிந்தெடுத்த பிரதிநிதிகளின் மூலமோ, பங்குபற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

“ 2. தன்னாட்டின் பொதுச் சேவையில் சமமாக ஈடுபட ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

“ 3. மக்களின் சித்தமே அரசாங்க அதிகாரத்தின் அடிப்படையாக இருத்தல்வேண்டும். இச்சித்திரம் நேர்மையான பருவத் தேர்தல்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும். இத்தேர்தல்கள் சருவசன சமத்துவ வாக்குரிமையைக்கொண்டு, இரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையாலோ அதையொத்த வேறு வாக்கெடுப்பு முறையாலோ நடத்தப்படுவையாயிருத்தல் வேண்டும்”

இதைக் கற்பிப்பதற்குத் தொடக்கத்திற் கையாளத்தக்க இலேசான முறை, இக்கூற்றிற் கூறப்படும் கருத்துக்களை வகுப்பு மாணவர்களுடன் கவனமாக ஆராய்வதாகும். இதை ஒருவகையான விளக்கப் பயிற்சியென்று கூறலாம். இவ்வெளிதான முறையைப் பெரும்பாலான கூறுகளைக் கற்பிக்கும் பொழுதுங் கையாளலாம். “ சுதந்திரமாகத் தேர்ந்தெடுத்த பிரதிநிதிகள் ”, “ பொதுச் சேவையில் ஈடுபடுதல் ”, “ சருவசன சமத்துவ வாக்குரிமை ” ஆகிய சொற்றொடர்களின் நேர் கருத்துக்களை மாணவர் ஆய்ந்தறியலாம். இவை யாவற்றையும் விளக்கிக் கூறவேண்டியவரும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவற்றின் நேர் பொருளைத் தெரிந்துகொண்ட பின்னரும், இம்மூன்று சொற்றொடரும் குறிப்பது என்ன என்பதை மாணவர்கள் இன்னும் சந்தேகமின்றித் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்கலாம். மாணவரின் அனுபவத்தோடு தொடர்புபடுத்தி, அவற்றை உண்மையும் உயிருமுள்ள கருத்துக்களாகச் செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். வகுப்புத் தலைவர்களைத் தெரிவுசெய்ய மாணவர்கள் தேர்தல்களை நடத்திப் பழகியிருந்தால், இவ்வேலை சுலபமாக இருக்கும். இன்றேல் இக்கூற்றிற் கூறப்பட்ட கொள்கைகளின்படி அத்தகைய தேர்தல்களை ஏற்படுத்தி வகுப்புத் தலைவர்களைத் தேர்தெடுக்கச் செய்து, வகுப்பரசாங்கத்திற்குச் சிலபொறுப்புக்களை கொடுப்பது உதவியாயிருக்கும். இது முடியாவிடில், வாக்களிப்பது

எப்படியென்றும், நாட்டு அரசாட்சியில் அது எங்ஙனம் உதவுகிறதென்றும், தம் பெற்றோர்களிடமிருந்து மாணவர்களைத் தெரிந்துகொள்ளச் செய்யலாம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், மாணவர் ஆட்சிமுறைகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடிப் பலவகை ஆட்சி முறைகளையும் ஒப்பிடலாம். வயது வந்த மாணவர்களைக் கொண்ட வகுப்பெனின் இப்படிச்செய்யலாம். மாணவர் தமது நாட்டிலுள்ள நிலையங்களை நோக்கி தமது நாட்டிலுள்ளோர் எவ்வளவுக்கு இவ்வுரிமைகளைப் பெற்றுள்ளனர் என ஆயலாம். தெளிந்தவுள்ளத்துடன் நடத்தப்பட்டாலன்றி இத்தகைய விவாதங்களாற் பயனில்லை என்பதை இங்கு உணரல்வேண்டும். பிரசரத்திலுள்ள கூறுகளுக்குச் சாதகமாக்கப்பல நாடுகள் வாக்களித்துள்ளனவாயினும், அந்நாடுகளுள் ஒன்றாயினும் அதிற் கூறப்பட்ட உரிமைகள் சுதந்திரங்கள் யாவும் உள்ளடக்கிய முழுப்பரப்பினையும் உணர்ந்ததாக உரிமை கொண்டாடவில்லை.

பிரசரத்திலுள்ள எல்லாக் கூறுகளையுமே இந்த முறையில் வகுப்பிற்கற்பித்துவிடல் முடியாது; ஆனால், பிரசரத்தை எளிதிற்கற்பிக்கக் கூடிய அதன் பகுதிகள் மூலமாக அறிமுகப்படுத்துவது முக்கியமானது. இம் முறையிற் கற்பிப்பதற்கு மிக்க பொருத்தமாயுள்ள கூறுகள், வாழ்க்கை, சுதந்திரம், பாதுகாப்பு இவற்றில் உரிமை (3), சட்டத்தின்முன் சமத்துவம் (7), நாட்டின் உரிமை (15), விவாகமும் குடும்பமும் (16), மக்களாட்சிப் பிரதிநிதித்துவம் (21), தொழிலுக்கும் ஓய்விற்கும் உரிமை (23, 24), சமூக சேவைகள் (25), சமூகத்துக்கான கடமைகள் (29), ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கூறுபவையாம்.

பிரசரத்தைப் பரும்படியாய் வரைதல்

இம்முறையிற் சில பாடங்களை நடத்திப் பின்னர்; இப்பிரசரம் தோன்றிய வரலாற்றைப்பற்றிக் கூற இரண்டொரு நேரக் கூறுகளைச் செலவிடுவது பயனுள்ளது. ஒவ்வொரு கூற்றையும் தனித்தனியாக ஆராய்ந்ததன் விளைவாக, மாணவர் அவற்றிற் சில திருத்தங்களைத் தெரிவித்துக் கேள்விகளும் கேட்கக்கூடும். மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் இப்பிரசரம் உருவாக்கப்பட்ட விதத்தைப்பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள விவரங்களை அவர்கள் ஓரளவு அறிவார்களாயின், சில கூறுகள் என் இங்ஙனம் அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அவர்கள் விளக்கிக்கொள்ளல் முடியும். இத்தகைய பிரசரமொன்றை உருவாக்குவதற்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகள் தேவைப்படும் என்று அவர்கள் கருதுவார்கள். இத்தகைய பிரகடனம் எவ்வாறு பிரேரிக்கப்பட்டு வரையப்பட நேர்ந்தது? அதை எத்தனை முறை திருப்பித்திருப்பி வரைதல் வேண்டியவரும்? வேறொரு விதமாகக் கூறுவதானால் சருவதேச ஒத்துழைப்பு என்பது இயல்பாகவே எவ்வளவு சிக்கலானது என்பதை மாணவர் ஓரளவு உணர்ச்சியுடையவர்களும். ஏனெனில், இத்தகைய பணியை

எத்தகைய அமைப்பு முறை தேவைப்படுகிறது என்பதை, முதலாவதாக உணராவிடில், தவறான கருத்துக்கள், கருத்துவேறுபாடுகள், காலதாமதங்கள் ஆகியவற்றைப்பற்றிக் குறைகூறுவது மிக்க எளிது என்க. உதாரணமாக, அடிமை என்பதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதைப்பற்றிப் பொதுவாக உலகெங்கும் கருத்தொற்றுமை இருக்குமென எதிர்பார்க்கலாம். இப்பொருள் பற்றி 60 நாடுகள் ஓர் எளிய கூறை உருவாக்குவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்வேண்டும்? இந்த நடவடிக்கைகளை உண்மையானவைகளாகச் செய்வதற்குச் சிறந்தவழியானது, வகுப்பில் மனித உரிமைப் பிரகடனம் பற்றிய ஒரு போலி ஆணைக் குழுவை அமைத்து ஒவ்வொரு மாணவரும் ஒவ்வொரு தேசத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்து, விவாதங்களை நாடகமுறையில் நடத்துக்காட்டுவதாகும். இம்முறை எல்லேசில பாடசாலைகளில் வெற்றிபெறக் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளது.

பிரசுரத்தின் பல கொள்கைகளையும் மாணவர் நன்கு மனத்திற் கொண்ட பின்னர், நாள்தோறும் தங்கள் வாழ்க்கையிலும் பாடசாலையிலும், தங்கள் கடமைகளையும் உரிமைகளையும் வரையறுத்து, பிரசுரத்தின் வாசகங்களைத் தங்களுக்கியைந்த முறையில் அமைக்க அவர்கள் விரும்பலாம். இது பிரசுரத்தின் கொள்கைகளை அவர்கள் மேலும் நன்கு விளங்கிக்கொள்ள உதவியாயிருப்பது மட்டுமன்றி, கூட்டுவேலையில் அவர்கள் அனுபவம் பெற உதவியாயுமிருக்கும். முடிவாகத் தீர்மானிக்கப்பட்ட வாசகங்களை ஒரு சுவரொட்டித்தாளில் எழுதி வகுப்பறையிலே யாவருங் காணத் தொங்கவிடலாம். அத்துடன், பிரசுரத்திலுள்ள டல கூறுகளையும் விளக்குவதற்கு மாணவர்கீறிய படங்களையும் சேர்த்துக் காட்சிக்கு வைக்கலாம். இப்படங்களை சித்திர ஆசிரியரின் உதவியுடன் வரையலாம்.

பிரச்சினை வழி அணுகுமுறை

அப்போது நடைபெறும் யாதேனுமொரு சம்பவத்தைக் குறித்து விவாதிப்பதன்மூலம் பிரசுரத்தின் பல கூறுகளை நோக்கலாம். சம்பவத்தைப் பற்றிய உண்மைகளை எடுத்துக்கூறிய பின்னர், மற்றைய விவரங்களைப் பத்திரிகைச் செய்திகளைப் பார்த்து அறிந்து கொள்ளும்படி ஆசிரியர் மாணவர்களுக்குச் சொல்லல் வேண்டும். பின்னர் நடைபெறும் உரையாடல்களில், எடுத்துக்கொண்ட சம்பவத்தைப் பற்றித் தீர்ப்பளிக்கும் அளவுகோலாகச் சம்பந்தப்பட்ட கூற்றை உபயோகிக்கலாம். இங்ஙனம், மனிதர்களுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினையிலிருந்து பிரசுரத்திலுள்ள நேரொத்த கூற்றை அணுகி நோக்குவது அதிக பலனுடையது. ஏனெனில் கூறுகள் வெறும் கற்பனைகளல்லவென்றும்; கடந்த காலச் சம்பவங்களுடனும் தற்கால நிகழ்ச்சிகளுடனும் நேரான தொடர்புடையவை யென்றும் எடுத்துக் காட்ட இம்முறை உதவும் என்க.

இத்தகைய விவரங்களிலே டோக்குவரத்துச் சதந்திரம்; நாட்டினப் பிரச்சினை, இனச்சமத்துவம், பாற்சமத்துவம் போன்ற பிரச்சினைகள் உண்மையில், சருவசனப் பிரசுரத்தில் அடங்கியுள்ள பொருட்களையே மாணவர்தாம் ஆராய்கின்றனர் என்பதை உணராமலே தோன்றல் கூடும். ஆயினும் முடிவில் அவர்கள் பிரகடனத்தைத் திருப்பிப்பார்த்து, தாங்கள் மேற்கொண்ட உள்பாங்குகள் எவ்வளவு தூரம் சருவதேச நியமத்தோடு பொருந்தியுள்ளன எனது ஒத்துப்பார்ப்பது பிள்ளைகளுக்கு உதவியாயிருக்கும்.

சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை உபயோகித்தல்

இவ்விரு முறைகளையும் இணைத்துப் போதித்தல் பிரசுரத்தைப்பற்றிக் கற்பிக்க உதவும் மற்றைய ஒரு பொதுமுறையாகும். பிரசுரத்தில் அடங்கியுள்ள யாதாயினுமொரு பொதுவான கொள்கையை எடுத்துக்கொண்டு அதை விளக்கும் பண்டைக்காலத்தோ தற்காலத்தோவுள்ள நிகழ்ச்சியொன்றை ஒவ்வொரு விவாதத்துக்கும் முன்னுரையாக நாடக முறையில் எடுத்துக்கூறலாம். உதாரணமாக, மக்களின் விருப்பமே அரசாட்சியின் அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும் என்னும் கொள்கையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட உரிமை எங்கு அறவே காணப்படாமல் இருக்கிறது என்றோ அதையடைய மக்கள் எப்படிப் போராடினர் என்றோ அதை எப்படி அடைந்தனர் என்றோ இந்நிகழ்ச்சி காட்டுவதாயிருக்கலாம். நிகழ்ச்சியைக் கூடியவரையில் சித்திரமுறையில் எடுத்துக்கூறல் வேண்டும். நிகழ்ச்சியில் வரும் சம்பவங்களில் ஒன்றையோ பலவற்றையோ சிறுநாடகமாக அமைத்துப் பிள்ளைகளில் ஒரு குழுவைக் கொண்டு நடிக்கச் செய்யலாம். முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டியது யாகெனில், அந்நிகழ்ச்சியை அறிந்தபின்னர் மாணவர்கள் அதிலுள்ள கருத்தெக்கைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு ஆவலாயிருக்கும் வண்ணம் அவர்களது ஆர்வத்தைத் தூண்டவேண்டும் என்பதாம். பாடமுடிவில், மாணவர் பிரதிநிதித்துவ அரசாட்சியைப்பற்றித் தாங்களே ஏற்ற வாசகத்தை யமைக்கலாம். பெரும்பாலும், அது பாடசாலை நிருவாகத்துக்குப் பொருத்தமானதாக அமைந்திருக்கலாம்.

பிரசுரத்தின் பிரிவுகளை நேராகப் படிக்கத் தொடங்குவதிலும் இம் முறையை அனுசரிப்பது கிளர்ச்சியூட்டத்தக்க வழியில் அவற்றை அறிமுகப்படுத்த உதவுவதாகும். தற்போது நடைபெறும் சம்பவங்களிலும் சரித்திர நிகழ்ச்சிகள் இம்முறையில் அதிக பொருத்தமுடையவைகளாக இருக்கும். தற்கால சம்பவங்கள் உடன் நடைபெறுவவைவற்றைக் குறிப்பதால் சுவையுடையனவாயிருக்கலாம். ஆயினும், எடுத்துக்கொண்ட பொருளை அவை போதுமான அளவு தெளிவாக விளக்கிக் காட்டாமல் இருக்கக்கூடும். மனித உரிமைகளைப் பற்றிய சரித்திரத்தோடு தொடர்புள்ள பெரியோர்களின் வரலாறுகளையும் இதே முறையில் உபயோகிக்கலாம்.

மனித உரிமைகள் பற்றி வல்லுநர் கற்பனை

இதுவரையும் ஆராயப்பட்ட முறைகள் பொதுவானவை. அவற்றைக் கையாளுவதற்குச் சிறப்பான திறமைகள் தேவையில்லை. ஆயினும், ஆசிரிய வல்லுநருடைய பங்கும் இத்துறையிலுண்டு. எத்தகைய போதனைகளை எந்த அளவுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பது அவர் ஆலோசித்துத் தீர்மானிக்கவேண்டியதொன்று. ஏனெனில் மனித உரிமைகளைப்பற்றிக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர் தமது நியாயமான வேலையைப் புறக்கணிக்கலாகாது என்க. உதாரணமாக, சில உரிமைகளை விளக்குகின்றன என்பதற்காக, இலக்கிய வகுப்பு மாணவர்களை, கீழ்த்தரமான புத்தகங்களைத் தெரிந்தெடுத்துப் படிக்கச் செய்தலாகாது. அதுபோலவே, எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் எப்போதும் மனித உரிமைப் போராட்டத்தின் முன்னணியில் விளங்கி வந்தார்கள் என்று தோன்றும்படி இலக்கிய வரலாற்றைப் போதிப்பதும் கூடாது.

ஆனால், இலக்கிய வகுப்பில் வசனப்பாகுபாடு, விளக்கப் பயிற்சி, கட்டுரை ஆகிய பாடங்களில், பிரசுரத்தை கருத்திற்கொள்ளலாம். பல தேசத்தார்களிடமிருந்து தோன்றினும் பிரசுரத்தின் கூறுகள் சிறந்த முறையிலே சுருக்கமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஆராய்வதற்கு ஏற்புடையவை. எழுத்து வேலைக்குப் பிரசுரத்தின் தலைப்புக்களின் சிலவற்றைக் கட்டுரைப் பொருட்களாகக் கொடுப்பது உபயோகமாயிருக்கும். முடிவில், மாணவர் குறிப்பிட்ட சில கூறுகளிற் கூறப்படுங் கருத்துக்களை நாடகமாக்க முயற்சிக்கலாம். சுருக்கமாகக் கூறினால்; மனித உரிமைகளைப் பற்றிய அப்பியாசங்கள். கற்பிக்கப்படும் பாடத்தின் நோக்கத்தை முதலில் நிறைவேற்றுவனவாக இருத்தல் வேண்டும்.

மனித உரிமைகளைப் பற்றி வரலாற்றுப் பாடத்திற் கற்பித்தல்

மனித உரிமையைப்பற்றிச் சிறப்பான போதனைக்கு நற்புலம் வரலாற்றுப் பாடமேயாம். வரலாற்றுப் பாடத்திட்டத்தில் ஒரு தவணைக்கோ ஒரு வருடத்துக்கோ பாடங்களை மனித உரிமைகள் சம்பந்தப்பட்டனவாக அமைப்பது நியாயமானதாகும். இதற்கு இருபெருங் காரணங்கள் கூறலாம். முதலாவது, பரந்த வரலாற்றுத் தொடர்பை அறிந்தாலொழிய பிரசுரத்தின் கருத்தையும் சிறப்பையும் பூரணமாக உணர்ந்து பாராட்ட முடியாது. இரண்டாவது, வரலாற்றிலுள்ள மனிதனுடைய போராட்டங்களுக்கு உரிய சிறப்பை அளிக்காமல் அப்பாடத்தைக் கற்பதால் அதன் முழுப்பயனையும் அடைதல் முடியாது.

ஒரு திட்டமான வேலையாக சரித்திர வகுப்பு மாணவர் மனித உரிமைகளைப் பற்றிய வரலாற்றை விளக்கும் நிகழ்ச்சிகளை உலக சரித்திரத்திலிருந்தோ தேச சரித்திரத்திலிருந்தோ சேகரிக்கலாம். இத்தகைய வேலை ஆராய்ச்சியெய்வதிலும் தெரிந்தெடுப்பதிலும் சிறந்த

பயிற்சியளிக்கும். எடுத்துக்கொண்ட உரிமையைப்பற்றிப் பொதுப்படையாக விவாதித்தபின்னர், வகுப்பிலுள்ள மாணவர்களை ஏறக்குறைய நான்கு பேர்களைக்கொண்ட தொகுதிகளாகப் பிரித்துவிடலாம். தேவையான விவரங்களை ஒவ்வொரு தொகுதியும் சேகரித்தல் வேண்டும். கூடியவரை விவரமாகவும் நாடகவடிவிலும் எழுதப்பட்டு, ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் அதற்குப் பொறுப்பான தொகுதியினுடைய முழுமையாக வகுப்பிற் சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும். முடிவில், இவை யாவும் மனித உரிமைகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யும் மற்றைய மாணவர்களுக்கு உதவியாயிருக்குமாறு ஒன்று சேர்க்கப்படலாம். அத்துடன், சித்திர வகுப்பு மாணவர் இந்நிகழ்ச்சிகளை விளக்கும் படங்களைப் பாடசாலையிலுள்ள எல்லா மாணவர்களும் உபயோகிக்கும் பொதுவான அறையில் வைப்பதன்பொருட்டு ஆக்கலாம்.

வயதிலும் படிப்பிலும் கூடிய மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட சில உரிமைகளின் சரித்திரத்தை ஆராயலாம். மறுபடியும் 21 ஆவது கூற்றை உதாரணத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டால், வெவ்வேறு காலங்களில், வெவ்வேறு இடங்களில், “மக்களின் விருப்பம்” பற்றி மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்து வந்ததை ஆராய்வது ஒரு சுவையான முயற்சியாகும். வெவ்வேறு மக்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் எங்ஙனம் தமது விருப்பத்தைத் தெரியப்படுத்தினர்? அவர்கள் விருப்பம் தானேவெளிப்படுவதற்கு என்னென்ன அரசியல் முறைகள் கையாளப்பட்டன? அவர்கள் விருப்பத்தை மாற்ற, அல்லது நசுக்க என்னென்ன முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன? சரித்திர ஆசிரியருக்கு இக்கேள்விகளும் இதைப்போன்ற பயனுள்ள வேறுபல கேள்விகளும் உடனே தோன்றும். பிரசுரத்திலுள்ள கூறுகள் பலவும் இத்தகைய முறையில் எளிதாக உபயோகிக்கக்கூடியவை.

தமது நாட்டின் சரித்திரத்திலேயே மனித உரிமைகளைப் பற்றிய வரலாற்றை ஆராயும்படி மாணவர்களைத் தூண்டுவது மற்றையொரு முறையாகும். பற்றற்ற ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையுடன் செய்யப்பட்டாலன்றி இம்முறை பலனளிக்காது. மனித உரிமைகளைப் பொறுத்தவரை, மிக்க சில தேசங்களே தமது சரித்திரவரலாறு மாசற்றதெனக் கூறிக் கொள்ளல் முடியும். தங்கள் நாட்டில் இன்று நடைமுறையில் இருக்கும் அமைப்புக்களை நோக்கி அவை பிரகடனத்தின் கொள்கைகளுக்கேற்றபடி முற்றாக அமைந்துள்ளன என்று எந்த நாடுமே கூறிக்கொள்ளல் முடியாது.

மற்றைய சிறப்புப்பாடங்களிலே மனித உரிமைகளைப்பற்றிக் கற்பித்தல்

மனித உரிமைகளைப் பற்றிக் கற்பிப்பதற்கு மிக்க தெளிவானவைகளும் எண்ணற்றவைகளுமான வாய்ப்புக்கள் சரித்திர பாடத்திலேயே காணப்படுகின்றனவாயினும், மற்றைப்பாட வல்லுநர்கள் இவற்றைக் கற்பிப்பதற்கு இவற்றை வலிந்து தங்கள் பாடங்களில் புகுத்தல்வேண்டுமென்று கருதவேண்டியதில்லை. இலக்கியம், கட்டுரை ஆகிய பாடங்களில் மனித உரிமைகளைக் கற்பிப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்களைப்பற்றி ஏலவே கூறப்

பட்டுள்ளது. சாதாரணமாக வழக்கிலுள்ள பாடத்திட்டத்திற் காணப்படும் மற்றைப் பாடங்களிலும் இதற்கு எந்த அளவில் எத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன என்பதைக் காட்சி சில குறிப்புக்களை இங்கு கொடுத்தல் நலம்.

பிறமொழிப் பாடங்களில், மாணவர் பிரசுரத்தின் கூறுகளைத் தாம் கற்கும் மொழியிற் பெயர்த்தெழுதலாம். முன்னரே கூறப்பட்டபடி, பிரசுரத்தின் வாசகங்கள் எளிமையாயும் நன்கு விளங்கக்கூடியனவாயும் உள்ளன. எனவே இப்பயிற்சிக்கு அவை மிக்க பொருத்தமானவை. மொழிபெயர்ப்பதற்குக் கூறுகளின் கருத்தை நன்கு புரிந்துகொள்வது தவிர்க்க முடியாததாகும். ஆதலின் இப்பயிற்சியால் பின்னும் முயற்சியை வளர்த்திக் கொண்டு போகலாம். மாணவர் தமது மொழிபெயர்ப்பையும் தாம் கற்கும் மொழியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள முறையினமைந்த மொழிபெயர்ப்பையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கலாம். (பிரகடனத்தின் முறையினமைந்த மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஏறக்குறைய 30 மொழிகளில் உள்ளன. இவற்றை ஐக்கிய நாட்டுத்தாபனத்தின் பொதுச் செய்தியகத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்). இரண்டுக்குமுள்ள வேற்றுமைகள், விவாதங்களை நடத்துவதற்குச் சிறந்த சந்தர்ப்பமளிக்கின்றன. இலக்கணம், நடை இவைகளைப்பற்றி மட்டுமன்றி, ஒரு மொழியிலுள்ள கருத்தை மற்றொரு மொழியில் வெளியிடும் முழுப்பிரச்சினை சம்பந்தமாகவும் விவாதங்கள் நடைபெறலாம். வழக்கற்ற மொழிகளிலும் பிரகடனத்தைப் பெயர்த்தெழுதச் செய்யலாம். அத்துடன், தாங்கள் கற்கும் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மக்கள் இப்பிரகடனத்தை எவ்வாறு கருத்திற் கொள்வர் என்று மாணவர் விவாதிப்பதற்கும் வியாசம் வரைவதற்கும் வழியுண்டு.

விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள், பிரகடனத்தின் விஞ்ஞான அடிப்படையை மாணவர்களுடன் ஆராயலாம். அவ்வாறாய கேள்விகள் பல எழ அங்கு இடமுண்டு. உதாரணமாக, குடும்பத்தை ஏன் சமூகத்தின் இயற்கையான அலகாகக் கொள்ளல் வேண்டும்? பிரகடனத்தில், வேற்றுமை பாராட்டுவதற்கெதிராக, முக்கியமாக இனவேற்றுமை பாடாட்டுவதற்கெதிராக, அமைந்துள்ள கூறுகளுக்கு எங்ஙனம் நற்காரணம் காட்டலாம்? (இனப் பிரச்சினைகள் பற்றி **ஐநாகவிபடி** வால் வெளியிடப்பட்டுள்ள புது வரிசை நூல்கள் இவ்விதத்தில் உபயோகமாயிருக்கும்). விஞ்ஞான முன்னேற்றத்துக்குப் பிரசுரத்தின் கொள்கைகள் எங்ஙனம் முக்கியமானவை? விஞ்ஞான வரலாற்றென்பது துரதிட்டவசமாக, இப்பாடம் மிக்க அருமையாகவே கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறவொன்றாகும், சிந்தனை, ஆராய்ச்சி, வெளியுறுத்தல் ஆகிய வற்றின் சுதந்திரங்களுக்காக விடாது நடைபெற்ற போராட்டத்தின் கதையேயாம். முடிவாக, மன்பதையின் ஒருமையை-மக்கள் அனைவரும் ஒரு தன்மையான இயற்கை விதிகளுக்கு உட்பட்டவர்கள் என்பதை-ஆசிரியர் வலியுறுத்திக்கூறி, மேற்கூறிய அறிவிதிகள் சமூகக் கொள்கைகள் சம்பந்தமான சருவசனப் பிரகடனமொன்றிற்கும் உள்ள ஒப்பினை எடுத்துக்கூறலாம்.

குடியியற் பாடத்தில், மாணவர்கள் தங்கள் நாட்டு அரசியற்றிட்டத்தை (பொருத்தமான வேறு சட்டத்தொகுப்பை) மனித உரிமைப் பிரகடனத்தின் விரிவாக ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

சித்திரவகுப்பு மாணவர், பிரசரத்தின் கூறுகளை விளக்கவோ, மனித உரிமைகளைப்பற்றிய வரலாற்றிலே முக்கியமான நிலம்ச்சிகளை விளக்கவோ படங்கள் வரையலாம்.

உரையாடலின் சிறப்பு

மனித உரிமைகளைப் பற்றிக் கற்பிப்பதற்கு வகுப்பறையிற் செய்யத்தக்க பாடவேலைகளை விவரிக்கும் இவ்வத்தியாயத்தில், உரையாடல்களைப் பற்றி அடிக்கடி குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கலாம். மனித உரிமைகளைப் பற்றிக் கற்பிப்பதன் நோக்கம், பிரகடனத்தின் கூறுகளை மட்டும் அப்படியே போதிப்பதன்று ; ஆனால், மனித உரிமைகளிலே நிலையான பற்று ஏற்படும் படி பிரகடனத்தின் கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்துவதும் இதன் நோக்கமாகும். நேர்மையும் ஒருவர்க்கொருவர் செய்யும் விமரிசனமும் வேண்டிய ஆற்றுப்படுத்துதலும் கொண்ட விவாதங்களாலேயே இத்தகைய மனப்பான்மை வளரல் கூடும். எனவே, மனித உரிமையைப்பற்றி வகுப்பறையிற் கற்பிப்பதைக் கூடியவரை உரையாடல்களின் மூலமே நடாத்தல் வேண்டும். அன்றியும் ஆசிரியரே விவாதங்களுக்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டுமாயினும் தாம் எல்லாமறிந்தவராகவும், அறநெறி பிறழாதவராகவும் தோன்றும்படி நடந்து காட்டிக்கொள்ளல் வேண்டும். தங்கள் பாங்கினை அறிந்து கொள்ளுவதற்காகவேனும் பிள்ளைகள் அடிக்கடி ஆசிரியரின் எண்ணங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் அறிந்துகொள்ள முயல்வர். நடவடிக்கைகளின் ஒரு கட்டத்தில் ஆசிரியர் தமது அபிப்பிராயத்தைக் கூறவேண்டி வரும் ; ஆனால், அவரது கருத்து மாணவர்களின் அபிப்பிராயங்களின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தத்தக்க தருணத்தில் அவர் அதைக் கூறலாகாது.

இவ்வுரையாடல்களை நடத்துவதுபற்றிக் கவனிக்கவேண்டிய இரண்டாவது விதி ஒன்றுண்டு ; இது அடக்கம், பொருட்சார்புநோக்கு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது. மனித உரிமைகள் ஒவ்வொருவருடைய உரிமையுமாகும் ஆதலின், ஆசிரியர் ஒவ்வொரு மாணவனையும் இந்த விவாதங்களிலே பங்குபற்றச் செய்யத் தமது முழுத்திறமையையும் உபயோகித்தல் வேண்டும். அவர் முன்னுரையாக எதுவும் கூறுவதாயிருந்தால் அதை பாடநேரம் முழுவதிலும் சொல்லிக்கொண்டிருத்தல் கூடாது. அங்ஙனமன்றி ஆரம்பத்திலேயே எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் நடுப்பகுதியில் தலையாய சில கேள்விகளைக் கேட்டோ, ஒரு நாடகவுத்தியாலோ வேறுவழிகளாலோ மாணவர்களை ஈடுபடச்செய்தல் பயனுடைத்தாகும். பாடத்தின் யாதாயினுமொரு கட்டத்தில் உண்மைச் செய்தியையளிப்பதோ ஒரு குறிப்பிட்ட உரிமையைப் பற்றிய சரித்திர வரலாற்றை எடுத்துக் கூறுவதோ ஏற்றதாயிருக்கலாம்.

ஆனால் இத்தகைய இடையீடுகள், விவாதத்தில் ஏற்ற இடங்களிலேயே அமைதல் வேண்டும். அதுபோலவே மாணவர்கள் சந்தேகங்களுக்கும் கேள்விகளுக்கும் தாங்களே விடை காண்பதற்கு ஆவனவற்றை ஆசிரியர் செய்தல் வேண்டும் ; தம்மிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளை அவர் மாணவர்களிடம் திருப்பிவிட்டு மேலும் அவர்கள் ஆராய்ச்சியைத் தூண்டல் வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இப்பிரசாரம் ஒவ்வொருவரும் உபயோகிக்க வேண்டிய ஒரு அளவுகோலாகக் கருதப்படுகிறபடியால், மாணவர்கள் தாங்களே நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றித் தீர்ப்புக்கூறப் பழகல் வேண்டும்.

மனித உரிமைகளைப்பற்றிய விவாதங்களை வகுப்பிலே தொடங்க எண்ணும் ஆசிரியரின் வேலை மிக்க கடினமாக இருக்கும் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். ஏனெனில், எந்த நாட்டினத்தாரிடையும் இப்பொருளில் இயல்பாகவே ஆர்வங்காட்டும் சிறுவர்கள் மிக்க சிலரே இருப்பர் என்க இக்காரணத்தினாலேயே கதை கூறிக் கற்பிக்கும் முறை சிறப்பாகப் பயன்படக்கூடும். ஏனெனில் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை, ஆரம்பத்திற் கிளர்ச்சியூட்டும் முறையில் அறிமுகப்படுத்தும் தன்மை அதிற் காணப்படுகிறதனால் என்க.

இவ்வத்தியாயத்திற் கூறப்பட்ட மற்றை அணுகு முறைகள் மாணவர்களது கவனத்தைக் கவர வேண்டுமாயின், அவையாவும் கவனமாக ஆக்கப்பட்டுக் கையாளப்படல்வேண்டும். பிரசாரத்தின் கூறுகளைப் பற்றிய விவாதத்தைக் கவர்ச்சியும் தூண்டலியல்பும் நிறைந்த முறையில் நடத்தவேண்டியதன் அவசியத்தை யுணர்ந்த ஆசிரியருக்கு இன்னும் பல முறைகள் தாமாகவே தோன்றும்.

V வகுப்புப் புறச்செய்கைகள்

கல்வியென்பது வகுப்பறையிற் கற்பது மட்டுமன்று என்பதை எல்லா ஆசிரியர்களுங் கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொள்வர். ஆயினும் அவர்களிற் சிலர் அதற்கு மேலே யாதும் செய்ய முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். வகுப்பினளவு, உபகரணங்களின்மை, பாடசாலைக் கட்டடம் போதாமை, பல ஆசிரியர்கள் தமது கடமையைச் செய்ய வேண்டிய பொதுச்சூழல் ஆகியவற்றால், தேவையான வகுப்புப் போதனைகளுக்கு மேலதிகமாக எதுவும் செய்வதற்குப் போதுமான நேரமோ, வசதிகளோ, வலிமையோ அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

ஆனால், மனித உரிமைகளைப்பற்றிய கல்வியின் கருப்பொருளானது பிரகடனத்தின் உண்மைக் கருத்தை உட்கொளச்செய்து, சாதாரணமான மனித நடத்தையிற் செயல்பெறுமாறு மாணவரை இயல்பாக ஏற்றுக் கொள்ள ஊக்குவித்தலாகும். சூழ்நிலையின் எல்லையும் தொடர்புகளும் இயல்பாகவே வரையறுபட்டிருக்கும் வகுப்பறைப் போதனைகளையே கொண்டு இதைச் சாதிப்பது முடியாத காரியமாகும்.

பாடசாலைகளும் ஆசிரியர்களும் பிரசுரத்தைக் கல்வித்திட்டத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அதை வகுப்பறையிற் கற்பிப்பதோடு, வகுப்புக்கு வெளியே அதற்கான செய்கைகளிலே மாணவர்களை ஈடுபடுத்தும் பொறுப்பும் தங்களுடையதே என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். மற்றைக் கல்விப் போதனைகளுக்கு ஏலவே நடத்தப்படுவனவற்றைப்போல இந்தச் செய்கைகளும் அமையலாம். பிள்ளைகள் பெரியவர்களாக வளர்ந்து, வயது முதிர்ச்சியுடன் பொதுவாகத் தொடர்புடைய நடத்தைப்பழக்கங்கள், எண்ணங்கள் ஆகியவை அவர்களிடம் காணப்படவேண்டுமென்ற சிரத்தை பள்ளிக்கூடத்துக்கு இருந்தால், (இது இருத்தல் வேண்டியதே) இத்துறையிற் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

பொதுக்கருத்துரைகள்

பாடத்திட்டத்துக்குப் புறம்பான செய்கைகள் இயற்கையாகவே அந்தந்தப் பாடசாலைக்கேற்றவாறு அமையும். அவை பாடசாலை வாழ்க்கையினின்றும் முகிழ்த்து அதன் வாழ்க்கையைச் சிறப்பாகக் குறிக்கும். அச் செய்கைகள் என்னென்ன உருவிலுள்ளன என்பதையும் எம்முறையிலுள்ள நடத்தப்படுகின்றன என்பதையும் அவற்றால் மனிதத் தன்மை வளர எத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் பொறுத்தே

அவற்றின் கல்விப்பயன் இருக்கும். அன்றியும் செல்வநிலை, ஆசிரியர் மாணவர்கள் இவர்களின் நிலை, இடவசதி, இருப்பிடம் ஆகியவற்றிற்கேற்றபடியே இச்செய்கைகளைக் கையாளல் முடியும். இச்சிறு நூலிலே நேரான குறிப்புக்களை விவரமாகக் கொடுக்கமுடியாவிடினும்; இந்நோக்கத்திற்கேற்ற செய்கைகளை இங்கு பொதுப்படையாக எடுத்துக்கூறல் முடியும்.

பொதுவாக; பின்வரும் நான்கு குணங்களை வளர்க்க உதவும் நடவடிக்கைகளே பயனுள்ளவையாகும் : மற்றையோருடைய உரிமைகளையும் நலனையும்பற்றிய உணர்வு ; தன் சொந்த உரிமைகளையும் பொறுப்புக்களையும்பற்றிய உணர்வு ; இரக்கத்தோடியைந்த நேர்மையுணர்ச்சி ; நுழைபுல நிறையிற்பற்று.

மனிதத் திறமைக்கேற்றவாறு இச்செய்கைகள் எல்லைப்படுத்தப்பட்டனும் இவை மூன்று வகைப்படும்.

- (1) பிள்ளைகளின் கவனத்தையும் பொழுது போக்குக்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டவை.
- (2) பாடசாலையை நடத்தும் பணியுடனே தொடர்புடையவை.
- (3) பாடசாலையை அதன் அயலுடன் இணைப்பவை.

மாணவர்களின் கவனத்தை ஆதாரமாகக்கொண்ட செய்கைகள்

முதலாவது வகையைச் சேர்ந்த செய்கைகள் பாடசாலை, அதன் அளவு, பிள்ளைகளின் சூழ்நிலை முதலிய எண்ணற்ற காரணக்கூறுகளுக்கேற்றபடி மாறுபடும். பொழுதுபோக்கு, சமூகம் ஆகியவற்றுடன் சார்பான செய்கைகளிலும், பண்பாடு, நுழை புலம் ஆகியவற்றுடன் சார்பான செய்கைகள் பிரசாரத்துடன் நேரான தொடர்புபட்ட இயல்புடையன. ஓவிய, இசைச் சங்கங்கள், சேகரிப்போர் குழுக்கள், நாட்டுப்பற்றுள்ள கழகங்கள், நாடக சபைகள், கைத்தொழிற் குழுக்கள் போன்றவை அனேகமாக, மனித உரிமைகள் சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பமளிக்கின்றன. விவாதம், தருக்கம் இவற்றை நடத்தும் சங்கங்களும், தற்கால சம்பவங்களைப்பற்றி ஆராயுங் குழுக்களும் இம்முறையில் மிகவும் உபயோகமுள்ளவை எனக் கூறலாம். பிரசாரத்திலுள்ள பல கூறுகள் நுழைபுலம், பண்பாடு ஆகிய வாழ்க்கைத் துறைகளைப் பற்றித் தெளிவாகக் குறிக்கின்றன ; தினசரிச் சமூக வாழ்க்கையில் அவை இன்றியமையாதவை என்று காட்டுமாறு அவை குறிக்கின்றன. விவாத உரிமை, கலாசாரத்தொடர்புகள் என்பவற்றிற்பங்குபற்றும் உரிமை ஆகியவை உறுதியளிக்கப்படல் வேண்டுமென்பது மட்டுமன்று, சமூகத்தின் சாதாரண வாழ்க்கையின் ஒரு சிறப்பான பாகமாகக் கலையும் நுழைபுலவாக்கமும்ஆதல் வேண்டும் என்பதும் உறுதியாக்கப்படல்வேண்டும். பாடசாலைச் சங்கங்களில், மனித உரிமைகளைப்பற்றி நேர்முகமாகப் போதிக்காவிட்டாலும், அச்சங்கங்கள்

பிரசரத்தின் வெளியுறுத்தல்கள் என்ற முறையில் முக்கியமானவையே யாம். இசை, காட்சிக்கலை, வாசிப்பு ஆகியவற்றில் ஆர்வம், கூட்டுவேலைப் பழக்கம், பகுத்தறிவுள்ள உரையாடல், மற்றையவர்களை நன்குணர்தலும் மதித்தலும் ஆகிய பண்புகளை மாணவரிடை வளர்ப்பதற்குப் பாடசாலை மேற் கொள்ளும் சாதனங்களுள் முற்கூறிய சங்கங்கள் பயனளிக்கவல்லவையாம்.

சங்கங்களும் குழுக்களும் பிள்ளைகள் சமூகப் பொறுப்புக்களையேற்றுப் பணிவுடன் அவற்றை ஒழுங்காகச் செய்வதற்குப் பயிற்சியளிக்க உதவுகின்றன. இத்தகைய செய்கைகளில் யாவரும் பங்குபற்றும்படி பார்த்துக் கொள்ளல்வேண்டும். பிள்ளைகள் இரண்டொருவர் நிருவாகப் பணிகளை ஏற்று வந்தால், குழுவினுள்ள மாணவர்கள் அதிக நன்மையடைதல் முடியாது.

உலக நல்விளக்கம்

சூறு 26 இன் உபபிரிவு ஒன்றில், கல்வியானது “நாடுகளுள்ளும் இனங்கள் மதங்களுள்ளும் நல்விளக்கம், சகிப்புத்தன்மை, நட்பு ஆகியவற்றை வளர்ப்பதாயிருத்தல் வேண்டும்” என்று கூறப்பட்டிருப்பது நினைவிருக்கும். சருவதேச நல்விளக்கத்தை வளர்த்தல் என்பது போன்ற அதிமுக்கியமானதும் சிக்கலானதுமான ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றிச் சில வரிகளில் முறையாக எடுத்துக்கூறுவது முடியாத காரியம். ஆயினும், அதைப் பற்றிய செய்கைகள் எல்லே கூறப்பட்டவையின் வகையைச் சேர்ந்தவையாகையால், இங்கு அவற்றைப்பற்றிக் கூறுவது அவசியமாகிறது. சருவதேச நல்விளக்கத்திற்கான நடவடிக்கைகள் முற்றிலும் மாணவர் தம்மிச்சையோடு மேற்கொள்ளப்பட்டவையாக இருக்கலாம். உதாரணமாக, பிற நாட்டுத்திரைப்படங்களைக் காட்டி, அவற்றைப்பற்றி விவாதிக்கும் திரைப்படச் சங்கம் ஒன்று இருக்கலாம்; அன்றி, அயல்நாடுகளிலுள்ள “பேனை நண்பர்” களுடன் கடிதப்போக்குவரத்து வைத்துக்கொள்ளும் அன்றி பிறநாடுகள் செல்லும் அங்கத்தினர்களைகொண்ட கடிதப்போக்குவரத்துச் சங்கமொன்று இருக்கலாம்; அன்றி, அயல்நாட்டுச் சொற்பொழிவாளர்களை அழைத்துப் பேச்சுசெய்யும் சருவதேசக் கழகம் இருக்கலாம்; அன்றிப் பிறநாட்டினரின் ஆடையணிகளை ஆக்கும் கைவேலைக்குழு இருக்கலாம்.

இச்செய்கைகள் யாவற்றையும் தம்மிச்சையாக மாணவரைச்செய்ய விடுவதோடு அமைவு அடையாமல் பாடசாலையதிபர்கள் இவற்றைப் பாடசாலைத் திட்டங்களாக நடாத்த விரும்புவர். அங்ஙனமாயின், பிறநாடுகளிலுள்ள இரண்டொரு பாடசாலைகளுடன் கடிதப்போக்குவரத்து நடத்தும் பேனை நண்பர் திட்டமொன்றைப் பாடசாலையே தோற்றுவித்து வளர்க்கலாம். கடிதப்போக்குவரத்து அயன்மொழியிலே நடைபெற்றால், அதை மொழிவகுப்புக்களுடனும் இணைக்கலாம். இதற்குப் பதிலாக, வெளிநாடுகளுக்கு மாணவர்கள் விடுமுறை நாட்களிற்பயணம் செய்து சுற்றிப்பார்க்க ஏற்பாடு செய்யலாம்

விடுமுறைநாட்களில் அயல் நாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள மாணவர் குழுக்களை வரவேற்று உபசரிக்கலாம். யுத்தத்திற்குப்பின் மறுபடியும் நிலைபெறப் போராடும் அயல்நாட்டுப் பாடசாலையொன்றிற்குத் தேவையான பல பொருட்களை கிரமமாக அனுப்பி உதவியளிக்கலாம். இது இயல்பாகவே இரக்கமும் உபயோகமுமான செய்கைமட்டுமன்று ; இதன் விளைவாகக் கடிதப் போக்கு வரத்துக்களும் விடுமுறைப் பயணங்களும் ஏற்படலாம். இத்திட்டத்தை நடத்துவதற்கான ஒரு வழி, ஐநாகவிபஅ இன் ஆள்சீட்டுத் திட்டத்திற்குப் பற்றுவதாகும்.

பாடசாலை நடத்துவதுடன் தொடர்புள்ள செய்கைகள்.

இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த செய்கை பாடசாலையை நடத்துவதுடன் தொடர்புடையதாகும். குறிப்பான உதாரணங்களைக்கொண்டு இதனை விளக்குவது சிறந்தது. பாடசாலையோடியேயுள்ள சமூக வாழ்வில் முற்றிலும் வேறுபட்ட முறைகளால் தங்கள் மாணவர்களுக்கு அவர்கள் உரிமை, கடமை, பொறுப்பு ஆகியவற்றில் செம்மையான உணர்ச்சி உண்டாக்க முயன்ற ஈரமெரிக்கப் பாடசாலைகளைப்பற்றிய விவரங்கள் பின்வரும் பந்திகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :

“க. உயர்நிலைப் பாடசாலையிலுள்ள 3,300 பிள்ளைகளில், சிறுவர்களும், சிறுமியர்களும் 375 பிள்ளைகள் மாணவர்களின் நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்துவதில் தங்களது நேரத்தில் ஒருபகுதியைச் செலவழிக்கிறார்கள். செயற்குழுவினர் என அழைக்கப்படும் இம்மாணவர்கள், பாடசாலை தொடங்குமுன்பும் பாடப்பிரிவுகளுக்கிடையிலும், நண்பகலுணவுக்கான இடைவேளையின் பொழுதும் பாடசாலை மண்டபங்களிலே மற்றையமாணவர்கள் ஒழுங்காக நடந்துகொள்வதற்குப் பொறுப்பாவார்கள். மாடிப் படி களிலும் மண்டபங்களிலும் மாணவர்கள் நடந்து செல்லுகையில் விதிகளின்படி நடக்கிறார்களா என்று பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது இவர்களது கடமை. வசூப்புக்கள் நடைபெறும் பொழுது, இவர்கள் தங்களுக்கெனக் குறிக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்துகொண்டு, அச்சமயங்களில் மண்டபங்களில் அங்குமிங்கும் செல்லும் எல்லா மாணவர்களிடமிருந்தும் மண்டப அனுமதிச் சீட்டுக்களைக்கேட்பார்கள். பாடசாலை தொடங்குமுன்னும் பாடசாலை முடிந்தவுடனும் அவர்கள் வெளிவாயிலருகிலே நின்று, முரட்டுத் தனம் நிகழாமலும் அனாவசியமான கூட்டமில்லாமலும் பார்த்துக்கொள்வர்.....உணவு விடுதிக்குப் போய்வருகிறவர்கள் பழுங்காகப் போய்வருவதையும், மேசைகள் சுத்தமாக்குவதையும் மேற் ளார்வை செய்வார்கள். பூட்டிட்ட பெட்டிகளை மாணவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து, இடைக்கிடையே அவற்றைச் சோதனையிடும் பொறுப்பும் அவர்களுடையதே.

“இப்பெரிய செயற்குழுவானது, 10 தலைவர்களின் நிருவாகத்தில் உள்ளது. இத்தலைவர்கள் மாணவர்சபையினாலே நியமிக்கப்பட்டவர்களாவர்.

மாணவர்சபையானது பல வகுப்புக்களும் சங்கங்களும் தேர்ந்தெடுத்த பிரதிநிதிகளைக்கொண்டது. மாணவர் (குடிச்சேவை ஆணைக்குழு) குறித்துள்ள (தகுதியுள்ள) மாணவர்களின் பெயர்ப்பட்டியலிலிருந்து தலைவர்கள் செயற்குழுவினரைத் தெரிவுசெய்வார்கள். கெட்டநடத்தை, நிறைவற்ற வகுப்புவேலை ஆகிய காரணங்களுக்காக, தகுதியுள்ளோர் பெயர்ப்பட்டியலிலிருந்து மாணவர்கள் பெயர்கள் நீக்கப்படலாம். செயற்குழுவினரின் வேலைகளைத் தலைவர்கள் அடிக்கடி மேற்பார்வையிட்டு, அவர்களைத் தரம்பிரிப்பார்கள். உயர்ந்த பதவிகள் வகிப்பதற்குத் தகுதிபெறுவதை இத்தரம் பிரித்தல் பாதிப்பதால், இது முக்கியமானதாகும்.

“ வகுப்புக்கு வெளியே நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகளைப்பற்றிய விதிகள், மாணவர் சபையினால் ஆக்கப்படும். எச்சரிக்கைகளுக்குப் பிறகும், சபையின் விதிகளை மாணவர் முழுமையாக அடிக்கடி மீறுவாராயின், அவர்களைப்பற்றி யாரேனுமொரு மாணவரோ ஆசிரியரோ முறையிடலாம் ; ஆனால், நடைமுறையில் அனேகமாக எல்லாமுறையீடுகளும் செயற்குழுவினராலேயே செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு முறையீடும் மாணவர் நீதிமன்றத்தில் விசாரணை செய்யப்படும். இந்நீதி மன்றத்தில், மாணவர் சபை நியமிக்கப்பட்ட நான்கு மர்ணவ நீதிபதிகள் இருப்பார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் நியமிக்கப்படும் வழக்குத்தொடருமாணவ வழக்கறிஞர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் மேலுள்ள வழக்கை எடுத்துரைப்பர். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர், விரும்பினால் தற்காப்பிற்காக ஒரு பிரதிவாதிவழக்கறிஞரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். வழக்குத் தொடர்ந்த செயற்குழுவினரே பொதுவாகப் பிரதான சாட்சியாக இருப்பர். நீதிமன்றத்தாற் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டாலே ஆசிரியர்கள் சான்றுகூறமுடியும். போதுமான சான்றுகளில்லாவிடின் நீதி மன்றம் வழக்கைத் தள்ளிவிடலாம் ; அன்றி எச்சரிக்கை செய்வதிலிருந்து குற்றவாளியின் பெயரை மூன்று நாட்களுக்கு (பட்டியலிலிருந்து) நீக்கிவிடுவதுவரை, ஏற்ற தண்டனைகள் விதிக்கலாம்

“ நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு எதிராக மாணவர் சபையிடம் முறையிடவும் வாதிசளுக்கு உரிமையுண்டு. கடந்த ஓராண்டுக்காலத்தில் பாடசாலையதிபர், சபையின் தீர்ப்புக்கெதிராகபாடசாலையதிபரிடம் முறையிடவும் பிரதி இருவழக்குக்களில் விதிக்கப்பட்ட தண்டனைகள், கிடைத்த சான்றுகளோடு ஒப்பிடும் பொழுது மிக்க கடுமையானவை யென்றும் அவற்றிற்குச் செம்மையாக நீதிவழங்கப்படவில்லையென்றும் தீர்மானித்து, மறு விசாரணை செய்யுமாறு அவ்வழக்கு முடிபுகளைத் திருப்பியனுப்பியுள்ளார். மாணவர்சபையங்கத்தினரையும் நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் பற்றிய வழங்குக்கள் மாணவர் சபையாலேயே விசாரிக்கப்படலாம்.

“ மாணவர்களுடைய நடத்தை முறைகளைப்பற்றிய விதிகளையமைப்பதற்கும் அவ்விதிகளை மாணவர் அனுசரிக்கும்படி கவனிப்பதற்கும் விதிகளை மீறுகிறவர்களைத் தேவையானூற்றண்டித்து அவைகளை அனுசரிக்கும்படி கட்டாயப்

படுத்துவதற்கும் மாணவர்களே பொறுப்பேற்றுக்கொள்வது, அவர்கள் மக்களாட்சி, குடிமையின் கடமை ஆகியவைகளைப் பற்றிக் கற்றுக்கொள்வதற்கு ஒரு முக்கியமான வழியாகுமென்று இப்பாடசாலை நம்புகிறது. இந்நம்பிக்கையோடியைந்தது, பிரதிநிதித்துவமுள்ள சட்ட மன்றத்தினாலே தங்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட விதிகளை அனுசரிப்பதனால், மாணவர்கள் குடிமைப் பொறுப்புக்களைப்பற்றியும் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்களென்று பாடசாலை நம்புவதாகும். கட்டுப்பாட்டின் தோற்றம் புலப்படாததும் பிணக்குக்களினிற்றி ஒழுங்கான முறையில் நடைபெறுவதுமான ஒரு பாடசாலை முன்னேறுவதற்கு இத்திட்டம் உதவுகிறதென்று தெரியவருகிறது.

“ ந. உயர்நிலைப் பாடசாலையும் ஒரு பெரிய பாடசாலையாகும். அதில் ஏறக்குறைய 3,000 மாணவர்கள் உள்ளனர். இப்பாடசாலையிலே மண்டபக்காவலரில்லை; உணவறை மேற்பார்வையாளரில்லை; வாயிற் காவலரில்லை போக்குவரத்துப் பொறுப்பாளரில்லை; போக்குவரவு பற்றிய சட்டத்திட்டங்களுமில்லை. ஆசிரியர்களுக்கும் மேற்பார்வையிடும் வேலைகிடையாது. பாடப்பிரிவுகளுக்கு இடையே உள்ள நேரத்தில், மாணவர் மண்டபங்களினூடே சிறுசிறு கூட்டங்களாகச் செல்வர்; சிலவேளை ஒருவரையொருவர் நெருக்கித் தள்ளிக்கொண்டு செல்வராயினும். முரட்டுத்தனமோ பொல்லாத்தனமோ காணப்படாது; மணியடிக்கவும் அவர்கள் மண்டபங்களிலிருந்தும் வெளியேறிவிடுவர். சபைக்கூட்டங்களுக்குச் சமூகமளிப்பது மாணவர் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. மாணவர் தமக்கு விருப்பமான இடத்தில் அமரலாம். சபை மண்டபத்திலே முன்னவரோ மேற்பார்வையாளரோ கிடையார். பொதுவாக மாணவர்களே சபைக்குத் தலைமை தாங்குவர்; சபைமண்டபத்தில் ஆசிரியர் யாருமின்றியே சபைக்கூட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். சபைக்கூட்டமொன்று பார்வையிடப்பட்ட பொழுது, அங்கு பாடநேரத்திற் காணப்படுவதைப் போன்றே கவனமும் ஒழுங்கும் நிலவின.

“ பாடசாலைத் தொழிற்சாலைகளிலும் இதேபோன்ற தனிப்பொறுப்பு ஒவ்வொருவரிடமும் காணப்பட்டதென்ப பார்வையாளர் அறிவித்துள்ளனர்; இத்தொழிற்சாலைகளில் விலையுயர்ந்த எந்திரங்களும் கருவிகளும் இருந்தன. கருவிகள் வைக்கப்படும் அறை யாருடைய பொறுப்பிலும் இல்லை; ஆயினும், ஒன்பது ஆண்டுகளில் ஒரு திருகுளிகூடக் காணாமற்போகவில்லையென்று கூறப்பட்டது. கருவிகளுக்கும் துணைப்பொருட்களுக்கும் மாணவர்களே பொறுப்பாக இருந்தனர். தங்களை யாரும் மேற்பார்வை செய்யத் தேவையில்லையென்பதைக் குறித்து அவர்கள் பெருமைகொண்டனர். இது எங்ஙனம் நடைபெற்று வருகிறது என்று பல் மாணவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. மிகச்சிறந்த உபகரணங்கள் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பதைத் தாங்கள் அறிந்திருப்பதால் அவற்றைக் கவனமாகப் பாதுகாக்க விரும்புவதாக அவர்கள் கூறினர். எந்த நேரத்திலும் தொழிற்சாலையிலிருந்து கடைசியாக வெளிச்செல்லும் மாணவன் எந்திரங்

கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றும் கருவிகள் ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டுள்ளனவா என்றும் விளக்குக்கள் அணைக்கப்பட்டுக் கதவுகள் பூட்டப்பட்டுள்ளனவா என்றும் கவனித்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்று அவர்களுக்குள்ளே ஒரேபாடு உள்ளது. சிற்றுண்டிச் சாலையிலும் இதேபோன்ற தனிப் பொறுப்புக் காணப்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான மாணவரும் ஆசிரியரும் சிற்றுண்டிச் சாலையில் ஒரே சமயத்திற் கூடியிருந்தபோதிலும், எந்தவிதமான போக்குவரத்து ஊழியரும், மேற்பார்வையாளரும் அங்கு இல்லை; அங்கு யாதொரு ஒழுங்கினமும் காணப்படவில்லை.

“அப்பாடசாலையிலே மாணவர் நீதிமன்றம் கிடையாது. மாணவர்களிடையே சில ஒழுங்கீனங்கள் காணப்படுவதுண்டு. ஆனால், இச்சந்தர்ப்பங்களில் பாடசாலையதிபரும் துறைத்தலைவரும் அவற்றை புத்திமதிசூறும் முறையிற் கவனிப்பர். இத்தகைய வழக்குக்கள் மிக்க குறைவாகவே இருக்கும்; ஏனெனில், சட்டங்கள் குறைவாயிருப்பதால், அவற்றை மீறுகிறவர்களும் குறைவே என்க. மாணவர் சபையொன்று உண்டாயினும், மாணவர்களின் நடத்தையைப்பற்றி அதற்குப் பொறுப்பில்லை. பார்வையிடும் குழுவினர் சென்றிருந்தபொழுது, அச்சபை பாடசாலை மைதானத்தை அபிவிருத்தி செய்வதிலே முனைந்திருந்தது. மாணவர்களின் செய்கைகள், பெரும்பாலும், பலவகைப் பற்றுக்களைத் தழுவி நிறுவப்பட்ட சங்கங்களாலும், அச்சங்கங்களிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட குழுவினராலே திட்டமிட்டு நடத்தப்படும் சபைகள், மன்றங்கள் ஆகியவைகளாலும் நடைபெற்றன. “பலமக்கள் சேர்ந்து பணியாற்றி வாழவேண்டிய நிலைமைகளில், மாணவர் தங்கள் தங்கள் நடத்தைக்குத் தனிப்பொறுப்பேற்பது, அவர்கள் சனநாயகக் குடிமையின் கடமைகளைப்பற்றிக் கற்றுக்கொள்வதற்கு ஒரு வழியாகுமென்று இப்பாடசாலை நம்புகிறது. குழப்பமெதுவும் தோற்றாமல், பிணக்குக்களின்றி ஒழுங்கான முறையிற் பாடசாலை நடைபெறுவதற்கு இத்திட்டமும் உதவுகிறது என்பது காட்சிப் பிரமாணத்தால் தெரியவருகிறது.”¹

இவ்விவரங்களை எடுத்துக்கூறும் நூலின் ஆசிரியர்கள் கவனத்துடன் குறிப்பிடுவதுபோல, இவ்விரு பாடசாலைகளைப் பற்றியும் எளிதான தீர்ப்பெதுவும் கூறுவதோ, ஒன்று மற்றையதிலும் உயர் மக்களாட்சி முறையிலுள்ளதென எளிதிலே தீர்மானிப்பதோ முடியாத காரியமாகும்.

“இரு பாடசாலைகளும் ஒப்புரவுடையனவாக முயன்றுவருகின்றன. சில வழிகளில் இரண்டும் ஒப்புரவு முறைகளைக் கையாளுகின்றன; ஆனால் ஒரே மாதிரிவழிகளில்லை. ஒவ்வொரு பாடசாலையும் ஒப்புரவின் ஒருசில பண்புகளைவலியுறுத்தி மற்றையவற்றைப் புறக்கணிக்கின்றது. இரு பாடசாலைகளி

¹ இவ்விருதாரணங்களும் “சனநாயக முறைகளைக் கற்றுக்கொள்ளுதல்: குடிமைக் கல்வி பற்றிய உதாரணங்களை ஆராயும் நூல்” என்னும் பிரசுரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. தேசியக் கல்விச் சங்கம், பாடசாலை நிருவாகம்பற்றிய அமெரிக்க சங்கம் ஆகியவற்றின் கல்விக்கொள்கைகள் பற்றிய குழுவால் இது 1940 ஆம் ஆண்டு பிரசுரிக்கப்பட்டது.

லும் மாணவர்களின் நடத்தை நியாயமான அளவு ஒழுங்குள்ளதாகவே காணப்பட்டது. ஆனால், இந்த நோக்கத்தையடைய அனுசரிக்கப்படும் முறைகளும் அவற்றின் உன்விளைவுகளும் முற்றிலும் மாறுபடுகின்றன. இரு பாடசாலைகளும் அவற்றின் அதிபர்களாற் பல்லாண்டுகளாகக் கவனத்துடன் உருவாக்கியமைக்கப்பட்டவை என்பதையும் இங்கு கூறல்வேண்டும்.

இந்த விவரணங்களிலிருந்து தெரிவு யாதெனில், பாடசாலை வாழ்க்கையின் உரிமைகளையும் கடமைகளையும் பற்றிய அனுபவங்களிலே மாணவர்கள் ஓரளவு பயிற்சியில்லாவிடின், பிரசாரத்தின் பான்மையைப் போதிப்பதில் எந்தப் பாடசாலையும் வெற்றிபெறல் முடியாது என்பதாகும். அன்றியும், இந்த அனுபவங்களையெளிக்கும் செய்கைகள் செம்மையான பான்மையுடன் கருத்திற்கொள்ளப்பட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டாலன்றியும் நன்கு வரையறை செய்யப்பட்ட சில முடிபுகளைப்பெற அமைக்கப்பட்டாலன்றியும் இம்முறையில் ஒரு பள்ளிக்கூடமும் அதிக முன்னேற்றம் காணமுடியாது என்பதும் இவ்விவரங்களிலிருந்து தெரியவருகின்றது.

விரிவான முறையிற் பிரகடனத்தின் பான்மையை ஏற்றுக்கொள்ள, இத்தகைய செய்கைகள் எவ்வளவில் உதவிபுரியும்? இந்த முற்று வினாவிற்கும் பதிலளிப்பது கடினமானது. ஏனெனில், குறிப்பான நிலைமைகளோடு சார்த்திச் கூறினாலன்றி இச்செய்கைகளின் பயனைக் கணிப்பது கடினமானது என்க. சற்றுமுன் விவரிக்கப்பட்ட இரு பாடசாலைகளுள், ஒன்றில் அளவுக்கு மிஞ்சிய நிருவாக முறைகள் இருப்பதாகத் தோன்றலாம். ஆயினும், இப் பாடசாலையைப் பற்றி நீண்டகாலம் நன்கு அறிந்திருந்தாலன்றி, இங்ஙனம் திட்டமாகக் கூறல்முடியாது. இத்தகைய முறை, எளிதில் முறையாகவும் வருத்துவதாகவும் அதிக சிக்களுள்ளதாகவும் இருப்பினும் அவ்வாறே, திறனுடையதாகவும் ஒத்துணர்வுடையதாகவும் நல்விளைவுள்ளதாகவும் இருப்பதும் சாத்தியமானதே. இது; நடவடிக்கைகள் எவ்வித பான்மையுடன் கையாளப்படுகின்றன என்பதைப் பொறுத்ததாம். இரண்டாவது பாடசாலையானது மாணவரின் இயல்பான நல்லுணர்வையும் சமூக உணர்வையும் மிதமிஞ்சி நம்பியிருப்பதுபோலக் காணப்படலாம். ஆனால், உண்மையில் இத்தகைய அமைப்பு வளர்ச்சியும் நற்பாங்கும் நிறைந்த ஒரு சமூகத்தைக் குறிக்கவுங் கூடும்.

இச்செய்கைகள் வேறுபட்ட பலன் தருபவையாயினும், இவை வெற்றியடையும்பொழுது; மாணவர் மற்றையோருடைய உரிமைகளையும் கடமைகளையும் மதித்து, சமூக வாழ்க்கையின் கருத்தையும் விளைவுகளையும் உணருவதற்கு ஒப்பற்ற வழியாக உதவும். இங்ஙனம், பிரசாரத்தின் கொள்கைகள் நேர் அனுபவத்தின் மூலம் கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

பாடசாலையையும் சமூகத்தையும் இணைக்கும் செய்கைகள்

கடைசியாக; பாடசாலையையும் சமூகத்தையும் இணைக்கும் செய்கைகளைக் கவனிப்போம். இத்தகைய செய்கைகளின் முக்கியமான பயன் யாதெனில்,

இவை சமூகத்தின் மிக்க முக்கியமான பிரச்சினைகளுடன் மாணவர்களை நேராகத் தொடர்புபடுத்த வல்லன என்பதாம். அதனால் இப்பிரச்சினை களைப்பற்றி மாணவர் தாங்களே அனுபவமுறையில் அறியவும் முடி கிறது ; அத்துடன் அவர்களுக்கு உண்மையான சமூகப்பொறுப்புணர்ச்சியும் உண்டாகிறது.

பாடசாலையையும் சமூகத்தையும் இணைக்கும் பல பொழுதுபோக்குச் செய் கைகள் சருவசனப் பிரசாரத்தோடு தொடர்புடையவையேயாயினும் சமூக நலத்துடனும் முன்னேற்றத்துடனும் நேரான தொடர்புடைய நடவடிச் கைகளே மிக்கபயனுடையவை என்பதிற் சந்தேகமில்லை. பல நாடுகளி லுள்ள பாடசாலைகள் இத்தகைய திட்டங்களிலே முழு மனதுடன் ஈடுபடு கின்றன. (செஞ்சிலுவைச் சங்கம், சமூகப் பண உண்டியல்கள், ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத்தில் சருவதேசக் குழந்தைகள் அவசரகாலநிதி, முதலியவை போன்ற) உட்யோகமான குறிக்கோள்களுக்குப் பொருட்களும் பண் மும் சேகரித்தல் ; நகரசுத்தம், நகர அபிவிருத்தி ஆகியவற்றுக்கான திட்டங்களிலும் பாதுகாப்புச் சேவைகளிலும் டங்குபற்றுதல் ; தங்கள் சமூகத்திடையுள்ளவையும் பிற இடங்களிலுள்ளவையுமான உதவி தேவைப்படும் பாடசாலைகளுக்கு உதவியளித்தல் ; பொழுதுபோக்கு மையங் களையும் கல்வி மையங்களையும் ஏற்படுத்தி நடத்துதல் ; விவசாய முறை களின் அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களிற் பங்குபற்றுதல் ; வசதிசுறைந்த பிள்ளைகளுக்குப் பொழுதுபோக்குப் பயணங்கள், பிற இடங்களிற்றங்குதல் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்தல் ; இன்னும் சமூக நலனுக்கான மற்றை நடவடிக்கைகளிற் பங்குபற்றுதல் ; ஆகியன மாணவர்கள் மேற்கொள்ளும் சமூகப் பணிகளாகும்.

நியூயோக்கு நகரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பாடசாலையின் மாணவர்கள் மேற் கொண்ட திட்டமொன்றை இங்கு உதாரணமாகக் கூறுவது பொருத்த மாகும். இட்பாடசாலையிலுள்ள மாணவர்கள் பல்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். முரண்பாடுகளை விளைவிக்க இதுவே டோதுமானது. ஆனால் பாடசாலையிலுள்ள “ நண்பர் அயலார்குழு ” வானது, குழுமத்திலுள்ள பல இனங்களுக்குமிடையே ஒற்றுமையை வளர்ப்பதைத் தன் முக்கிய நோக்கங்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டது. இக்குழுவின் அங்கத்தினர்களான மூன்று மாணவர்களாற் பின்வரும் அறிக்கை எழுதப்பட்டது :

“ இக்குழு இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னர் அமைக்கப்பட்டது. அவ்வம யம், அருகிலிருந்த இரண்டு அறைகளைப் பாடசாலை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டது. அவறைகளைச் செம்மையாகச் செப்பனிட்டு வைத்துக்கொண் டால், பாடசாலையினர் ஓராண்டுக்கு வாடகை கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்பது ஒப்பந்தம். அருகிலிருந்த அறைகள், பல ஆண்டுகளாக வாட கைக்கு விடப்படாததால், செப்பனிட்டுப் புதுப்பித்தாலன்றி உபயோகிக்க முடியாத நிலைமையிலிருந்தன. பாடசாலைத் திட்டங்களுக்குப் புறம்பான இத்தகைய ஃங்க நடவடிக்கைகளுக்குக் கல்விமன்றம் பண உதவி செய்

யாதாதலின், அக்குழு மக்கள் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து வேண்டிய பழுதுகளைச் சீர்ப்படுத்தினர். அன்றியும் தளவாடங்கள், புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் முதலியனவும் அவர்கள் கொடுத்துவினர். அவ்வாண்டு முடிந்த பின்னர் பாடசாலை மாதமொன்றுக்கு 10 வெள்ளி வாடகையாகக் கொடுக்கத் தொடங்கியது. வாடகை விளக்குக்கள், மற்றும் தேவையான செலவுகள் இவற்றிற்கான பணம் முழுவதும் ஏழைகளாலும் பணக்காரர்களாலும் சுயேச்சையாக அளிக்கப்பட்ட நன்கொடைகளிலிருந்து பெறப்பட்டது. குழுவிர்களுக்கப்பட்ட சேவைகள் முழுவதும் சுயேச்சையாகவும் இலவசமாகவும் அளிக்கப்பட்டன.

“ஞாயிறுதவிர்ந்த மற்றைய நாட்களிற் குழுவறை கிரமமாக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் விசேடமான காரணங்களுக்காகவே இவ்வறை திறக்கப்படும். அயலிலுள்ள வளர்ந்தோர்களுக்கான சில வகுப்புக்கள் இங்கு நடைபெறுவதைத்தவிர மற்று, காலையிலும் முன்மாலையிலும் இக்குழுவறைகள் உயர்நிலை வகுப்பு மாணவர்களின் உபயோகத்துக்கு விடப்படும். அவர்கள் பாடசாலையேற்றத்தில் தனிப்பட்ட கூட்டங்களோ வகுப்புக்களோ நடத்தலாம். மாலையிற் சங்கத்துக்கென ஒரு திட்டமான நிகழ்ச்சிமுறையுண்டு. இதையன்றி, அயலிலுள்ள பிள்ளைகளுக்குக் கதைகள் படித்துக்காட்ட ஒவ்வொருநாளும் ஏறக்குறைய ஒரு மணிநேரம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

“அயலிலுள்ள சிறுவர் குழுக்களுக்கும் குழுவறையை உபயோகிக்க அனுமதியுண்டு”.

ஆசிரியர்கள் மீதோ பாடசாலைகள் மீதோ குறிப்பிட்ட எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளையும் சமத்துவது இவ்வத்தியாயத்தினதும் இவ்வுதாரணங்களினதும் நோக்கமன்று. எலவே ஒருமுறைக்குமேல் வற்புறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளதுபோல, பாடசாலை மேற்கொள்ளத்தக்க நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொரு பாடசாலைக்கும் சமூகத்துக்கும் ஏற்றபடி மாறுமியல்புடைய திறங்களுடன் இணைந்துள்ளன. இவை பாடசாலைகளுக்கேற்ப வேறுபட்டிருக்குமாயினும் ஏறத்தாழ எல்லாப் பாடசாலைகளும் வகுப்புப்பாடங்களுக்குப் புறம்பாக எவையேனும் சலபமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முயலல் அவசியம். அத்தகைய நடவடிக்கைகள், பாடசாலைச் சமூக வாழ்க்கையை வளப்பாக்குகின்றன. முதிர்வின் கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் ஒத்துணர்வுள்ள சூழ்நிலையில் ஏற்றுப் பயிலும் வாய்ப்பையும் மாணவர்க்கு அவை அளிக்கின்றன. மாணவர் மற்றையோருடைய உரிமைகளை ஒப்புக்கொள்ளவும் தத்தம் கடமைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும் அவை சிறப்பாக உதவக் கூடும். அன்றியும், அவை நன்மை தீமைகளில் ஆழ்ந்த கல்வியையும் சமூக உறவுகளில் நேர்மை, அருள் ஆகியவற்றையும் இயல்பாகவே ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யும். முடிவாக, நாகரிகம் பெற்ற குழாத்தினது, சிறப்படையாளமான புத்தி, கற்பனை ஆகியவற்றின் படைப்பிலே பிள்ளைகள் ஆர்வங்கொள்ள ஊக்கமும் வாய்ப்பும் அவை அளிக்கக்கூடும்.

பாடசாலை மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள், இந் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதன்மூலம், சருவசன உரிமைப் பிரகடனத்தின் குறிக்கோளையடைய உதவுமென்பதில் ஐயமில்லை.

பாடசாலை வாழ்க்கை

மனித உரிமைகளைப் பற்றி இன்னும் விரிவாக ஆராயப்படவேண்டிய முக்கியமான பாங்கு ஒன்று உள்ளது. பாடத்திற்குப் புறம்பான நடவடிக்கைகளினாலும் நேர்ப்போதனைகளினாலும் எவ்வளவோ பெறலாமென்பது உண்மையே. ஆயினும் இவற்றுடன் பாடசாலையின் பான்மை, நோக்கம், சூழ்நிலை ஆகியவற்றையும் கவனித்தல்வேண்டும். இக்கூற்றுக்கள் யாவுஞ் சேர்ந்ததே பாடசாலை வாழ்க்கையாகும். சமூகவாழ்க்கையிற் புகும் மாணவன் தன்னுடன் கூடக் கொண்டுசெல்லும் நடத்தையை, மற்றையாவற்றிலும் இப்பாடசாலை வாழ்க்கையே, அதிகமாக உருவாக்குகின்றது. மாணவர்களுக்கிடையிலும், தலைமையாசிரியர், ஆசிரியர், மாணவர்கள் இவர்களுக்கிடையிலும் காணப்படும் உறவின் தன்மை, போக்கு இவை யாவிலும் பாடசாலை வாழ்க்கை எதிரொலிக்கும். இந்த உறவுமுறை எந்த அளவுக்கு மற்றையவர்களிலும் அவர்களுடைய திறமைகளிலும் உள்ள மதிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது? பாடசாலைக் கட்டுப்பாடுகள் மாணவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளக்கூடியனவாக உள்ளனவா? அல்லது மனம்போனவாறாகவும், மிக்க கடுமையாகவும் உள்ளனவா? பாடசாலையில் வழங்கும் முறைகள் மாணவர்களிடையே தனிமுறைப் போட்டிமனப்பான்மையை வளர்க்கக் கூடியவைகளா? சிலவகை நுழைபுலப்பேறு மற்றையவகைகளைத் தாழ்த்து முறையால் மிதமிஞ்சிப் போற்றப்படுகின்றனவா? புதுக்கோள், ஆள்வினை முதன்மை ஆகியவற்றிற்கு எத்தகைய வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன? சூழ்நிலையிற் காணப்படும் விரும்பத்தகாத சமூகப்பிரிவினைகளை வளர்க்கும் இயல்பைப் பாடசாலை கொண்டுள்ளதா? அல்லது திருத்தும் இயல்பைக் கொண்டுள்ளதா? நட்பையும் கூட்டுறவையும் பாடசாலை போற்றி வளர்க்கின்றதா? இவைகளும் இவற்றைப் போன்ற பல கேள்விகளும் பாடசாலை வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கேட்கப்படலாம். இக்கேள்விகளுக்குக் கிடைக்கும் மறுமொழிகளைக் கொண்டு, பிரசுரத்தின் உட்கருத்துக்களைப் பாடசாலை மாணவர் தமது சொந்த வாழ்க்கையுடன் தொடர்புபடுத்தி அறிந்துகொள்ள எந்த அளவுக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகிறது என்பதை அறியலாம்.

பிரசுரத்தின் உட்கருத்தை மாணவர் உணரச்செய்வதற்குப் பாடசாலை வாழ்க்கை எங்ஙனம் அமையவேண்டும் என்பதைக் காட்டுவதற்குச் சிறந்த வழி, அந்நோக்கத்தோடு பணியாற்றியுள்ள பாடசாலைகளைப்பற்றி விவரிப்பதேயாகும். உலகின் வெவ்வேறு மூலைகளிலிருக்கும் இரு பாடசாலைகளை உதாரணத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். முதலாவது இராசபுத்தனத்தைச் சேர்ந்த உதயரியிலுள்ளவித்தியாபவனத்தை எடுத்தல் ஆகும். இது 1931 ஆம் ஆண்டில் காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின்

பொழுது தாபிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்திலேயே சமூக நலன், உயர்வுள்ளல ஆகியவற்றிற்கேற்ப உருவாயது. இப்பொழுது இதன் அதிபராயிருக்கும் கலாநிதி கே. எஸ். சிறீமலி என்பார் இப்பாடசாலையின் நோக்கங்களைப் பற்றிப் பின் வருமாறு கூறியுள்ளார் :—

“ வித்தியாபவனம் இராசபுதனத்தைச் சேர்ந்த தலையாய அரசான உதய புரியில் உள்ளது. இது ஒரு நிலமானிய முறைநிலவும் அரசாகும். இந்தியா சுதந்திரமடைந்த பின்னரும் இராசபுதனம் சுதேச இராச்சியமாகச் சில மாதங்கள் இருந்தது. சமூக அமைப்பிலும் பண்பாட்டிலும் நாட்டிலுள்ள ஒரு பிற்போக்குப் பகுதியாக இப்பிரதேசம் கருதப்படுகிறது. அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் சில தேவைகளை நிறைவாக்கவோ, அல்லது சமூகத்தின் சில திட்டமான நோக்கங்களை நிறைவேற்றவோ, பொதுவாகச் சமூக நிலையங்களுக்கும் கல்வி நிலையங்களும் தோன்றுகின்றன. அவ்வத் தேவைகள், அன்றேல் நோக்கங்கள் நிறைவேறும் வரையிலேயே அவை இருந்து வருகின்றன. வித்தியாபவனம் கலாநிதி மோகன் சிங்க மேத்தா அவர்களால் 1931 ஆம் ஆண்டு ஒரு சிறு பள்ளிக்கூடமாகத் தொடங்கப்பட்டது.

“ வித்தியாபவனத்திலே சேர்ந்துள்ள பெரும்பாலான மாணவர்கள், பரம்பரை யென்பதின் கட்டுப்பாட்டையறிந்தவர்கள். சாதிக்கட்டுப்பாட்டின் கொடுமை, பெண்களை ஒதுக்கிய நிலைமை, பழைமையில் ஊறிய பெற்றோர் களினது அளவுக்கு மிஞ்சிய அதிகாரம், வகுப்புமலிந்த சமூக அமைப்பால் விளையும் தீமைகள் ஆகிய கொடுமை யாவையும் இம் மாணவர்கள் அனுபவித்தவர்கள். பாடசாலையிலே மகிழ்ச்சி, சுயேச்சை, ஆக்கச்செயலின் திறன் ஆகியவற்றை வளர்க்கும் சூழலை ஏற்படுத்துவதை ஆசிரியர்கள் தமது நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தமையால், அவர்களது வேலை மிக்க கடினமாயிருந்தது. பாடசாலைத் திட்டத்தின் நடுநாயகமானவர் என்ற முறையிலே மட்டுமன்றி, பாடசாலைக் குழாத்தின் அங்கத்தினர் என்ற முறையிலும், ஒவ்வொரு மாணவரின் உரிமையும் மதித்துப்போற்றப்பட்டது. பாடசாலை நிருவாகத்திலும், சமூக நடவடிக்கைகளிலும், பலவகைத் திட்டங்களையும் கல்வி பரிசோதனைகளையும் நடத்துமுறைகளிலும் மாணவர் பங்குபற்றினர். பிள்ளைகளின் தேவைகளுக்கும் நலன்களுக்கும் ஏற்றவாறு பாடத்திட்டமும் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளும் திட்டங்களும் அவர்களது சொந்த வாழ்க்கையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவைகளாக விளங்கின. (இவற்றுள் திறந்த வெளி வகுப்புகள் குறிப்பிடத்தக்க உதாரணமாகும்.) இந்நிகழ்ச்சிகளைத் தவிர, நாடகம், சங்கீதம், வண்ணந்தீட்டுதல், நடனம், கைப்பணி முதலியவற்றால் தன்னை வெளியுறுத்துந் திறனை அபிவிருத்திசெய்ய பல வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டன.

“ சமூக சீர்திருத்தத்துக்கு நேரானதெனினும் சக்திவாய்ந்த தூண்டுதலளிக்கும்படி பாடசாலை வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது. முகத்திரைமுறை

யாற் பெண்களை ஒதுக்கல், தீண்டாமை என்னும் சாபக்கேடு, மேல்வகுப்பினரின் சாதிச்செருக்கு, செல்வந்தர்களின் ஊதாரித்தனம், சரீர உழைப்பை இழிவாகக் கருதும் மனப்பான்மை ஆகியவை மெதுவாகவும் படிப்படியாகவும் மாணவர்களின் மனவெளியினின்று நீங்கிவிடுகின்றன. சமூகத்திலுள்ள இத்தீமைகளை நேராகத் தாக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. பாடசாலையிலுள்ள சூழ்நிலை, உதாரணமாய்மைந்த ஆசிரியர்களின் வாழ்வு, இவை மாணவர்களின் மனப்போக்கை தோன்றாத்தூணியினவாய் நல்வழியில் உருவாக்கிவருகின்றன.

“அதே சமயம், கல்வியானது ஒரு சமூக நலனை அடிப்படையாகக்கொண்டிருத்தல்வேண்டும் என்பது எமக்கு மேலும் மேலும் தெளிவாகிவருகிறது. மாணவர்களின் தேவைகளும் விருப்புக்களும் விரும்பத்தக்க சமூக நலன்களுக்காக, பயன்படுத்தப்படாமல், வாளா நிறைவேற்றப்பட்டால், அவர்களின் தனிப்பண்பு திரிபுறல்கூடும். சுயநலம், ஆக்கிரமிப்புப் போன்ற சமூக விரோதமான நடத்தைகளை மாணவர்கள் மேற்கொள்ளல்கூடும். ஆனால், சமூக உறுப்பினர் என்ற முறையிலே அவர்கள் தம் பொறுப்புக்களைப் புறக்கணிக்கவிடுதல் பிழையாகும். சமூகமும் தனிமனிதரும் தமக்கிடையே கொண்டுள்ள கடப்பாடுகளை மனத்திற்கொண்டு கல்வியை அமைத்தல் வேண்டும். எத்தகைய சமூகமுறை அமைக்கப்படல்வேண்டும் என்பதைப்பற்றிய தெளிவான காட்சி ஆசிரியர்க்கு இருத்தல் வேண்டும். புதுச்சமூக அமைப்பை உருவாக்கி நிலைநிறுத்துவதற்குத் தேவையான எண்ணங்களையும் மனப் பான்மைகளையும் இளைஞர்களிடையே வளர்த்தல் பாடசாலையின் கடமையாகும். பிள்ளைகளுடைய தூண்டல்களிலெழுந்த இயல்பான வெளியுறுத்தலை ஒரு திட்டமான வழியிலே திருப்பாமல் விடுவது நன்றன்று. திட்டமான சமூகக் குறிக்கோளின்மையால் எலவே அழிந்து கொண்டிருக்கும் சமூகம், இதன் விளைவாக இன்னும் பாழ்படுதல்கூடும். எனவே, பாடசாலையில் உபயோகிக்கக்கூடிய சகல சாதனங்களையும் உபயோகித்து, மாணவர்களிடையே செம்பொருளில் ஆர்வத்தையும் அதற்கேற்ற பணியையும் கிளர்ந்தெழுச்சுத்தல் அத்தியாவசியம்.

“வித்தியாபவனத்தில் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்குமிடையில் மிகக்குறுகிய பிரிவுதான் உண்டு. இருவருக்குமிடையே யாதொரு தடையும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பதுமட்டுமன்று; கல்வி கற்பதிலும் சமூக ஒழுக்கத்திலும் மாணவரைப்போலத் தம்மையும், பாடசாலைச் சமூகத்தின் ஓரங்கத்தினராக ஆசிரியர் கருதுகின்றனர். சமூகப் பிரச்சினைகளிலும் நுழைபுலப்பிரச்சினைகளிலும் ஆசிரியர் வெளிமனம் உள்ளவராய் இருத்தல் வேண்டும். கற்றலினாலும் சோதனைகளினாலும் அறிவாராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து நடாத்திக் கல்வி முயற்சியில் ஊக்கஞ்செலுத்தல் வேண்டும்.

“வித்தியாபவன மரபுகளிலே மற்றோரைய அமிசமாவது பாடசாலை நிருவாகத்தில் ஆசிரியர் பங்குபற்றும் வெற்றியாகும். ஆசிரியர் மந்தணம் ஒரு சிறப்புடையதாபனமாகும். அது எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்துள்ளது.

வித்தியாபவனத்தின் வாழ்க்கை, நிருவாகம், பாதுகாப்பு ஆகியவை சம்பந்தமாகப் பெரும்பாலும் எல்லா விவரங்களும் இச்சங்கத்தில் விவாதிக்கப்படும். இதனால் ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பான மதிப்பும் உயர்நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளன. வித்தியாபவனத்துடன் தொடர்பின்றி வெளியிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கே இவ்வுண்மை நன்கு விளங்கும் ”*.

இரண்டாவது உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது இலண்டனின் கீழ் முனையிலுள்ள கீழ்த்திசை-சென்-யோட்சு என்னும் பாடசாலையாகும். அதன் தலைமையாசிரியரான திரு. புலும் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“ எம் மாணவர்களின் வாழ்க்கை சாதாரணமாக எங்கும் காணப்படுந்துண்பங்களிலும் மிக்க இடர்கள் நிறைந்தது. (யுத்தத்தின்பொழுது) எம் அயற் புறங்களிற் குண்டுமாரி பொழியப்பட்டது. இதனால் பாழடைந்த கட்டடங்கள் முதலியன விரும்பத்தக்க சூழ்நிலையாக அமையவில்லை. பெரும்பாலான மாணவர்கள் சனநெருக்கமுள்ள சூழ்நிலையிலும் சற்றும் ஆரோக்கியத்துக்கொவ்வாததுமான வீடுகளிலும் வரிசை வீடுகளிலும் வசிக்கின்றனர். வாழ்வற்று வருந்தும் குடும்பங்கள், மகிழ்ச்சியற்ற குடும்பங்கள், ஒழுக்கம் சிதைந்த குடும்பங்கள், இவை எண்ணற்றவையாயிருப்பது வருந்துதற்குரியது. மாணவரின் பட்டியலோ பல மொழியினரும் பல இனத்தவரும் பல நிறத்தவரும் சேர்ந்த ஒரே கதம்பமாக இருந்தது.

“ இக்காரணங்களாலும், இது புதிய நடுத்தரப் பாடசாலையாகையினாலும், இங்கு புத்தித்திறமையிலும் சமூகச் சார்பான திறமைகட்கே அதிக கவனம் செலுத்தல் வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது. வேலை நியமத்தைக் கவனியாது நடத்தையின் நியமத்திற்கு—சமூகச்சார்பான திறமைகளுக்கு—அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தோம்.

“ வாழ்க்கையைக் கையறுவுளத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையை எதிர்த்து, நாங்கள் எல்லாத்துறைகளிலும் போரிட்டோம். மாணவர்கள் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளிற் பெரும்பாலானவை, சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு செய்முறையிலோ சிந்தனைமுறையிலோ வழங்கும் ஆற்றலை வேண்டியவையாயிருந்தன. (சூறுவதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) நியாயமான இடங்களிற் சந்தேகிப்பதை ஊக்குவிப்பதற்கெனப் பல விவாதங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. பாடசாலைச் சமூகத்துக்காகப் பிள்ளைகள் பல பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. மாணவர் செயற்குழுவின் நிருவாகம், நல்ல காரியங்களுக்காகப் பணஞ்சேர்த்தல், ஒருவர்க்கொருவர் பொறுப்பேற்றல், குழந்தைகட்குரிய நண்பகல் நடனம் நடத்துதல், உணவு நேரத்தில் தத்தம் மேசைக்குத் தாமே பொறுப்பேற்றல் ஆகியவை சில உதாரணங்கள். புது நடவடிக்கையானது மேலும் மேலும் அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்கள் பாடசாலைக்காக உழைக்கின்றனர் என்பதைக் கருதும்.

* “ வித்தியாபவனத்தின் சமூக நோக்கங்கள் ” கே. எல். சிறீமலி அவர்கள் எழுதியது. “ நியூசா ” தொகுதி 30 எண் 7, யூலை 1949.

“ உண்மையில், மாணவர்கள் எவ்வளவுக்குச் செவ்விய முறையில் வளர்ச்சிபெறுகின்றனரோ அவ்வளவுக்கு அவர்கள் குழாத்தின் அங்கத்தினர் என்ற முறையில் அதிக சத்திவாய்ந்தவர்களாகின்றனர். தம்மைப் போன்று பிறரும் சுதந்திரமாய் வாழ உரிமையுடையவர் என்பதை அவர் உணர்கின்றனர். இத்தகைய வாழ்க்கைக்கான தூண்டுதல் பிள்ளைகளின் உள்ளத்திலிருந்து வரல்வேண்டும், எனவே வெளி நிர்ப்பந்தங்கள், வெகுமதிகள், தண்டனைகள் ஆகியவற்றைக் கூடியவரை தடுத்தல் வேண்டும். (உடல் சம்பந்தமான தண்டனைகள் இங்கு ஒருபோதும் கையாளப்படவில்லை).

“ மாணவர் மற்றையவர்களைப்பற்றிக் கவனித்தல் வேண்டியது அவசியமாதலின், அவர்களுடன் சேர்ந்து பணியாற்றல்வேண்டுமென்றி; அவர்களுக்குப் போட்டியாக வேலைசெய்தலாகாது. தத்தம் திறமைகளை அபிவிருத்திசெய்து கொள்வதில் மட்டுமே பாடசாலை வாழ்க்கையிற் போட்டிமனப்பான்மை காணப்படலாம். ஆனால் பல்லாண்டுகளாக மாணவருள் ளத்தில் இப்போட்டிமனப்பான்மை ஊறியிருப்பதால், இப்புதுக் கொள்கையைக் கிரகிப்பது முதலிற் கடினமாயிருக்கிறது. எனினும், நாளடைவில் அவர்கள் பாடசாலையின் இத்தனிப்பண்பை ஏற்று மதிக்கின்றனர். சமூகத்துக்குத் தேவையானபொழுது தந்நலத்தைத் துறப்பதன் கருத்தையுணருகின்றனர். செயற்கைத் தூண்டுதல்களோ தடைகளோ இன்றி, செவ்விய காரணத்துக்காகச் செவ்விய காரியத்தைச் செய்யத் தெரிந்து கொள்ளுகின்றனர் ”*.

தாங்கள் மேற்கொள்ளும் முறைகள் எவையெவையென்றோ, எத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்படி மாணவர் தங்களால் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர் என்றோ, திரு. புலும் அவர்களோ கலாநிதி சிரீமலி அவர்களோ விவரமாகக் கூறவில்லை. ஆனால் அவர்கள் கூறியுள்ளவற்றிலிருந்து அவர்கள் பாடசாலைகளில் வளர்க்கப்பட்டுவரும் பான்மையைப்பற்றி ஓரளவு தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். இது பிரசுரத்தின் பான்மையுடன் பெரிதும் இசைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது.

தொகுத்துக் கூறினால், மாணவர்கள் எவ்வளவிற்குப் பிரசுரத்தின் கொள்கைகளைப் பிரதிபலிக்கும் மனப்பண்புகளிலும் நடத்தைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளனரோ அவ்வளவிற்கு, மனித உரிமைகளைப்பற்றிய கல்வி வெற்றியடைந்துள்ளதெனக் கூறலாம். இம்மனப்பண்புகளையும் நடத்தைகளையும் வகுப்பறைப் போதனைகளாலும், வகுப்புப்பாடங்களுக்குப் புறம்பான நடவடிக்கைகளாலும் வளர்க்கலாமென்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், யாவற்றுக்கும் மேலாக, பாடசாலையின் நோக்கம், பான்மை, மெய்யறிவு ஆகியவற்றின் பயனாகவே இவை தோன்றும்.

* “ பாடசாலைச் சமூகத்தைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் ” எ. எ. புலும் அவர்கள் எழுதியது- நியூ சரா ” தொகுதி 30 எண் 7, யூலை 1949.

மனித உரிமைகளைப் பற்றிக் கற்பிப்பதற்கான முறைகளையும் திட்டங்களையும் வளர்க்கும் சில உதாரணங்கள்

பல்வேறு தேசங்களிலுள்ள பாடசாலைகளிலும் இப்பொழுது மனித உரிமை களைப்பற்றிக் கற்பிக்கப்பட்டுவருகிறது. நடுத்தர ஆசிரியர்களின் சருவதேசக் கூட்டமைப்பு, ஆசிரிய சங்கங்களின் சருவதேசக்கூட்டமைப்பு, புதிய கல்விக் கெழுமை, ஆசிரியர்களின் உலகத்தாபனம் ஆகிய நான்கு சருவதேசத் தாபனங்கள், 1952 ஆம் ஆண்டு ஐநாகவியஅ வுக்கு அனுப்பி குறிப்புத் தொகுதிகளில் நிகழும் கல்வித்திட்டத்தின் பரப்புந் தன்மையும் முறை யாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தாபனங்கள் செயலாற்றும் நாடுகளில் விரிவாக நடத்திய அளவை களை அடிப்படையாகக்கொண்டு, இவ்விரவர்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. வேறு பட்ட நிலைமைகளில் வெவ்வேறு சூழலில் ஆசிரியர்களின் நேரான அனுப வங்களினின்று எழுந்தவை இவை. மனித உரிமைகளைப்பற்றிக் கற்பிப் பதற்குத் தற்காலத்தில் வழக்கிலிருக்கும் பல்வேறு முறைகளை, கூடியவரை ஆசிரியரின் சொந்த வசனங்களிலே, இவை விவரிக்கின்றன.

நடைமுறையிலுள்ள போதனாமுறைகளைக்கூறும் நேர்முகமான இவ்விப் பர்களிலிருந்து பின்வரும் பகுதிகள் முற்பக்கங்களிற் கூறப்பட்ட சில ஆலோசனைகளைத் தெளிவாக விளக்குவதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆராயப்பட்ட எல்லாத் தேசங்களிலும் வழங்கும் பல்வேறு முறை களையும் திட்டங்களையும் பூரணமாக விளக்குவதற்கான உதாரணங்களை இக்குறுகிய அனுபந்தத்தில் எடுத்துக்கூறல் முடியாது. இங்கு கொடுக்கப் பட்டுள்ள உதாரணங்கள், சில நாடுகட்கே தனியுரிமையுடையனவரய், அவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாயமைந்தனவாதலாலோ, ஒப்பற்ற முறை யில் புதுமையானவையாலோ, மற்றைய கல்வி முறைகட்கு இயையுபுடுத்தக் கூடிய காரணத்தாலோ, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஓசத்திரேலியா, கொலம்பியா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, இந்தியா, இத்தாலி; நெதலந்து நாடுகள், நியூசிலந்து; நோவே, தென்னாபிரிக்கா, சுவிற்சலந்து, அமெரிக்க ஐக்கிய அரசுகள் ஆகிய பன்னிரு தேசங்களிலுள்ள ஆசிரியர்களும் கல்வி யறிஞர்களும் கொடுத்துள்ள விவரங்களிலிருந்து இவ்வுதாரணங்கள் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியத்தாபனங்கள் கொடுத்துள்ள விவரங்களிலிருந்து இவை நேராகத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் இருப்பதற்காகச் சில முடிபுகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளனவாயினும் முக்கியமான மாற்றமெதுவும் செய்யப்படவில்லை.

க. ஆரம்ப பள்ளிகளில் வழங்கும் முறைகளும் திட்டங்களும்

1. இரண்டாம் வகுப்பில் (8 வயது) சமூகபாடம் கற்கும் மாணவர், மற்றை நாட்டு மக்களைப்பற்றிக் கற்கத் தொடங்குகின்றனர். மூன்றாம் வகுப்பில் (9 வயது) அம்மக்கள் எங்ஙனம் வாழ்கின்றனர் என்பதைத் தங்கள் நாட்டு வாழ்க்கை முறையுடன் ஒப்பிட்டு உணர்கின்றனர். மனிதனுடைய சுகவாழ்வோடியைந்த நீராவி, மின்சாரம் போன்ற சாதனங்களின் வளர்ச்சியைப்பற்றியும் மாணவர் கற்கின்றனர். மனிதன் ஆதிகால முதல் உணவுக்கும் உடைக்கும் போராடியதையும் அவனுக்கு உதவியாயிருந்த வளர்ச்சியையும்பற்றி நான்காம் வகுப்புமாணவர் கற்பர். இவையாவும் எளிமையான முறையிற் கற்பிக்கப்படுகின்றன. சமூகபாடங்களைக் கற்பித்தலில் எங்கள் திட்டமான நோக்கங்கள் வருமாறு :

(அ) தாங்கள் வசிக்கும் அயற்புறம், தேசம், உலகம் ஆகியவற்றின் இயற்கை வளத்தைப் பற்றியறிய மாணவர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டதல் ;

(ஆ) உள்ளூர் மாவட்டத்தில் வாழ்க்கை அங்குள்ள மக்களின் கூட்டுறவால் எவ்வளவு சிறப்படைகிறதென்பதையும் நாடும் நகரமும் ஒன்றையொன்று எவ்வாறு சார்ந்திருக்கின்றன வென்பதையும், உள்நாட்டு மக்கள் வாழ்க்கை பிறநாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையுடனும் மற்றைக் காலங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையுடனும் எவ்வாறு நெருங்கிய தொடர்புடையதாயிருக்கிறதென்பதையும் காட்டி, மக்கள் ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்கும் தன்மையை மாணவர் விளங்கவைத்தல்.

(இ) பண்டைக்கால ஆண் பெண்களின் வரலாறுகளின் மூலம் மாணவரிடம் கேண்மை, வாய்மை, நடுவுநிலைமை, பொறை, துணிவு, தந்நலமின்மை, பொறுப்புணர்ச்சி ஆகிய இலட்சியங்களை ஏற்படுத்துதல்.

(ஈ) தத்தம் மாவட்டத்தையும், நாட்டையும்பற்றி ஒவ்வொரு மாணவரையும் அறியச்செய்வதனால், அவற்றின் குறை நிறைகளை அறிந்து அவற்றை வாழ்வதற்கேற்றவைகளாவதற்கு உதவ ஆயத்தமாயிருக்கச் செய்தல். (நியூசீலந்து).

2. பல வகுப்புக்களிலே கடிதப்போக்குவரத்துமூலம் அனேக காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. மேலும், நாட்டுப்பாடல், செடிவகைகள், மண்ணியல் ஆகியன பற்றிய குறிப்புக்களை மாற்றிக்கொள்வதும் பிள்ளைகளின் உற்சாகத்தை அதிகரிக்கச்செய்கிறது. ஆரம்பபாடசாலைகளின் மேல் வகுப்புக்களில் பத்திரிகைகள் மாற்றிக்கொள்ளல் நற்பயனைத் தருகின்றது. சாரணரியக்கம்,

சுவிற்சலந்து இளைஞர் இயக்கம், கிறித்தவ இளைஞர் சங்கம், செஞ்சிலுவைச் சங்கம் முதலிய இளைஞர் இயக்கங்களில் ஆசிரியர்களும் ஆசிரியகலாசாலைகளிற் பயில்வோரும் பணியாற்றுகின்றனர்.

(சுவிற்சலந்து).

3. பல பள்ளிக்கூடங்களிற் பிரசுரத்தின் கொள்கைகளை மாணவர்கள் செயல் முறையிற் கையாளுகின்றனர். பிரசுரத்தின் சில கூறுகளைப் பற்றிக் குறிப்புக்களும் சுருக்கமான நாடகங்களும் அவர்கள் எழுதியுள்ளனர். தம்பாடசாலை மாணவர்க்காக பேச்சுக்களும் ஆக்கியுள்ளனர். முக்கியமான ஆண்டு விழாக்களிலே, மாணவர்கள் பல தேச மக்களின் நாட்டின உடைகளையணிந்து கொண்டு, பிரசுரத்தின் கொள்கைகளால் ஊக்கி எழுதப்பட்ட நாடகங்களை நடித்துள்ளனர். (நோவே).

4. பகல் உணவுக்கான இடைவேளைகளில், ஆறும் வகுப்பு மாணவர்களுடன் நாங்கள் பிரசுரத்தைப்பற்றி உரையாடினோம்.

வயது 10-12 வரை உள்ள இம்மாணவர்கள், பிரசுரத்தை ஒரு கவர்ச்சிகரமான ஆராய்ச்சியெனக் கருதினர். பிரசுரத்தின் சில கூறுகள் அனுபவத்திற்கு அப்பாற்பட்டனவாயும் அரசியலாயுமிருந்தது உண்மையே. அவர்கள் பிரசுரத்தின் உட்பொருளோடு இயைந்தவராயும் மனிதகுல வளர்ச்சியில் பற்றுள்ளவராயுமிருந்தனர் என்பதில் ஒரு வித ஐயமுமில்லை. சில சமயங்களில் கூறுகள் உண்மை நிகழ்ச்சிகளோடு முரண்பாடாயுள்ளன என அவர்கள் கூறினர். (உதாரணமாக, சமவேலைக்குச் சம ஊதியம் என்ற கூறு) இதிலிருந்து ஐக்கியநாடுகள் சங்கத்தின் தகுதியைப்பற்றி ஆராயப்பட்டது.....ஒரு மாணவி ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத்தை, உலக சமுதாயத்துக்குத் தீங்கிழைத்தவரை நன்மைசெய்யுமாறு வழிப்படுத்தி ஊக்கும் ஓர் உலக சங்கத்துக்கு ஒப்பிட்டாள்..... அவர்களுடைய வயதை நோக்கும்பொழுது இதற்குமேல் இவ்வகுப்பிற்கு கற்றுக்கொள்வது அவர்கள் இயல்பிற்கு அப்பாற்பட்டது எனக் கருதப்பட்டது. (இங்கிலந்து).

5. மாணவருள்ளத்திலே தொண்டுபுரியும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதற்குப் பல நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொண்டோம். அரசாங்கப் பாடசாலைகளிலுள்ள உதவி தேவைப்படும் மாணவர்களுக்கு உதவியளித்தல் (பாடசாலை "சுவீகாரம்" செய்துள்ள அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு மாதந்தோறும் ஒருசிறு தொகை வழங்கப்படுகிறது), ஏழ்மை நிலையிலிருக்கும் பிரதேசங்களிலுள்ள முதியோர்களையோ பாடசாலைகளையோ பாதுகாத்தல், பாடசாலைகளுக்கிடையே கடிதப்போக்குவரத்து நடத்துதல், "சிறுவர்களுக்குத் திறந்த வெளி" போன்ற இயக்கங்கள், "அன்பு வளர்ச்சிக் கழகங்கள்". போன்றவைகளின் உதவிக்காக அடையாள முத்திரைகள் விற்றல் முதலியவை மாணவர் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

(பிரான்சு)

6. சமூகத்தில், வேறுபட்ட பொருளாதார, கலாசார நிலைகளிலுள்ள மாணவ மாணவிகள் சமமாகக் கூடிவிளையாடுவதன் அவசியத்தை மூன்றாம் வகுப்பு ஆசிரியர் ஒருவரும் பெற்றோர்களும் உணர்ந்தனர். நற்பேறில்லா நிலையிலுள்ள பகுதியிலிருந்த ஒரு பாடசாலையைப் போய்ப் பார்க்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பல இனங்களையும் பல நாட்டினங்களை யுஞ் சேர்ந்த மக்கள் வசிக்கும் அயலிலுள்ள பிறிதொரு பாடசாலைக்குச் சென்று வரவும் பாடசாலையினரை இங்கு அழைக்கவும் ஒழுங்குகள் செய்யப் பட்டன. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவும் அவ்வித முயற்சியை ஆற்றுவதற்கு வேண்டிய அறிவை வளர்க்கவும் பல வாரங்கள் சென்றன. முதற் சந்திப்பு, மாணவர்கள் குறிப்பின்படி “எங்கள் நடப்புப்பயணம்” என்றழைக்கப்பட்டது. இரண்டு வாரங்கள் கழித்து மற்றைய பள்ளியில் நடந்த “மீண்டும் நண்பர் தினம்” என்ற பெயரால் மறுபடியும் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. வழி உணவை ஆக்குவ தில், தாய்மார்கள் மாணவர்களுக்கு உதவினர். “தங்கள் நண்பர்களின் பெயர்களை முதற் சந்திப்பிலே அறிந்துகொள்ள உதவியாயிருப்பதற் காக “மாணவர்கள் தாங்களே கையெழுத்துப் புத்தகங்களை ஆக்கினர். “ஒருவர் பெயரையொருவர் அறிந்து கொள்வதற்காக அவர்கள் கலந்து விளையாடினர். இங்ஙனம் மாணவர்கள் பகிர்ந்து திட்டமிட்டு வேலைசெய்து ஒன்று சேர்ந்து விளையாடுவது சிறந்த மக்களாட்சி முறையாகு மென்று, மேற்பார்வையாளர்களும் நிருவாகிகளும் ஆசிரியர்களும் கரு தினர். (அமெரிக்க ஐக்கிய அரசுகள்).

7. ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர் (9-10 வயது) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு களைப் பற்றி அறிய ஆவல்கொண்டனர். எத்தனை நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிற் போய்க் குடியேறியுள்ளனரென்றும், அவர்களெப்படிச் சேர்ந்து உழைக்கின்றனரென்றும், தலைமையாசிரியர் அவர்களுக்கு விளக்கிக்கூறினார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் செய்திப் பகுதியினர் வரைந்தளித்ததும், இன பேதங்களைக் காட்டும் விளக்கப் படங்களைக் கொண்டதுமான தேசப்படம் இக்கவர்ச்சியை ஊக்குவதில் மிக்க உதவியாயிருந்தது. ஆறாம் வகுப்பு மாணவர்களுடன் நடத்திய விவாதங் களிலே, பிரசுரத்தை விளக்க ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஆக்கியுள்ள நான்கு பெரிய ஒட்டிகள் பெரிதும் பயன்பட்டன.

பாடசாலை வாழ்க்கையிலிருந்து ஏராளமான உதாரணங்கள் எடுத்தாளப் பட்டன. மாணவர்கள் ஒரு கொள்கையை விளங்கிக்கொள்வதற்கு, உதார ணமும் உண்மையும் முதலில் அவர்கள் மனத்திற் பதிதல் தேண்டும். அவ் வாறே, தெரிந்தவைகளுடன் தொடர்புபடுத்தித் தெரியாதவைகளை அவர் களுக்குக் கற்பித்தல்வேண்டும். உதாரணமாக, அறுவடை விழாவின் போது பழங்களும் மலர்களும் குவிந்திருக்கும் காட்சி, நம் சொந்த நாட்டி லேயேயுள்ள மற்றையவர்களுக்கும் (முதியோருக்கும் ஏழைகளுக்கும்) பிற

நாட்டிற் பசியால் வாடிவதங்கும் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கும் அவசியம் அளிக்கவேண்டிய கொடைப்பொருள்கள் இவை என்று விளக்கிக் காட்ட அரிய சந்தர்ப்பமளிக்கிறது. (இங்கிலந்து).

8. வகுப்புக்களிலே செஞ்சிலுவை இளைஞர் பிரிவுகளும் பாடசாலைக் கூட்டுறவுப் பிரிவுகளும் உள்ளன. சுதந்திரத்தை உபயோகித்து பொறுப்புணர்ச்சியை வளர்க்க இப்பிரிவுகளின் மூலம் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. பலதிரள்களாகப் பிரிந்து அவற்றின் நிருவாகக் குழுக்களைத் தாங்களே தேர்ந்தெடுப்பதன்மூலம் தங்களுள் திறமையாளர் ஒருவரைத் தெரிந்தெடுக்கவும் ஒருவரையொருவர் மதித்து உதவிசெய்துகொள்ளவும் மாணவர் கற்றுக்கொள்கின்றனர். இம்முறையில், தங்கள் பாடசாலைக்கு வெளியே யுள்ள மற்றையவர்க்கும் (அகதிகள், நோயாளிகள், முதியோர் முதலியவர்களுக்கும்) உதவியளிக்கச் சந்தர்ப்ப முண்டாவதன்மூலம் மாணவர்களுடைய கருணையுள்ளத்தை வளர்ச்சியடையச் செய்யமுடிகின்றது. (சுவீட்சலந்து).

9. எங்கள் பாடத்திட்டத்திலே “ ஐப்பசி மாதம் 24 ஆம் திகதி, ஐக்கிய நாடுகள் தினம் ” கொண்டாடுவதென்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாளைக் கொண்டாடுவதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்ய ஒருவாரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்தச் சமயத்தில் முறைமையாக நிகழும் பாடங்கள் இதனோடு தொடர்புடையதாக அமைக்கப்பெறும். இங்கிலத்தின் பேரேடு (ஐக்கிய தேசங்கள், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஆகியவற்றின்) உரிமை முறிகள், ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத்தின் பேரேடு, மனித உரிமைப் பிரசாரம் ஆகியவற்றின் சாரம் எளியமுறையிலே மாணவர்களுக்கு ஏடுத்துக்கூறப்படும். “மேயரி” மக்களுக்குச் சம உரிமையும் குடிமையுரிமையும் வழங்கும் எமது நியூ சீலந்து “ உவைதங்கி உடன்படிக்கை ” சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படும்.

எம்மிடையே சீன மாணவர்களும், “ மேயரி ” மாணவர்களும் புலம் பெயர்ந்த ஐரோப்பியரும் உளர். கவனமாகக் கையாண்டால் எமது பணியைச் செய்வதற்குப் பல நுண்ணிய செயற்றிறமை வாய்ந்த வழிகள் உள. அயலாருறவு, பிறருரிமைகளை மதித்தல் ஆகிய குணங்களைத் தினசரிக் குடிமைப்பயிற்சியில் ஒரு பகுதியாக மிக்க எளிய வகையிற் கற்பிக்க முயல்கிறோம். எங்கள் மாணவர்கள் வயதிற குறைந்தவர்கள். ஆயினும், பிற இனம், பண்பாடு ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த மக்களையும் அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள், உடை, வாழ்க்கைமுறை முதலியவற்றையும் பற்றி அறியும் ஆர்வம், 8 வயதுமுதல் 11 வயதுவரையுள்ள மாணவர்களிடையே காணப்படுகிறது. குறைபேறுடையார்களிடம் கருணைகாட்டும் பழக்கமும் அவர்களிடே எளிதில் உண்டாகிறது. (ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத்தின் சருவ தேசக் குழந்தைகள் அவசரகால நிதிக்காக நாங்கள் 130 பவுண் சேர்த்தோம். இதிலே பாதி யளவுக்குமேல், மாணவர்கள் தமது முயற்சியினாலே தம்மிச்சையாகச் சேகரித்ததாகும்.)

எமது சொந்த வாழ்க்கைமுறை, எம்மிடமுள்ள எராளமான உணவுப் பொருட்கள், உடைகள், மற்றும் வாழ்க்கை நலனுக்கான பொருட்கள் இவற்றைப்பற்றி மாணவர் முதலிலே நன்கு உணர்ந்துகொள்ளச்செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை உணருகிறோம். அதன்பின்னர், படங்கள் பேச்சுக்கள் முதலியவற்றின்மூலம் ஒப்பிட்டுக்காட்டி, பிறருக்கு உதவவேண்டியதன் அவசியத்தை மாணவர் உணர்ச்சியெய்து எளிதாகிறது. சிறிது நேரம் விளையாடுவதன் விளைவாக சில நாட்களில், மாணவரின் சொந்தச் செலவுக்காக அளிக்கப்பட்ட பணத்திலிருந்து தாராளமான நன்கொடை பெறல் முடிகிறது. (நியூசீலந்து).

10. மற்றை நாட்டு மாணவர்களைப்பற்றிய அறிவும் கவர்ச்சியும் மாணவரிடையே வளரச்செய்வதற்கான திட்டங்கள் பலவற்றை நாம் செய்துமுடித்தோம். ஐரோப்பாவிலுள்ள பாடசாலையொன்றை நாங்கள் எமதாக்கீக் கொண்டோம். நாங்கள் ஐக்கியநாடுகள் தினம் கொண்டாடியபொழுது, 18 தேசங்களிலிருந்து வரும் இப் பாடசாலை மாணவர்கள் தத்தம் தேச உடையில் வந்து, தங்கள் மொழிகளிலே பாடியும் பேசியும், தமது நாட்டுக் கதைகளைக் கூறியும், தமது நாட்டு கடனங்களை ஆடிக்காட்டியும் மகிழ்வித்தனர். மற்றை நாட்டுச் சிறுவர்கள் இங்கு வந்த கணத்திலிருந்து தங்கள் சொந்தநாட்டில் இருப்பதுபோன்ற உணர்ச்சி ஏற்படும்படி அவர்கள் நடத்தப் படுகிறார்கள். (ஓசத்திரேலியா).

ங. இடைநிலைப் பள்ளிகளில் வழங்கும் முறைகளும் திட்டங்களும்

1. நோவே அரசியல் திட்டத்தில், பலவகை மனித உரிமைகளைப்பற்றிப் பல கூறுகள் உள்ளனவாகையால் மாணவர்க்குக் கட்டாயமாகவமைந்த பாடங்களின் ஒரு பகுதியான அரசியல் ஞானம், ஆட்சிமுறை, குடியியல்முதலியவற்றில் விவரமான விளக்கங்கள் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது எனவே, 18-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து (பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்காலம்) தற்காலம்வரை, மனித உரிமைகளைப் பற்றிய கருத்துக்கள் வளர்ந்தவகையை எடுத்துக்கூறுவது மிக்க ஏற்புடையது. அன்றியும், அரசியற் சரித்திரத்திலும் சமூக சரித்திரத்திலும் மனித உரிமைகளைப் பற்றிக்கூற எராளமான சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால், 1948 ஆம் ஆண்டுப் பிரசுரத்தைப் பற்றித் தனியாகப் பாடங்கள் யாதும் நடத்தப்படவில்லை.

பிரசுரத்தின் பல கூறுகளிலும் கூறப்படும் பல கொள்கைகளிற் காணும் கவர்கோள்களையும் செயல்முறையால் வரும் இடர்களையும் மாணவர் சிந்தியாது அவைதாமே விளங்கும் ஆற்றலுடையவை என, அவர்கள் கருதும் இயல்புடையாராயிருக்கின்றனர். எனவே, பிரசுரத்தின் பொருளடக்கம்பற்றி பொதுச்சபையிலே நடைபெற்ற விவாதங்களிலிருந்து உதாரணங்

கொடுத்துக்கூடி, செய்வினைமுடிபுகளையும் அவற்றைக் கடைப்பிடித்த
லின் பயன்களையும் எடுத்துக்காட்டுவது உபயோகமானது
இவ்விடைபாடுகளை மாணவர்கள்தம் சமூகவியற் படிப்புக்களில் உணர்ச்சி
மிக்க நுகர்ச்சியாகக் காண்கின்றனர் என்பது என்னப்பிராயம். (கோவே).
2. குடியியல் ஆசிரியர், குறைந்தது ஒரு தவணை முழுவதுமாவது பிர
சுரத்தின் பல கூறுகளையும் மாணவருடன் சேர்ந்து படிப்பர். இதற்கு,
ஆம்பப் பொருளாகவும் நடுநிலைக்கருத்தாகவும் 1789 ஆம் ஆண்டுப்
பிரெஞ்சுப் பிரசுரத்தை எடுத்து வரலாற்று, இலக்கிய முறையியல் வழி
யிலே ஆராய்க்கின்றனர்.

சில கூறுகளை மாணவர்கள் மணப்பாடம் செய்கின்றனர்.

பின்னர் பிரெஞ்சுப்பிரசுரமானது, 1775 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கப் பிர
சுரத்துடனும், 1793 ஆம், 1795ஆம், 1848 ஆம் ஆண்டுகளின் பிரசுரங்
களுடனும் ஒப்பிடப்படும்.

1946 ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சு அரசியற்றிட்டத்தின் முன்னுரையை விரிவாக
ஆராய்வதால் இதுவரை நாம் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தைத் திட்டமாக
அறிந்துள்ளல் முடியும். அம்முன்னுரை, “ 1789 ஆம் ஆண்டுப்
பிரசுரத்தினால் பாதுகாக்கப்பட்ட, தனிமனிதர்களுடையனவும் குடிகளுடை
னவுமான உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் ஆர்வுடன் வலியுறுத்தப்படுவ
தாகவும், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், எல்லாத் துறைகளிலும் சம
உரிமை வழங்கப்படுவதாகவும் உறுதிசூறுகின்றது. 1946 ஆம் ஆண்டு
அரசியற்றிட்டம், முந்திய திட்டங்களிற் காணப்படாத சமூகப்பண்புகளை
(சங்கங்களிற் சேர்ந்திருத்தல், வேலை நிறுத்தஞ்செய்தல், தொழிலாளர்
நிறுத்தல், பேணல் ஆகியவற்றை) கொண்டிருத்தல் எடுத்துக்காட்டப்படும்.
அன்றியும், இத்திட்டத்திற் பொதுச்சருவதேச சட்டங்கட்குப் பணிவு கொள்
வதை உறுதியாக்கி, பொருள் வளம்பெறும்பொருட்டு பிரான்சு யுத்தத்
தில் இறங்காதென்பதற்கும் மற்றைய நாடுகளின் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்க
கும்வகையில் தன்படைகளை உபயோகிக்காது என்பதற்கும் அதனைக் கட்டும்
படுத்துகிறதென்பதும் விளக்கிக்காட்டப்படும்.

முடிவாக, பிறநாடுகளும் ஒத்தமணப்பான்மையுடையனவேல் சமாதானத்
தைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பிரான்சு தனது முழுவாட்சியையும் கட்டுப்
படுத்தவும் சம்மதிக்குமென்று இவ்வரசியற்றிட்டத்தில் பிரசுரப்படுத்தப்
பட்டுள்ளதையும், இம்முறையில் அது அகில உலக மனித உரிமைப் பிரசுரத்
துக்கும் ஒருபடி அப்பாற் சென்றுள்ளதையும் எடுத்துக்காட்டுவோம்.

(பிரான்சு).

பாடசாலை வருடத்தொடக்கத்திற் குடியியல் முதற்பாடத்தில் ஆசிரியர்
பின்வரும் பத்திரங்களைப் படித்து விளக்கங்கூறுவார் ; (அ) ஆங்கிலேய

உரிமை விண்ணப்பம் 1628. (ஆ) ஆங்கிலேய உரிமைப்பிரகடனம் 1687. (இ) அமெரிக்க சுதந்திரப்பிரகடனம் 1776. (ஈ) பிரெஞ்சு உரிமைப் பிரகடனம் 1789. (உ) அகில உலக மனித உரிமைப் பிரகடனம் 1948.

போதிய அளவு பாடத்தின்பகுதி கற்பிக்கப்பட்டபின்னர், ஒவ்வொன்றும் 20 நிமிடங்களுக்கான கட்டுரைகளை மாணவர் வாசிப்பார். விவாதங்களுக்கு அரைமணிநேரம் ஒதுக்கப்படும்.

பின்வரும் தலைப்புக்கள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன :—

வகுப்பின் முதன்முறைக் கூட்டம் : சுதந்திரம்

தனிமனிதன் சுதந்திரம் ; சிந்தனைச் சுதந்திரம் ; மனச்சாட்சி சுதந்திரம் ; சுதந்திரத்துக்கு வரையறைகளுண்டா ? சமத்துவம்.

கட்டுரைகள் கருத்தியலானவையல்ல என்பதையும் பொதுப்படையாக இருக்கமாட்டா என்பதையும் இங்கு கூறவேண்டியதில்லை. மாணவர் தாம் வகுப்பிற் கற்கும் சரித்திர காலவெல்லைக்குள் எவ்வாறு, ஏன், எப்பொழுது சுதந்திரமும் சமத்துவமும் மதிக்கப்பட்டன, அன்றேல் மறுக்கப்பட்டன, என்றும், போராடிப் பெறப்பட்டன; என்றும் கண்டறிதல் வேண்டும்.

வகுப்பின் இரண்டாங்கூட்டம் : இனவொப்பு, குடும்பம்.

சொத்து வைத்துக்கொள்ளும் உரிமை ; மகிழ்ச்சி (சுதந்திரப்பிரசுரத்துடன் ஒப்பிடுக.), சமூகப்பாதுகாப்பு, ஆறுதல், ஆகியவை பற்றிய கருத்துக்கள்.

வகுப்பின்மூன்றாம் கூட்டம் : கல்வி.

மாணவர் வகுப்பிற் கற்கும் சரித்திரகாலத்தில் “ கல்வி ” என்ன கருத்தில் வழங்கியது என்பதை ஆசிரியர் விளக்கிக் கூறுவார். (வகுப்புத்திட்டத்திற்குள்ளடங்கியதாக இது இருக்கும்).

பின்னர்—விவாத ஆரம்பம்.

இத்தொடரின் முடிவில், அகில உலக மனித உரிமைப் பிரசுரத்தின் கொள்கைகளை மேற்கொள்வதனால் ஏற்படும் பலபலன்களைப்பற்றி விவாதிக்கப்படும். (பிரான்சு).

4. வகுப்புக்கூட்டத்திற்குள்ளேயே குறைந்த அளவிற்கு நியமமான பிரசங்க முறையைக் குறைத்து விவாதமுறைகளை உபயோகித்து ஒருவகை கலைக்குழு முறையைப் பின்பற்ற முயன்றுள்ளோம். விவாதிக்கப்படும் பொருளிலே மாணவர்களுடைய ஆர்வம் அதிகமாவதால், அவர்கள் யாவரும் பொதுவாக வகுப்பு வேலையில் உற்சாகத்துடன் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வாறு ஆய அகன்ற தோழமையால் ஆக்கிரமிக்கும் தன்மையுடைய

மாணவர் தடைசெய்யப்படுவர். மந்தமானவர்கள் அவர்களுக்கு விருப்பமானவைகளுடன் தொடர்புள்ள விடயங்கள்பற்றிய விவாதத்திற் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதாலும், தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும்படி அவர்களைக் குறிப்பாகக் கேட்பதாலும் விவாகங்களிற் பங்குபற்றும்படி ஊக்கப்படுவர். (இத்தலி).

5. நான்காமாண்டு கடைசித்தவணை முழுவதும் சமூகப்பாடத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத்தைப்பற்றி மாணவர் கற்பர். உள்ளூர்ப்பிரச்சினைகள் நாட்டினப்பிரச்சினைகள், சருவதேசப்பிரச்சினைகள் ஆகியவை அவற்றிலிருந்து எங்ஙனம் தீர்க்கப்படுகின்றன என்ற வழியிலேயே கல்விமுறை இருக்கும் மனித உரிமைகளை மரியாதை செய்வது குறிப்பினாலும் செல்வாக்கினாலும் கற்பிக்கப்படும். ஆனால் அகில உலக மனித உரிமைப்பிரசுரத்தைப்பற்றிக் கிரமமான முறையிற் கற்பிப்பதில்லை.....மறைமுகமான முறையிலேயே அது தற்போது கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. சொல்லாடல், விவாதங்கள் நடத்தல், தொடர்புள்ள தலைப்புக்களைப்பற்றியறிதல், திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுதல், கவர்ச்சிக்குரிய இடங்கட்குப்போதல் ஆகிய முறைகள் கையாளப்படுகின்றன.

பாடசாலை வாழ்க்கையிலிருந்தும், பாடசாலைக்கு வெளியே உள்ள நகரம், மாவட்டம், திருச்சபை, சங்கங்கள், முதலியவை சம்பந்தப்பட்ட சமீப வாழ்க்கையிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்ட உதாரணங்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

அகில உலக மனித உரிமைப் பிரசுரத்தை நேராகக் கற்பிப்பது சிறந்த தென்று தோன்றவில்லை. கிறித்துவ சமய நூலறிவு ஒருவரைச் சிறந்த திறத்தவராக்குமென்ற அவசியமில்லை. ஒருவருக்கு பிறர்பால் உள்ள கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் பற்றிய ஒரு மனப்பாங்கினை மாணவர்பால் வளர்த்தலே எங்கள் நோக்கமாகும். (கொத்துலந்து).

6. எமது நாட்டுச் சரித்திர வளர்ச்சியைப்பற்றிக் கற்பிக்கும்பொழுது, ஓசுத்திரேலிய அரசியற்றிட்டம் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கு முறைகளைப்பற்றி விவாதம் நடக்கும். “ உலக சமாதானத்துக்கு ” என்ற பெயரிலே, சிறப்பான திட்டமொன்று எல்லா வகுப்புக்களிலும் எல்லாப் பாடங்களிலும் கையாளப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத்தின் பணிகளைப்பற்றி மாணவர் நன்கறியச் செய்வதற்கு, வகுப்புப் பாடங்கள், திட்டங்கள் வெளி நடவடிக்கைகள், அட்டவணைகள் வரைப்படங்கள் விவாதங்கள் முதலியவை பயன்படுத்தப்பட்டன. அன்றியும், உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள எல்லா மக்களும் உழைக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதும், அதற்கு ஆதாரமாயிருப்பது டக்களுக்கிடையே ஏற்படும் நல்லெண்ணமே என்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டன.

இவற்றுடன், இலக்கியத்திலிருந்தும் பல சான்றுகள் காட்டப்படும். உதாரணமாக “தொம் மாமாவின் குடிசை”, அதாவது “இனத்திற்கு கடைசு மனிதர்”, “அவரது இயற்கை வாழ்க்கைக்காலத்திற்கு”, முதலிய புத்தகங்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. சமூகபாடத்தில், அருள்நிறைந்த பெரியார்களான சாசுபெரி, உவில்போசு, இலீசபெதுபிறை, இலபிரடோர்க் கிரென்வெலர் ஆகியோர்களின் வரலாறு கற்பிக்கப்படுகிறது.

(ஒசத்திரேலியா).

7 இலக்கியபாடத்திலே, பெரியோர்களின் வாழ்க்கைவரலாறுகளைப் படிப்பதாலும், சிறந்த எழுத்தாளர்களின், (மூக்கியமாக போக்கு, உவேட்சு வேத்து, செல்லி, பைரன் முதலிய புத்துணர்ச்சிக்காலத்து எழுத்தாளர்களின்) இலக்கியங்களைக் கற்பதனாலும், மனித உரிமைகளைப்பற்றி விளங்கிக் கொள்ளல் முடிகிறது. நான்காம் கீழ்ப்பிரிவில் (12-13) குடியியற் பாடத்துக்காகச் சிறப்பாக ஓராண்டு செலவிடப்படுகிறது. அப்பொழுது தனிமனிதனின் உரிமைகளைப்பற்றியும், சமூகத்துக்கு அவன் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளைப்பற்றியும் கற்பிக்கப்படுகிறது. (இங்கிலந்து).

8. தற்கால விவகாரச் சங்கங்கள், மனித உரிமைகளுடன் தொடர்புள்ள தலைப்புக்களைப் பற்றி ஆராய்வதற்கான கூட்டங்களை நடத்தியுள்ளன. அங்கத்தவர்களான ஆசிரியர்களோ மாணவர்களோ சங்கக்கூட்டத்தில் கட்டுரைகள் வாசிப்பர். அதன் பின்னர் எடுத்துக்கொண்ட பொருளைப்பற்றி சொல்லாடலும் கேள்விகேட்டலும் நடைபெறும். சில சமயங்களில் முறையான வாக்குவாதங்கள் நிகழ்வதுண்டு. சங்கக்கூட்டம் மூன்று வாரத்துக்கொருமுறை, பாடசாலைக்கூட்டத்தில், பெரும்பாலும் மாலை உணவுக்குப்பின்னர் கூடும். கூட்டத்தில் 30 அன்றேல் 40 அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்கள். வெளியூரிலிருந்து வந்த பேச்சாளர்கள் சங்கக்கூட்டங்களிற் பேசும்பொழுது பாடசாலை மாணவர்களிற் பெரும்பாலோர் கூட்டத்துக்கு வருவர். பெருந்தொகையான மாணவர்கள் அயனாட்டு மாணவர்களுடன் கடிதமூலம் தொடர்புவைத்துள்ளனர். (ஒசத்திரேலியா).

9. நாங்கள் செய்த பரிசோதனையொன்றை மற்றையவருக்கும் உபயோகமாயிருக்கக் கூடும் என்று கருதி இங்கு கூறுகின்றோம் : எங்கள் பாடசாலையிலே மேல்வகுப்பு மாணவர்களைக்கூட்டி அகில உலக மனித உரிமைப் பிரசாரத்தை அவர்களுக்குப் படித்துக்காட்டினோம். பின்னர், பிரசாரத்தைப்பற்றி அவர்கள் மனதிற்பதித்த முழு அபிப்பிராயத்தையும் எழுதச் சொன்னோம். அவர்களிடத்திற் மறுமொழிகளிலிருந்து, தாங்கள் பெறவிரும்பக்கூடிய உரிமைகளைப் பாடசாலை வாழ்க்கையிலேயே உணர்ந்திருந்தனர் என்று தெரிந்தது.... பெரும்பாலான நாடுகளில் எவ்வாறு இவ்வுரிமைகள் அனுபவிக்கப்படுகின்றன என்று சிலர் சந்தேகப்பட்டனர். இவ்வுரிமைகள் எல்லாவிடங்களிலும் இன்னும் மதிக்கப்படாவிடனும், இவை

களை அகில உலகமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்வரை போராடவேண்டியது, மனிதர் என்ற முறையில் எமது கடமையாகும் என்பது எடுத்துக்காட்டப் பட்டது. (கொலம்பியா).

(அ) மூலாதார சுதந்திரங்களுக்காக மனிதர் போராடிய வரலாற்றை மாணவர் பாடசாலை வாழ்க்கை முழுவதிலும் (அதாவது 11 வயதிலிருந்து) தம் சரித்திரவகுப்பில் ஒரு பகுதியாகக் கருதுகிறார்கள். உதாரணமாக சரித்திர பாடத்திலே பேருரிமை ஏடு, உரிமை விண்ணப்பம், உரிமைமுறி முதலாயவற்றைப் பற்றிக் கற்கும்பொழுது கருதுகின்றனர்.

(ஆ) 5 ஆம் படிவத்திலும் ஆறாம் படிவத்திலும் (15-18) வயது சமய சம்பந்தமான கருத்துக்களின் வளர்ச்சியைப்பற்றிய வரலாறு சமயபாடக் கல்வியின் திட்டத்திலேயுள்ளது. 6 ஆம் படிவத்தில் (16-18 வயது) சமயம், தத்துவம் பற்றிய பி. வா. ச. நிகழ்ச்சிகள் ஒழுக்க சம்பந்தமான கருத்துக்களை விவாதிக்கச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கின்றன.

(இ) 5 ஆம், 6 ஆம் படிவங்களில், (சாதாரண, உயர்தர, அன்றேல் உபகாரச்சம்பளத்தேர்வு நிலைகளில், பிரித்தானிய அரசியலமைப்பைப்பற்றிக் கற்கும்பொழுது, மனித உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவரும் சட்டவழியான, மரபு வழியான முறைகளைப்பற்றியும் ஆராயப்படும்.

இங்கும் போதனைகள் குறிப்பாக இராமல் சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்றவாறு அமையும். சரித்திரம், பிரித்தானிய அரசியலமைப்பு, சமயபாடம் ஆகியவை முற்கூறியவாறே நிகழும்....அத்துடன் உயர்கல்வியில் விருப்புக்குறைந்த வர்களுக்கென புறம்பான சமூகப்பாடங்கள் உள்ளன. “ஆறாம் பருவத்துக்கான பேச்சுக்கள்”, என்ற பாடசாலை ஒலிபரப்பில், சென்ற ஆண்டு விஞ்ஞானத்தின் சரித்திரம்பற்றி ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. ஆறாம் படிவ மாணவர்கள் நிகழ்ச்சிகளை ஆர்வத்துடன் கேட்டுப் பயனடைந்தனர்.

(சங்கீதம், சித்திரம், சிற்பம், இலக்கியம் (நாடகம் உட்பட) முதலிய) கலைகளின் வளர்ச்சியில், உலகின் பல்வேறு நாடுகளின் பங்கும் கவனிக்கப்படும். எண்ணச்சுந்திரமும் மனித வாழ்க்கைக்குரிய சிறப்பான காரணி என்பதை மாணவர்கள் உணர்கின்றனர். (இங்கிலந்து).

11. நாடகங்கள், நாட்டியங்கள், அபிநயக்கூத்துக்கள், பாவையாட்டங்கள், விழாக்கள், அருங்காட்சிகள் இவைகளிலே மற்றை முறைகளிலில்லாத ஒருணர்ச்சிக் கவர்ச்சி உண்டு. அருங்காட்சிகளும், விழாக்களும், நாடகங்களும் இடம்பெறுவதற்கு நாட்டிலும், உலக நாடுகளிடையிலும் ஏராளமான சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. மனித உரிமைகள் தினமும் ஐக்கிய நாடுகள் தினமும் இக்கொண்டாட்டங்களுக்கு ஏற்ற தருணங்களாகும். பிள்ளைகள் இக்காட்சிகளை ஆக்கியளிக்கும் போதும் கண்டு மகிழும்போதும், காட்சிகளும் நடிப்பும் அவர்கள் மனத்தில் தெளிவாகப் பதிந்து; அவர்களது தினசரி வாழ்க்கையிற் பிரதிபளிக்கும். பின்வரும் உதாரணம் இவை நடத்தப்படும் முறையை விளக்குகின்றது :

சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், இம்முறை அகில உலக மனித உரிமைப் பிரசாரம் உருவாக்கப்பட்ட விதத்துடன் முதலில் தொடங்குகின்றது. பிரசாரத்தின் முக்கிய குறிப்புகள் எளியவாக்கப்பட்டு கரும்பலகையில் எழுதப்பட்டன. ஆசிரியரின் மேற்பார்வையில் உபயோகமான சொல்லாடலொன்று, தொடர்ந்தது. பிரசாரத்தில் தற்போது குறிக்கப்பட்டுள்ள சதந்திரங்களையும் உரிமைகளையும் பெறுவதற்கு மக்கள் நடத்திய போராட்டங்களை விளக்கும் சரித்திரச் சான்றுகள் அச்சொல்லாடலில் குறிப்பிடப்பட்டன. கூடிய அளவு உதாரணங்கள் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர், நாடகமாக அமைப்பதற்கேற்றவைகளைத் தெரிவுசெய்யும்படி மாணவர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். பின்வரும் குறிப்புகள் எளிய, ஆர்வம் நிறைந்த முறையில் நாடகமாக கத்தகுந்த இயல்பின.

அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுதலை

அடிமைத்தனத்தையொழிக்க, சீர்திருத்தக்காரர் உவில்பபோசு அவர்கள் நடத்திய போராட்டத்திலிருந்தோ சனாதிபதி இலிங்கனின் மீட்சிப் பிரகடனத்தின் வரலாற்றிலிருந்தோ எடுக்கப்பட்ட சிறு கதைகளால் விளக்குதல்.

மனம்போனவாறு சிறையிடப்படுவதினின்றும் பாதுகாப்பு : பேரேடு கையொப்பமிடப்படுவதைக் கொண்டு விளக்குதல்.

மதசுதந்திரம் : யோன் பனியன் சிறையிடப்படுதல், தன்விடுதலைக்காக மதபோதனைசெய்யும் உரிமையை அவர் இழக்க உறுதியுடன் மறுத்தல் ஆகியவற்றால் விளக்குதல்.

பெண்களுக்கு மீட்சி : பலநாடுகளிலும் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை பெறுவதற்காக நடைபெற்ற போராட்டங்கள் நாடகமாக்கப்படுவதற்கேற்ற பல கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக, 1910 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்திலே நடைபெற்ற இரண்டாவது தேர்தலில், வாக்குரிமைக்காகப் போராடிய பெண்கள், தேர்வுநடைபெறும் இடங்களுக்கு வெளியே தங்கள் கொடிகளுடன் நின்று, பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கோரிச் செய்யப்பட்ட மனுவிற கையொப்பமிடும்படி, உள்ளேசென்ற வாக்காளர் ஒவ்வொருவரையும் கேட்ட காட்சி நாடகமாக்குவதற்கேற்றது. திருமதி பங்கேச சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட காட்சியையேனும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

தொழிற்சங்கங்களிற் சேருமுரிமை : “ விவசாயத்தொழிலாள நண்பர் சங்க ” த்தில் அங்கத்தினராகச் சேர்ப்பதற்கு மற்றையவர்களை “ சட்டவி ரோதமான ஆணை கொள்வித்ததற்காக, 1834 ஆம் ஆண்டு சிறையிடப்பட்டு நாடுகடத்தப்பட்ட ஆறு “ தொல்படிஸ் ” தொழிலாளர்களின் வரலாறு இத்தலைப்பில் நடப்பதற்கேற்றது.

நிகழ்ச்சிகளைத் தெரிந்தெடுத்தபின்னர், அவற்றைத் தொடர்புபடுத்தும் பணி தகுதிவாய்ந்த மாணவரொருவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. மீதியாயுள்ள மாணவர்கள் பல தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். எத்தனை சிறுகதைகளிருந்தனவோ அத்தனை தொகுதிகளாக மாணவரும் பிரிக்கப்பட்டனர். ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒருதலைவர் நியமிக்கப்பட்டார். தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தலைப்பை விளக்கும் சிறுநாடகக் காட்சியொன்றை ஆக்கும் பொறுப்பை ஒவ்வொரு தொகுதியும் ஏற்றுக்கொண்டது. ஒவ்வொரு தொகுதியும் தன் சிறுநாடகத்தைத் திட்டமிட்டு பாத்திரங்களையும் நியமித்தது. ஒவ்வொருவரும் நடிக்க வேண்டிய பாகத்தின் உரையாடலை எழுதிக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமேற்படவில்லை. நிகழ்ச்சியின் அமைப்பு மாணவர் மனத்தில் தெளிவாக இந்தது. தாங்கள் நடிக்கவேண்டிய பகுதியை குறியாது பேசி நடித்தது மிக்க பயனைத்தருவதாயிருந்தது. (எனினும் அது தன்னியல்பாய் வந்தது என்க). எல்லா மாணவருக்கும் பிரதான பாத்திரங்கள் கிடையாவிடினும், தத்தம் தொகுதியின் நடவடிக்கைகளில் மாணவரனைவருக்கும் பங்குண்டு. மிகவும் சாதாரணமான அலங்காரங்களே உபயோகிக்கப்பட்டன. நாடங்கங்கள் ஆக்கப்பட்டு வருகையில், தொடர்பு ஏற்படுத்துவதற்காகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட மாணவர், பிரசாரத்தை நன்கு ஆராய்ந்தனர். பிரசாரத்தின் முன்னுரையிலிருந்தோ, அதன் வேறு கூறுகளிலிருந்தோ, ஏற்ற பகுதியைப் படித்துக்காட்டி, ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் தொடங்கிவைப்பது அவரது பணியாயிருந்தது*.

12. சமூகப்பாடவகுப்பில் மக்களாட்சிமுறையையும் தனிவல்லாட்சிமுறையையும் பற்றிக் கற்பிக்கும்பொழுது, சில மாணவர்கள் மக்களாட்சிமுறையின் திறமையின்மையைப் பற்றி மனக்குறை, தெரிவித்தனர். “காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு தனிவல்லாட்சியே சிறந்தது என்று அவர்கள் கூறினர். தங்கள் வகுப்புக்களிலுமே, திட்டமிடுதல், விவாதித்தல் முதலியவைகளில், ஆசிரியரின் தலையீடு அதிகமாகவும் மாணவரின் பங்கு குறைவாகவும் இருப்பது விரும்பத்தக்கது என்று அவர்கள் கருதினார்கள். அவர்களது குற்றச்சாட்டை ஆசிரியர் கருத்துக்கொண்டார். மக்களாட்சிமுறை, தனிவல்லாட்சிமுறை ஆகியவற்றின் தன்மைகளைப்பரிசீலித்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்த வகுப்பையே உபயோகித்துப் பார்க்கலாமென்று அவர் ஆலோசனை கூறினார். இரண்டு வாரங்களுக்கு வகுப்பு நிருவாகம் தனிவல்லாட்சி முறையில் நடைபெறுமென்றும், அதன்பின்னர் எந்தமுறையை வகுப்பில் உபயோகிப்பது என்று மாணவர் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்றும் அவர் கூறினர்.

மாணவர் இம்மொழியினை ஆர்வத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆசிரியர் தம்பங்கைப் பூரணமாக நிறைவேற்றினார். வகுப்பு நடவடிக்கைகள், யாவும்

*இவ்வதாரணம், ஆசிரியர் உலகதாபனத்தின் அறிக்கையில், இடம் குறிப்பிடாமல் கூறப்பட்டுள்ளது.

அவரது கட்டளைப்படியே நடந்துவந்தன. சந்தேகம் வரும் இடங்களிலெல்லாம் அவரே தன் விருப்பப்படி தீர்ப்பளித்தார். அன்றியும் இரு மாணவர்களை இரகசிய ஒற்றர்களாக நியமித்து, வகுப்பு மாணவர்களது சொந்த நடத்தைையைப் பற்றித் தமக்கு ஒவ்வொருநாளும் அறிவிக்கும்படி செய்தார். ஒவ்வொரு வகுப்பு நேரத்தின் தொடக்கத்திலும் மாணவர்களைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டுக்கள் வாசிக்கப்பட்டன. முதல்வார முடிவிலேயே இச்சோதனையை நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று பெரும்பாலான மாணவர் விரும்பினர். ஆனால் “ ஆணையாளரான ஆசிரியர் ” சிறிதும் விட்டுக் கொடுக்க வில்லை. இரண்டு வாரங்களுக்குப்பின்னர், வழக்கமான மக்களாட்சிமுறையே மறுபடியும் மேற்கொள்ளல்வேண்டுமென்று வகுப்புமாணவர் அனைவரும் ஏக மனதாக வாக்களித்தனர்*.

13. 1949 ஆம் ஆண்டில், 60 மாணவர்களைக் கொண்ட இரு வகுப்புக்கள், மனித உரிமைப் பிரசுரத்தின் வாசகத்தை எளிதான முறையிலமைக்க முயற்சித்தன. ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத்தின் யாதாயினுமொரு திட்டமான சாதனத்தை அவர்கள் ஆராய விரும்பினர். பின்வரும் காரணங்களுக்காக, அகில உலக மனித உரிமைப்பிரசுரம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. (அ) அடிப்படையான மனித உரிமைகளென்று அகில உலகிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உரிமைகள் எவையென அறிதல். (ஆ) இத்திட்டத்திலே தங்கள் நாடு எங்ஙனம் பொருந்தியுள்ளது என்பதையறிதல். (இ) தற்கால உலகச் செய்திகளை நன்கு விளங்கிக்கொள்வதற்குபயோகமான பின்னணி வரலாற்றை அறிந்துகொள்ளுதல். (உ) இளைய மாணவர்களும், குறுகிய நேரமும் திறமையுமுடைய பெரியோர்களும், அகில உலக மனித உரிமைப் பிரசுரத்தை இன்னும் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளும்படி செய்தல்.

ஒவ்வொரு வகுப்பும் இரு தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு பரிஷும் மற்றைய பிரிவுக்குத் தன் ஆலோசனைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் கூறியுதவியது. இங்ஙனமாக, இறுதியாக ஆக்கப்பட்ட பத்திரம் இரு தொகுதிகளின் கூட்டு முயற்சியாலமைந்தது. “ எளிதாக்கப்பட்ட அகில உலக மனித உரிமைப்பிரசுரம் ” என்ற ஒரறிக்கை உள்ளூர்க் கல்விக்குழு வாற் பிரசுரிக்கப்பட்டு, பாடசாலைகளிலும் பெரியோர் சங்கங்களிலும் தேவாலயக்கூட்டங்களிலும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வேலை முடிவதற்கு ஏறக்குறைய நான்கு மாதங்களெடுத்தன. சமூகபாடம், அரசாங்கம் ஆகிய பாடங்களிலும் இதற்காக ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றன. தாங்கள் எதிர் பார்த்ததைவிட மிக்க அதிகமாக மாணவர்களின் விளக்கமும் மனப்பான்மையும் அபிவிருத்தியடைந்துள்ளனவென்று ஆசிரியர்களின் அறிக்கை கூறுகிறது †.

*இவ்வுதாரணம் ஆசிரியர் உலகதாபனத்தின் அறிக்கையில், இடத்தைக் குறிக்காமற் கூறப்படுகிறது.

†இவ்வுதாரணம் புதிய கல்விக்கழகத்தின் அறிக்கையில், இடத்தைக் குறிப்பிடாமற் கூறப்படுகிறது.

ச. பாடசாலை வாழ்க்கை முறை

இளமையிலேயே பொறுப்புணர்ச்சி வளர்கின்றது. சிறப்பான காரியங்களைச் செய்வதற்குப் பெரும்பாலான மாணவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் உள; அங்ஙனம் செய்வதில் அவர்கள் பெருமைகொள்கின்றனர். அன்றியும், உடற்பயிற்சிக்கான கருவிகளை வெளியில் ஒழுங்குசெய்தல்,காலைப்பள்ளி முடிந்தபின் கண்காணிப்புச் செய்தல், இளஞ்சிறார்கள் தங்கள் நாற்காலிகளைச் சமந்துகொண்டு விளையாட்டு மைதானத்தினூடாகச் சபைக் கூட்டத்துக்குச் செல்கையில் மேற்பார்வையிடல், மலரலங்காரத்தைக் கவனித்தல், இயற்கை அட்டவணைகளை அடுக்குதல் ஆகியவைகளில் அவர்களுக்குப் பொறுப்பளிக்கப்படுகிறது*.

2. வகுப்பு மாணவர்களின் தெரிப்புரைகளின் பின்னர் மிக உயர்ந்த வகுப்பிலுள்ள இருபது மாணவர்கள் (12 + வயதுடையவர்கள்) அவர்களுடைய ஆசிரியர்களாலும் தலைமையாசிரியராலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். விளையாட்டு மைதானத்தில் ஒழுங்கு நிலவுவதற்கும் கட்டடங்கள் சுத்தமாக வைக்கப்படுவதற்கும் இவர்கள் பொறுப்பாயிருப்பார்கள். இவர்களிற் சிலர் முன்பர்களைப்படுவர். சமூகசம்பந்தமான பொறுப்புக்கள் இவர்களுக்கு அளிக்கப்படும். இவ்வயதில் அதிகமான பொறுப்புக்கள் அளிக்கப்படுவதில்லை. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் நடைபெறவேண்டிய வழக்கமான சிறிய காரியங்களை மேற்பார்வையிடச் சட்டாம்பிள்ளைகளுண்டு. (தென்னுபிரிக்க ஐக்கியம்).

3. பாடசாலைச் சபையில் ஆசிரியர் கோட்டி ஒன்றும் மாணவர் கோட்டி ஒன்றும் உண்டு. எல்லா ஆசிரியர்களும் ஆசிரியர் கோட்டியிலிருப்பர். பள்ளி மாணவரனைவரும் சேர்ந்து வாக்களித்துத் தேர்ந்தெடுத்த தலைமை மாணவனும் தலைமை மாணவியும் ஒவ்வொரு வகுப்பிலிருந்தும் அவ்வகுப்பு மாணவர்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியும், கோட்டிகளால் நிறுவப்பட்ட உட்குழுக்களின் தலைவர்களும் மாணவர் கோட்டியிலிருப்பர். ஆசிரியர் கோட்டியும் மாணவர் கோட்டியும் தனித்தனியே வாரந்தோறும் கூடும். பாடசாலை சம்பந்தப்பட்ட அலுவல்களைப்பற்றி விவாதிக்கவும் தனது வரம்புக்குட்பட்ட தீர்மானங்களைச் செய்யவும் இம்மாணவர் கோட்டிக்கு அதிகாரமுண்டு. விளையாட்டுக்கள், நண்பகல் நடனம், பாடசாலையுணவு, பாடசாலைச்சுத்தம் முதலியவற்றைக் கவனிக்க உட்குழுக்களை மாணவர் கோட்டி நியமிக்கும். இரு கோட்டிகளும் சேர்ந்து மாத மொருமுறைகூடும். சூழலின் அறிக்கைகளைப்பெறவும், பாடசாலையோடு தொடர்புடைய வகுப்பு நிகழ்ச்சிகளை ஆலோசிக்கவும், சூழலின் ஆலோசனைக்குப் பிரேரணைகளைச் சமர்ப்பிக்கவும், வகுப்புக் கூட்டங்கள் வாரம் ஒரு முறைகூடும். அன்றன்று விதிக்கப்பட்ட வழிபாட்டின் ஒழுங்கிற்கும் உட்பொருளிற்கும் ஒவ்வொரு வகுப்பும் ஒவ்

*இவ்வுதாரணம் புதிய கல்விக் கழகத்தின் அறிக்கையில் இடத்தைக் குறிப்பிடாமற் கூறப்பட்டுள்ளது.

வொரு வாரம் பொறுப்பேற்கும். வகுப்பு மாணவரே இசையையும் பாடலையும் தேர்ந்தெடுத்துப் படிப்பர். பாடசாலையின் நலனுக்கான கண்காணிப்பில் ஒவ்வொரு வகுப்பும் பங்கெடுக்கும். வகுப்புக்கு ஏற்றபடி இப்பொறுப்பு வேறுபடும். பொதுவாக இதனால் ஒன்றுடன் சேர்ந்துளோம் என்ற உணர்ச்சியும் அதிலிருந்து பொறுப்புணர்ச்சியும் அதிகமாகின்றன.

4. மாதம் இருமுறை கூடும் ஆசிரியர் கூட்டங்களும், தவணைக்கொரு முறை நடைபெறும் குழுமல்களும் வார இறுதி விடுமுறைகளில் நடைபெறும் உலாக்கள், மனைப் புற விருந்துகள், உல்லாசப்பயணங்கள் முதலியவைகளும், பாடசாலை நேரத்துக்குப்பின் நடைபெறும் போட்டிகள் முயலியனவும் பாடசாலையதிபர் ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கிடையிலும் ஆசிரியர்களுக்கிடையிலும் நெருங்கிய தொடர்பையேற்படுத்த உதவுகின்றன.

பாடசாலை நிருவாகத் தாபனத்துக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது. பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் மூலம் ஆசிரியர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் கூட்டுறவு ஏற்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் ஒரு வகுப்பரசாட்சியுண்டு. அதற்கிணங்க வகுப்பு நிருவாகப் பொறுப்பு அவ்வவ்வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வரிசைக் கிரமமாக அளிக்கப்படுகிறது. சுத்தம் (ஒவ்வொரு நாளும், பாடசாலை நேரத்துக்குப்பின்னர், கடமையிலுள்ள ஆசிரியரின் மேற்பார்வையில், வகுப்புக்கள் கூட்டுத்துடைத்தல்); வகுப்பை அலங்கரித்தல் (மலர்கள், அட்டவணைகள், சித்திர வேலைப்பாடுகள், அன்றாடச்செய்திகளில் முக்கியமானவற்றைக் கொண்ட செய்திப்பலகை முதலியவற்றைக் கவனித்தல்), ஆசிரியர் இல்லாத பொழுது வகுப்பைக் கவனித்துக்கொள்ளுதல், இவைகள் நிருவாகப் பொறுப்பேற்கும் மாணவர்களின் கடமைகளாகும். உயர்வகுப்பு மாணவிகளின் சூழல் ஒன்று உள்ளது. ஒவ்வொரு வகுப்பிலிருந்தும் நான்கு மாணவிகள் இச்சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். கட்டம், பட்பை ஆகியவற்றின் சுத்தத்தைக் கவனித்துக்கொள்ளுதல், பாடசாலை மாணவர் கூட்டங்கள் உல்லாசப் பிரயாணங்கள் முதலியவற்றை ஒழுங்கு செய்தல், பாடசாலை ஆரம்பமாகும் பொழுதும் முடிவுறும் பொழுதும் ஒழுங்கு நிலவும் படி கவனித்தல், மாணவிகளிடையே ஏற்படும் சிறு ஒழுங்கீனம், பாடசாலைக் கட்டுப்பாடின்மை என்பவற்றினைத் தீர்த்துவைத்தல் ஆகியவற்றை இப்பொதுச்சபை கவனிக்கும். இச்சபை மாதமிருமுறை கூடும். சபையின் அலுவல்களைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் கிரமமாக எழுதிவைக்கப்படும். பாடசாலையதிபர், மேலாசிரியர் ஒருவர் ஆகிய இருவருடைய ஆலோசனைகளையேற்று இச்சபை கடமையாற்றுகிறது. பாடசாலை ஆண்டுக்காக ஆசிரியர்களாற்றேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைமை மாணவியும் உதவித்தலைமைமாணவியும் சபையின் காரியங்களுக்குப் பொறுப்பாயிருப்பார்கள்.

கூட்டங்கள் : இவை மாதமொருமுறை நடைபெறும். ஒவ்வொருமுறையும் ஒவ்வொரு அங்கத்தவர் சில நிகழ்ச்சிகளையளிப்பர். (நாடகம், இசை, பொது அறிவு, பேச்சு, சுதந்திரதினம், காந்தியடிகளின் பிறந்ததினம், சயந்திபோன்ற முக்கியதினங்களில் விசேட நிகழ்ச்சிகள் முதலியன நடைபெறும்). இதனால், மாணவர்களுக்குத் தன்னம்பிக்கையும் சபையிலே ஆற்றொழுங்கின் நடையிலே பேசும் வன்மையும் உண்டாகின்றன.

காப்பே முதல் சங்கம் : அன்றாட வாழ்க்கையிலே எல்லாவகையானும் தம்மைத்தாம் பாதுகாத்துக்கொள்ள மாணவர்கள் தெரிந்துகொள்வதற்காகப் பேச்சுக்களும் பிறநிகழ்ச்சிகளும் ஒழுங்குசெய்யப்படுகின்றன ; தற்பாது காப்பு சம்பந்தமான பத்திரிகைகளும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

விளையாட்டுக்கள் : அவரவர் வகுப்புக்கும் இல்லத்துக்கும் ஏற்றபடி, வாரத்திலொருநாள், பாடசாலை நேரத்துக்குப்பிறகு மாணவர்கள் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவார்கள். சமீபத்தில் அவர்கள் வளைகோற்பந்தாட்டச் சங்கமொன்றை நிறுவிபுள்ளனர். நீலப் பறவைகள் இயக்கம், சாரண மாணவிகள் இயக்கம், முதலுதவிப்பிரிவு, தோட்டவேலை முதலியவற்றில் மாணவர் பங்குபற்றுவர். பாடசாலைக்கும் பழைய மாணவர்களுக்குமுள்ள தொடர்பைப் பேணுவதற்சுப் பழைய மாணவர் சங்கமொன்று உள்ளது.

(இந்தியா)

5. ஆசிரியர்களும் தலைமையாசிரியரும் வாரந்தோறும் கூடுவர். சிற்றுண்டியருந்தியபின்னர் யாதாயினுமொரு வகுப்பையோ பலவகுப்புக்களை யோபற்றிப் பேசுவோம். மாணவர்களின் தனித்தனி நிலைமையை ஆராய்வோம். அவரவர் நுழைபுலத்திறமைகளையும் குறைபாடுகளையும்ன்றி வீட்டு நிலைமைகளையும் ஆராய்வோம். இத்தகைய கூட்டங்கள் ஏறக்குறைய மூன்றுமணிநேரம் நடைபெறும். பிரசங்கங்கள். உல்லாசப் பிரயாணங்கள் முதலியவைகளும் ஒழுங்கு செய்யப்படுவதுண்டு. இதனால் தலைமையாசிரியருக்கும் மற்றைய ஆசிரியர்களுக்குமிடையே மரபில் தொடர்பு உளது.

பாடசாலை விழாக்களின் நிருவாகம் பெரும்பாலும் மாணவர்களிடமே ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கெனத் தனியே மாணவர் சங்கமொன்று உள்ளது. மாணவர்களனைவரும் இச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராவர். இச்சங்கத்தின் நிருவாகக் குழுவினர் அனைவரும் மாணவர்களாலேயே தேர்தெடுக்கப்படுகின்றனர். (இத்தேர்தல்கள் தலைமையாசிரியரின் மேற்பார்வையில் நடைபெறும்). இலக்கியம், விவாதமும் நடிப்பும், கலை, கொக்கி, தெனிசு, மேசைத்தெனிசு, புகைப்படப்பிடித்தல், உயிரியல், இசை, சதுரங்கம் ஆகியவற்றிற்குத் தனித்தனியே கழகங்கள் உள்ளன. (இவை ஆசிரியர் ஒருவரின் மேற்பார்வையில், மாணவர்களாலேயே நிருவகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆசிரியர்களுள் ஒருவரால் உதவியும் இயக்கியும் ஆய் ஒரு மாணவர் மன்று ஒரு பாடசாலைப்பத்திரிகையை வெளியிடுகின்றது.

இவற்றையன்றி, (கொண்டாட்டங்களின் பொழுதும் பாடசாலை விழாக்களின் பொழுதும்) பாடசாலையின் ஓடைகளிலும், பெரிய மண்டபத்திலும் ஒழுங்கு நிலவுவதற்குப் பொறுப்பாயுள்ள ஒரு மாணவர் மன்றும் பாடசாலை தொடங்கும் பொழுதும் முடியும்பொழுதும் பாடசாலை வாயிலில் ஒழுங்கு நிலவும்படி கவனித்துக்கொள்ள ஒரு மாணவர் மன்றும்; தோட்டத்தைச் சீராகவைத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு மாணவர் மன்றும், வாசகசாலையை நடாத்தி அங்கு வருபவர்களை மேற்பார்வையிட ஒரு மாணவர் மன்றும் உண்டு.

அவ்வப்போது, பாடசாலைப் பாராளுமன்றம் கூடும். மாணவர் சங்கத்தின் நிருவாகக் குழுவினரும் ஒவ்வொரு வகுப்பிலிருந்தும் இரண்டு பிரதிநிதிகளும் அதிற் பங்குபற்றுவர். புதிய கருத்துக்கள் இங்கு விவாதத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். முடிபுகள் தலைமையாசிரியருக்கு அறிவிக்கப்படும். (நெதலந்து நாடுகள்).

6. எமது பாடசாலை வாழ்க்கையில் அனுசரிக்கப்படும் மனித உரிமைகள்

3. சரீர்ப்பாதுகாப்பு .. தற்பாதுகாப்பு விதிகள், நெருப்பணக்கும் பயிற்சி முதலியன.
5. கொடியதண்டனையின்மை .. மெல்லிய தண்டனைகள், கொடுமைக்குள்ளாக்கப்படுதலினின்றும் பாதுகாப்பு.
7. } நீதி .. மிகக்குறைந்த நீதியான சட்டங்கள்.
8. } .. சமத்துவம் : பாரபட்சமின்மை.
9. } .. அநீதிக்கு எதிராக முறையிடுதல்.
2. நாட்டின் உரிமை .. பாடசாலையிலுள்ள பலநாட்டு மாணவர்களும் ஒரே தன்மையில் நடத்தப்படுதல்.
15. இன சமத்துவம் .. அயனாட்டிலிருந்து வந்தவர்களோடு நல்மனப்பண்புடன் பழகுதல்.
அயனாடுகளுக்குப் பிரயாணம் செய்ய வசதிகள் : அயனாட்டினரை அன்புடன் உபசரித்தல்.
மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு மிடையுள்ள பொதுத் தோழமையில் கேண்மைப் பான்மை.
இல்லங்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பு-போட்டியும் நற்பான எதிர்க்கையும்தான்.

- மற்றைப் பாடசாலைகளுடன் நட்புறவு. கடற்கப்பாலுள்ள பேனா நண்பர்கள்.
16. சொத்துரிமை, திருமுகத்தொடர்வுக்குரிய சுயேச்சையும் மறையும் இழந்த பொருட்களைத் திருப்பிச்சேர்ப்பிக்கும் அலுவலகம்.
17. சமயசுதந்திரம் .. “மனச்சாட்சி வாசகப்பிரிவு” — மத போதனைகளிலிருந்தும் வழிபாடுகளிலிருந்தும் விலகியிருக்கும் உரிமை. (யூதர், முகம்மதியர், உரோமகத்தோலிக்கர், சமயப் பற்றற்றோர் ஆகியோர், பெற்றோரின் விருப்பப்படி வழிபாடுகளிலிருந்து விலகலாம்).
- மத உட்பிரிவுகளுடன் சார்பில்லாத ஆராதனைகளும் போதனைகளும்.
- 18.)
19.) வெளியுறுத்தலுரிமை .. வகுப்புப்பாடங்களின் பொழுதும் விவாதங்களின் பொழுதும் ஆசிரியர் இடையீட்டின்றித் தாராளமாகப் பேசும் சுதந்திரம்.
- கட்டுரைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் தாராளமாக எழுதும் சுதந்திரம்.
- பலர்முன் பேசவும் பொதுமக்களுக்காக எழுதவும் பயிற்சி.
20. சங்கமமைக்கும் சுதந்திரம் .. பாடசாலைச் சங்கங்கள், குழாங்கள்.
21. ஆட்சியிற்பங்குபற்றும் உரிமை முன்பன்முறை. இல்ல நிருவாகிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல்.
- ஆசிரியரால் அமைந்த சொல்லாடல்கள்.
- சங்கத் தலைவர்களையும் விளையாட்டுத் தலைவர்களையும் தேர்ந்தெடுத்தல்.

22.]
23.) சமூகப்பாதுகாப்பு உரிமை .. குருகுலமுறை.
 15 வயதுடையவர்களுக்கு உப
 காரச் சம்பளம்.
 (யாவருக்கும்) இல்வசப்பால்.
 (தேவையானவருக்கு) இல்வச
 உணவு, உடைகள், செருப்புக்
 கள் (வழங்குதல்).
 (3 மைலுக்கப்பால் உள்ளவர்களுக்குப்
 பாடசாலை வந்துசெல்ல இல்வசப்
 பிரயாண வசதி.
 உபகாரச் சம்பளம், மேற்படிப்புக்கான
 உதவிகள்.
24. ஓய்வு ஒழிவுபெற உரிமை .. இடைவிடுகை, விடுமுறை நாட்கள்
 முதலியன.
25. உழைப்பைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பாடசாலை உத்தியோகப் பணி
 உரிமை யகம்.
 5ஆம், 6ஆம் படிவங்களில் விசேட
 பாடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்
 உரிமை.
26. கல்விகற்கும் உரிமை .. யாதொரு கட்டணமும் இன்றி
 கல்விகற்கவும், மற்றை நடவடிக்
 களிற் பங்குபற்றவும் உரிமை.
27. கலாசாரங்களிற் பங்குபற்றும் பாடசாலை இசையரங்குகள், கலாசாரப்
 உரிமை பொழுதுபோக்குகள் (அரங்குகள்,
 நடனங்கள் முதலியன).
 பாடசாலைக்கு வெளியே கலாசார நட
 வடிக்கைகளிற் பங்குபற்றுதல்.
 பாடசாலைச் சங்கம்.

